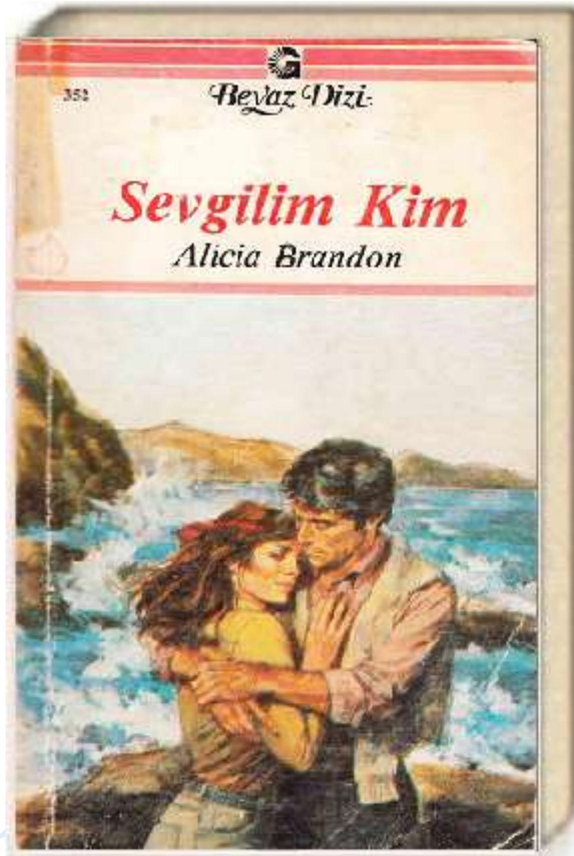
Alicia Brandon - Sevgilim Kim

Giderek Telaşlanıyordu Annie.
Kapının Kulpunu Bir O Yana, Bir Bu Yana Çevirdi Umarsızca.
Sonra Kolları İki Yana Düştü.
Birisi Onu Kamarasına Kilitlemişti!

Bölüm Bir

Kartal. İşte buydu. Bu nefis tekne, onun özgürlük biletiydi. Annie içini çekti ve başını biraz daha yukarı kaldırdı. Başının üzerinde, yükseklerde, geminin bayrağı mavi gökyüzünü selamlarcasına dalgalanıyordu. Annie Barranov, kendisi için olanaksız olanı başarmıştı: Güney Alaska'da avlanan balıkçı gemilerinden birinde güverte tayfası olarak işe alındığını duyduğunda

kulaklarına inanamamıştı bir süre. Artık bütün yapacağı, önünden yukarı uzanan asma merdivenin basamaklarını tırmanacak cesareti toplamak ve güverteye çıkıp işe başlamaya hazır olduğunu bildirmekti.

Ayaklarının altında merdiven tahtalarının gıcırdadığını işitiyordu. Başını çevirip Ketchikan Limanı'nın koyu renk sularında yatan teknelere baktı. Haziran başlarının solgun güneşi, teknelerle vedalaşmak istercesine sularda parıldayarak batıyordu. Denizin tuzlu kokusuna karışan, yağ ve mazot kokularını, alışmak istercesine içine çekti.

Yüzünde sakin bir gülüş belirdi. Çok sakin, ama çok kararlı. Ailesinin her zaman ona takılmasına neden olan gülümsemeydi bu. Artık yaşamının dönüm noktasına geldiğini düşündü. Çoğu kadının düşünemeyeceği, çoğu erkeğinse korkacağı kadar büyük bir macera olacaktı bu.

Omzuna asılı çantasının kayışını daha bir sıkı kavrayarak son basamakları da tırmandı. Kartal, limandaki teknelerin en güzeli olmalıydı; hem de en mükemmeli. Yirmi metrelik siyah bir tekneydi ve Annie'nin güvertede çevresinde gördüğü her şey tertemiz, pırıl pırıldı. Tekneyi, sevgilisini süzen bir âşığın gözleriyle inceledi. Tam yirmi sekiz yıldır böylesine bir sevgiliyle maceraya atılmayı düşlediğini anımsadı.

Aynı anda da kulağına öfkeli bir ses geldi.

Murphy yardıma gelsene. Haydi kaldır poponu. Buradaki pislik de nedir? Teknenin ikinci kaptanı Gus Bergen, sırtı ona dönük duruyor ve orta yaşlı bir adamı azarlıyordu.

Bu pislik Mr. Bergen, teknemiz için büyük önemi olan araç ve gereçlerdir, diye yanıtladı öteki. Ama isterseniz onları güverteden aşağı atabilirim. Okyanusun ortasında kazaya uğrarsak, kürekleri çekmek de size kalır...

Bana bak serseri herif, diye kükredi ikinci kaptan. Tanrım, sana nasıl laf anlatmalı bilmem ki!

Merhaba bayan, diye onun sözlerini kesti Murphy diye çağırılan adam. Belli belirsiz gülümser gibiydi. Yolunuzu mu kaybettiniz? Mr. Bergen, sanırım bu saatte beklenmedik bir ziyaretçimiz var. Onun kulaklarının alışık olmadığı sözleri kessek nasıl olur? diye ekledi sonra da.

Selam, dedi Annie, Bergen ona doğru dönerken. Haa, evet, siz Annie Barron'sunuz. Üstelik de tam zamanında geldiniz ha? Buyrun! Gemimize hoşgeldiniz. Yüzü hemen hemen ifadesizdi bütün bunları söylerken. Ama Annie onun gözlerinin içiyle güldüğünü hissetti.

Omuz çantasını indirdi. Denizciliğe başladığı bu anı yaşamının sonuna değin anımsayacağını düşünüyordu. Barranov olan soyadı, bir an içinde Barron olarak değişivermişti işte... Gerçekten de ailesinin Rus kökenli soyadını onun görünümüyle bağdaştırabilmek pek de mümkün olmasa gerekirdi...

Gemiyi gezdirmek için pek uygun bir zaman, değil mi Gus? diye araya girdi Murphy. Deniz yükselmeden bir an önce açılmamız gerektiğini sen de

biliyorsun. Bunları söylerken bir yandan da Annie'ye aldırış etmeksizin elindeki aletleri madeni bir kutuya dolduruyordu.

Annie tam açıklamak için ağzını açıyordu ki, Gus Bergen ona fırsat vermeden, Bu bizim yeni güverte tayfamız, dedi donuk bir sesle. Stein'in yerine geldi.

Murphy'nin elinden düşürdüğü ağır çekicin sesi Annie'yi olduğu yerde sıçratmaya yetti. Murphy inanmaz gözlerle bir süre onlara baktıktan sonra, Şey... dedi, Joe'nun bundan haberi var mı?

Bu geminin mürettebatım ben tutarım. Yoksa bunu unuttun mu? dedi Gus Bergen sert bir sesle.

Yooo... Yok canım. Yalnızca bunu Joe'ya da söyleyip söylemediğini merak etmiştim de. Biliyorsun... Kim bilir belki de bilmiyorsundur... Haberi var mı? dedi Murphy.

Bergen geniş omuzlarım gerip ellerini beline dayayarak kükredi, Neyi bilmeliymişim? Kimi tuttuğum onu zerre kadar ilgilendirmez. Onu ilgilendiren yalnızca tuttuğum adamların işlerini hakkıyla yapıp yapamadıklarıdır. Ben zaten bunun için buradayım. Çünkü bu limandaki en iyi ikinci kaptan olduğum kadar, tayfaları en iyi seçen denizci de benim. Üstelik kararlarımı seninle tartışacak da değilim, dedi.

Sesinin sertliği orta yaşlı denizcinin yanıtlayamayacağı düzeydeydi. Ama Murphy gene de, İşi yapanlar erkek oldukları sürece haklısınız, Mr. Bergen, dedi. Soma aletlerini toplayıp, başım hafifçe Annie'den yana çevirdi. Üstelik bu hanım, ne yeterince iri, ne de yeterince yaşlı. Hiç kimse onun bir erkek olduğunu söyleyemez herhalde... dedi alaycı bir sesle.

Cehenneme git! Bergen'in ağzı gerilmişti, Bu tekneyi çalıştırabilmek için altı gemiciye ihtiyacımız var. Stein'in ayrılmasıyla bunlardan biri eksilmişti. Ben de aradığımızı buldum. İşini yapacağından da eminim. İyi bir tayfayı gözünden tanırım. Tartışma sona ermiştir. Annie... Bir an duraksayıp ekledi, Sana Annie dememin bir sakıncası yok değil mi?

Genç kadın başını salladı.

Güzel. Denize açılmamızdan önce kamarana gidip yerleşmeye zamanın olmayacak. Şimdilik eşyanı ayak altından kaldır ve doğru kıç tarafa git. Barney Linkley ve Ken Cham-bers mürettebattan tanışmadıkların... Barney kıdemlidir... Yıllardır bizimle birlikte. Benim güvertede olmadığım zamanlarda emirleri o verir. Gözlerini dört açıp işleri bir an önce kavramaksın. Kimsenin sana öğretecek zamanı olabileceğini sanmıyorum çünkü, diye bir solukta sıraladı ikinci kaptan. Chambers üçüncü seferine çıkıyor ama hâlâ senin gibi bir solucan. Hiçbir şey bilmiyor. Sonra gülümsedi. Ama bu kez Annie pnun gözlerinin içinin gülmediğini biliyordu. Kısacası siz ikiniz, ayak işlerine bakacaksımz. Size ihtiyaç duyulduğu anda, orada hazır bulunmak zorundasınız, diye ekledi.

Bir an genç kadına baktı. Linkley ile Chambers şimdiden balık güvertesinde çalışmaya başladılar bile. Sana halatları göstersinler. Bu yeni bir teknedir. Üstelik senin bugüne kadar gördüklerine benzediğini de hiç sanmıyorum. Her şey, çevrende gördüğün ve göreceğin her aygıt elektroniktir. Linkley ve Chambers sana bucurgatları, halkaları, ağları... Bilmen gereken her şeyi göstersinler. Herhangi bir sorun çıkarsa bana geleceksin. Anlaşıldı mı?

Anlaşıldı, diye çabucak yanıtladı Annie.

Murphy yüksek sesle öksürdü. Bir şeyi unutmadınız mı Mr. Bergen?

Unuttuğumu sanmıyorum. Sen bir şey söyleyeceksen söyle bakalım? diye karşılık verdi ikinci kaptan.

Mürettebatta bir kişi daha var. Bunu söylerken Murphy fıldır fıldır gözleriyle Annie ile Bergen'i süzüyordu. Kaptanımız. Bana öyle geliyor ki bu geminin kaptanı olmadığınızı çoğu zaman unu tu veriyorsunuz. Eminim Annie, Joe Raw-lins'in, o kendisini görmeden tamsa hakkında hayırlı olur.

Bergen'in gözleri kısıldı. Mr. Murphy bizim çarkçımız ve... aşçımızdır. Tanrı hepimizi korusun. Üstelik, kendisini ilgilendirmeyen işlere burnunu sokmaya da bayılır. Aslına bakılacak olursa, her işin kendisini ilgilendirdiğine inanıyor. Ama gene de bu kez pek haksız sayılmaz. Kaptan Rawlins'le tanışmanızda yarar var. Kendisi köprüdedir. Doğruca ona gidin ve sizi benim tuttuğumu söyleyin. Sonra hemen işbaşına.

Tamam, dedi genç kadın çantasını ayak altından kaldırırken. Sonra elinde olmaksızın gözlerini kaldırıp köprüye baktı. BergenTe Murphy arasındaki açık düşmanlıktan rahatsız olmuştu.

Köprüye çıkan merdivenlere yollanırken, Murphy çıplak ayakları ve yağ içindeki giysisiyle yanma yanaştı. Senin gibi bir ufaklığın neden böyle bir işe bulaştığını bir türlü anlayamıyorum? dedi. En iyi zamanda bile çetin bir iştir. Bir kadın için, hele senin gibi çevresinde erkeklerin dolaştığı bir kadın için daha da çetin olacağından eminim, diye ekledi sonra da.

Ben denizi severim. Üstelik balıkçılığın yabancısı da sayılmam, dedi Annie. Bu küçük adamın dobra dobra konuşması hoşuna gidiyordu. Merak etme işimi de, kendimi de kollamasını iyi bilirim, dedi onu yatıştırmak istercesine.

Hmmm, dedi öteki. Tam kaptan köşküne yaklaştıkları sırada da, elini dostça genç kadının omzuna koyarak, Kim-bilir belki de öyledir. Belki de onunla başa çıkabilirsin. İyi şanslar, diye ekledi.

Onun ne dediğini anlayamayan Annie, bir an arkasını dönüp giden adamın neyi kastettiğini düşünür gibi olduysa da zaman yitirmek istemedi. Kendine güveniyordu. Sualtı avcılığıyla yıllardan beri uğraşıyordu. Üstelik, teknede neler yapılması gerektiğini de bilirdi. Alaska Körfezi'ne gittikleri turistik teknelerde de balık avlanmaz mıydı? Şunun şurasında ikisi arasında pek büyük bir fark olmasa gerekti.

Kartal, serpmeyle balık avlanan bir tekneydi. Annie, birçok benzer teknede ağların nasıl toplandığını dikkatle defalarca izlemişti. Büyük ağlar tekneden salındığında, bir daire şeklinde denize bırakılıyor ve içine giren balıklar da bir daha dışarı çıkamıyorlardı. Burada işler elektronik aygıtlarla yapılacağından daha bile kolay olmalıydı.

Bu teknede çalışmakla, ailesinin boğucu baskısından ve onu başka bir Rus kökenli ailenin oğluyla evlendirme özlemlerinden kurtulmuş, tam anlamıyla zincirlerini kopartmıştı. Kaptan köşkünün kapısına gelince bir an duraksadı. Elinde olmaksızın, yüzüne dökülen bir tutam saçını geriye attı. Simsiyah saçlarını kafasına geçirdiği berenin içine hapsetmesi hiç de kolay olmamıştı doğrusu. Sonra kendi kendine güldü, güzellik yarışmasına çıkıyor değil ya... Kapının camını tıklatıp bekledi.

İçerden gelen ifadesiz bir, Gir, sesi duyar duymaz da kapıyı açıp içeri süzüldü.

İçeriye girer girmez, ikinci kaptanın teknenin farklılığını anlatırken hiç abartmadığını anlayıverdi. Annie, bugüne değin bindiği hiçbir teknenin kaptan köşkünde böylesine çok ve karmaşık aygıtlar, donanımlar görmemişti. Burada sanki bir jet uçağının pilot kabinindeki kadar aygıt olmalıydı.

Ne istiyorsun? '

Duyduğu alçak sesle, başını hemen sol yanma çevirdi. ‘Aman Tanrım,’ diye geçirdi içinden. Demek Kaptan Joe Rawlins buydu... Doğrusu bu, hiç de kafasında canlandırdığı, o yıllarını denizlerde geçirmiş ‘yaşlı deniz kurdu’ tipine uyacak gibi bir erkek değildi.

Mr. Ravvlins? diye inanmazcasına sorarken, Annie’nin eli yeniden saçlarına yönelmişti bile. Karşısındaki erkek, sanki bir film yıldızıydı. Hem de başrollerde görülebileceklerden. Kendisi için çok fazlaydı böylesi. Hem tipi de değildi. Eğer herif onu yanında çalıştırdığı ljir tayfadan başka bir gözle görecek olsa... gene de tipi değildi...

Şimdi kaptan, sanki kendisi odaya girmemiş gibi, önündeki ekranlardan bjrinin üzerine eğilmiş ve bütün ilgisini oraya vermişti.

Genç kadın sırtını dikleştirerek, Ben Annie Barron’um efendim, dedi. Mr. Bergen, size beni kendisinin tuttuğunu söylememi emretti.

Şimdi sizinle ilgilenirim, dedi öteki kafasını bile kaldırmadan. Üzerinde, tıpkı Annie’ninki gibi bir gemici ceketi vardı. Genç kadın gözlerini erkeğin giydiği krem rengi kazağa çevirdi. Göğsünün ve sırtının genişliğinden kazak ikinci bir deri gibi yapışmıştı bedenine. Annie onun yüzünün pek azını görebiliyordu. Ama yandan görebildiği kadarıyla bile, bu yüzün pek öyle alışılmış yüzlerden olmadığı belliydi. Sert ve düzgün çizgileri vardı. Çenesi kalkık, elmacık kemikleriyse çıkıktı. Gece laciverdine kaçan siyah saçları, kazağının yakasım örtecek kadar uzundu ve teni güneşte kalmaktan bronzlaşmış gibiydi.

Genç adam başını ağır ağır kaldırdığında, Annie bir an soluğunun tıkandığını hissetti, insana delercesine bakan gözleri, genç kadının düşündüğünün tersine kahverengi değil, koyu, kopkoyu maviydi. Onun bakışlarına fazla karşı koyamayacağını anlayan Annie gözlerini ayaklarındaki botlara indirerek yutkundu ve hafif bir sesle, Mr. Bergen yolladı beni, diye kekeledi. Ansızın kendisini çok rahatsız hissediver-mişti.

Eeee?

Annie bir an duygularıyla savaştı. 'Boş ver,' diye geçirdi içinden, 'Bu o denli zor olmasa gerek.'

Bana, size kendimi tanıtmam gerektiğini söyledi, diyebildi sonunda. Sonra gözlerini kaldırıp onun gözlerine bakmak için kendini zorladı. Karşısındaki bir şey anlamamış gibi bakıyordu ona. Annie, bir an şaşırıp, Siz kaptan değil misiniz? diye sordu.

Öteki, alışkın bir hareketle ceketini çıkarttı ve haritaların üzerine fırlatırken, Evet, diye kısaca yanıtladı. Genç kadın, bu sesin şaşırtıcı derecede yumuşak olduğunu fark etti. Adınız Annie Barron. Fakat bu bana hiçbir şey söylemiyor! diye ekledi kaptan.

Annie düş kırıklığına uğramıştı. Şey dedi, İşe başlamadan önce size görünmemi söyledi Mr. Bergen... Yani emretti.

Erkeğin yüzünün ifadesindeki değişiklik Annie'yi ürkütmüştü. Bir doksanı bulan boyuyla, genç kadının karşısında yüzünden ateşler saçılan bir dev gibi dikiliyordu şimdi.

İş mi? diye kükredi. İş demekle ne anlatmak istiyorsun? Gözleri gece karanlığına bürünüvermişti.

Annie elinde olmaksızın bir adım geriledi. Ben ayrılan güverte tayfanızın yerine işe alındım. Mr. Bergen'le dün bir anlaşma imzaladık, diye açıklamaya çalışıyordu bir yandan da. Ben...

Derin bir soluk koyuverdi genç adam. Orada durun bayan. Orada durun. Benim gemimde çalışamazsınız. Yoo, hayır. Ne tayfa ne de başka bir şey olarak, diye öfkeyle söylenmeye başladı.

Genç kadının kendisini toparlayabilmesi biraz zaman aldı. Sonra başını kaldırıp gözlerini dimdik erkeğin gözlerine dikerek, Ben deneyimliyim. Körfez'de yıllardır sualtı balıkçılığı yaparım. Kendimi idare etmesini de bilirim, dedi.

Lafını bile dinleyemem, dedi erkek. Sonra bakışlarını açık denize çevirdi. Üzgünüm. Hiçbir şekilde olamaz. Benim tekneme kadın giremez.

Fakat Mr. Bergen dedi ki...

Bu teknenin kaptanı benim. Her konuda, teknemi ilgilendiren her konuda da son sözü ben söylerim. Şimdi tekneden çıkıp giderken Mr. Bergen'i görecek olursanız, ona köprüde beklendiğini söyleyin, diye öfkeyle kestirip attı kaptan.

Ansızın terlemeye başlayan Annie, titreyen parmaklarıyla gemici ceketinin düğmelerim açtı. Özgürlüğüne kavuşmak konusundaki planlarının böyle kolayca bir vuruşta yıkılıp gitmesine izin vermemeye kararlıydı. Mr. Bergen Te anlaşma imzaladık. Berna işe alındığımı söyledi. Kâğıtlarım da tamam, bakın, diye bir çıkış yaptı. Sonra cebinden çıkarttığı kâğıtları genç adama uzattı.

Unutun onları, dedi karşısındaki, elini aldırmazlıkla sallayarak, Söylediklerimi anlayamadınız sanırım. Gus Bergen bir hata yapmış. Ben de size gemiyi terk etmenizi söylüyorum. Üzgünüm ama ortada bir yanlış anlama var. Şansınızı başka yerde deneyin... diye ekledi sonra da.

Kızgınlık ve düş kırıklığı Annie'nin beynini kapladı. Tartışmıyordu bile! Ne yeteneklerini, ne de başka bir şeyi tartış-maksızın kendisini kapı dışarı ediyordu bu adam. Buraya gelinceye kadar neleri göze almıştı oysa. Kararlılıkla dikleşti. Mr. Ravvlins, dedi o sakin sesiyle. Eğer başarabileceğim bir işse, neden sizin teknenizde çalışamayacak mışım?

Çünkü... Bir an genç kadını tepeden tırnağa süzdükten sonra sürdürdü konuşmasını, Çünkü, ben, teknemde asla kadın istemem. Ne mürettebat olarak, ne de başka bir nedenle. Burası erkeklerin dünyasıdır. Sert, acımasız. Hatta, zaman zaman erkekler için bile dayanılmaz bir yerdir, bırakın sizin gibi narin bir kadım!

Anlıyorum, dedi Annie bir an yeniden botlarına bakarak. Sonra başını kaldırıp, karşısındakinin gözlerinin içine baka baka, Bu ayrımı nasıl yapabiliyorsunuz? diye sordu.

Neyi?

Ay-rı-mı, Mr. Ravvlins. Nasıl olur da bana iş konusunda en küçük bir şans bile vermeksizin, salt kadın olduğum için kapı dışarı edebilirsiniz? Bu, kadm-erkek ayrımcılığı değil de nedir? dedi yumuşak, fakat iğneleyici bir sesle.

Erkek ona yaklaştı. Öylesine yaklaştı ki Annie onun deniz havasıyla sabun karışımı kokusunu soluyabiliyordu. Evet, yanılmıştı. Tam ona göreydi bu erkek. 'Şu şansa bak,' diye geçirdi içinden, 'Tam beni etkileyecek bir erkeğe rasladım, daha ilk andan birbirimizden nefret ediyoruz.'

Annie Barron'du, değil mi?

Odadaki hava giderek gerginleşiyordu sanki.

Evet, derken gözlerini erkeğin kopkoyu gözlerinin içine dikti.

Yaşın?

Ne...neyim? Ah, yirmi sekiz.

Gerçek mi? Bunu söylerken erkeğin dudaklarının köşesi kıvrılıvermişti. Eğer on sekiz deseydin, nüfus kâğıdını sorardım.

Hiçbir erkek onunla böyle konuşamazdı. Buna hakkınız yok... efendim, dedi soğuk bir sesle. Yasalara göre bana yaşımı soramazsınız. Yaşımı da, evli olup olmadığım...

İyi, iyi, diyerek kesti öteki onun sözünü. Senin kişisel geçmişin umurumda bile değil. Hiç ilgilendirmez beni. Yalnızca kaç yaşında olduğunu öğrenmek istemiştim o kadar.
Zorla kızgınlığını bastırdı Annie. Ben de söyledim zaten. Yirmi sekiz yaşındayım. Ya siz? Siz kaç yaşındasmız? dedi akıllı akıllı bakarak.
Erkeğin dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. Sonra gene eski gerginliğini aldı ağzı. Otuz bir. Boyun kaç?
Bir altmış iki. Ona boyunu sormanın fazla ileri gitmek olup olmayacağım düşünüyordu bir yandan da. Ama, işi mutlaka almak istediğini ve patronunun üzerine fazla gitmesinin doğru olmayacağını anımsattı kendisine.
Kilon? '
Onun sözü nereye getirmek istediğinin farkındaydı. Anlaşmam imzalandı bile. Ama gene de söyleyeyim. Elli kilo kadarım. Be}ki biraz fazlam vardır, diye yanıtladı.
Belki de eksiğin vardır. Biliyor musun ki zaman zaman yakaladığımız balıkların bir tanesi bile senden daha ağırdır? Üstelik onları zıpkınla avlarız. Belki bilmiyorsundur, zıpkın dediğimiz şey, ince, uzun ve ağır bir balıkçı silahıdır. Tabii yalnızca balıkları avlamak için kullanılır... Hatta, arada boylan benimkini bile aşan ahtapotlarla da boğuşuruz, dedi erkek onu korkutmak istercesine.
Sonra Elektronik vinçlerle avlansan bile, gene de insanın beden gücüne ve kaslarına oldukça fazla ağırlık biner. İşimiz, Rusların fabrika gemileriyle bağlantılıdır. Şamandıraları çekmek eni konu erkek işidir. Mürettebatımız fazla olmadığından, kimse kimseye yardım edemez. Herkes kendine düşen ağırlığı kaldırmak zorundadır. Anlayabildin mi Miss Barron? Balık ve donanımların her biri senin kadar ağırdır... en azından, diye ekledi.
Onu caydırmak için elinden gelen her şeyi yapıyor ve işin en ağır taraflarını daha baştan anlatıyordu sanki. Ama bunu bir çocuk bile anlardı.
Ne abartma, dedi aldırışsız bir tavırla. İkimiz de yaşadığımız deneyimlerden bunun bir abartma olduğunu biliyoruz hem de... Üstelik, ikinci kaptanınızın benimle anlaşma imzalamış olması da çok kötü. Sizin için tabii. Çünkü böylelikle, yasal yoldan hakkımı arayabileceğim, diye ekledi kararlılıkla.
Genç adam, Uzun zamandır senin kadar inatçı bir kadınla karşılaşmamıştım, dedi.
Annie bir an, yaşadığı gerginlikten ötürü yorulduğunu hissetti. Kavga, onun hiç de alıştığı bir şey değildi. Kavga, onun için simsiyah saçlarını düzgün tutabilmek için verdiği uğraştan öteye geçmemişti ki... Ama çok iyi biliyordu ki, bir adım gerileyecek olsa, bu nefis gemiden inmesi ve ailesine söylediği gibi, bir kozmetik şirketinde iş araması gerekecekti. Fakat para bu işteydi... Tabii macera da... Bunu düşünerek, kapıdan girdiğinde çıkartıp cebine koyduğu yeşil gemici beresini çıkartıp başına geçirdi ve İşe başlamaya hazırım kaptaıı, deyiverdi. Bana bir şans vereceksiniz değil mi?

Joe Ravvlins derin bir soluk alıp, harita masalarından birine çökercesine oturdu. Önce güçlü bileklerinin ucundaki ellerine, sonra da karşısında, birkaç adım ötesinde duran ufak tefek kadına baktı. Genç kadımn deniz yeşili gözleri soru dolu bakışlarla onun yüzünde geziniyorlardı. 'Tam aradığım bela,' diye geçirdi içinden. Bundan sonraki birkaç hafta boyunca, bütün işlerin arasında gözlerini üzerinden ayırmaması gerekecek bir belaydı bu genç kadın. Tanrı şu Gus Bergen'in belasını versindi. Bu tekneye asla kadın alınmayacağını bilmiyor muydu? Bir an duraksadı. Açık denizde bir kadınla çalışmış olup olmadığını düşündü. Hiç de anımsamıyordu doğrusu.

Mr. Murphy'le tanıştım bile. Genç kadının sesi boğuk, hatta seksiydi. 'Tanrım,' dedi içinden. O güne kadar ufak tefek ve oğlansı görünüşlü kadınlar onu hiç çekmemişti. Hatta, kendisi gibi kızılderili kanı taşımayan kadınlara dönüp bakmamıştı bile.

Düşünmeksizin, gözlerini genç kadının yüzüne dikip uzun uzun inceledi. Başına geçirdiği ve o güzelim saçlarını örten bereye karşın, bu o güne değin gördüğü en güzel yüzlerden biriydi gene de. Oval sayılabilirdi. Çene ve elmacık kemiklerinin hafif çıkıklığı birbirleriyle mükemmel bir uyum sağlıyordu. Küçük burnun ucu hafifçe havaya kalkıktı. Gözler, sanki her zaman gölgeli bir koyun, yeşil suları gibiydi. Dudaklar... Genç adam gözlerini yeniden ellerine indirdi. Genç kadın hiç makyaj yapmamıştı ama gene de dudakları pespembeydi. Kim bilir ne kadar sıcak ve yumuşaktılar üstelik... Kendisi de şu anda bunları düşünüp değerli zamanını yitirdiği için ne kadar deli olmalıydı!

Sizi görmemin yerinde olacağını Mr. Bergen'e anımsatan da Mr. Murphy'di, diye sürdürdü konuşmasım genç kadın. Benim işi becereceğimi söyleyip iyi şanslar bile diledi.

'Demek Murphy de ha? Vay, vay, vay,' diye geçirdi içinden genç adam. Sonra sertleştirmeye çalıştığı sesiyle, Bir an sesini kesemez misin? Düşünmek istiyorum, dedi. 'Lütfen, diye ekledi sonra da elinde olmaksızın.

Genç kadının yüzünde beliren umut gözünden kaçmamıştı elbette. Tanrı cezasını versin! Zararsız bir kadını düş kırıklığına uğratmak onun yapabileceği iş miydi sanki? Ama bu doğru bir şey miydi? Genç kadın işinde yetenekli bile olsa -bundan kuşkuluydu doğrusu- gene de bu kendisi için bir sorumluluk yüklenmek olmayacak mıydı? Oysa bir kadının sorumluluğunu üstlenmek, en son istediği şeydi genç adamın. Gözlerinin önünde, başka bir siyah saçlı kadının hayali canlandı. Ne tuhaf! Bu hayal artık eskisi kadar canlı değil miydi yoksa? Gözlerini yumdu. Kuşkusuz Gus Bergen bunları bilemezdi.

Aila, Bergen'in gelişinden önce boğulmuştu. Üstelik Joe, bu konuyu asla açmamıştı ikinci kaptanının yanında. Oysa Murphy, onunla birlikteydi. Olayı yaşamış ve daha sonra da, Joe'nun kendisini dağıtmasını önlemişti. Murphy, Aila'nın babasının dostlarmdandı ve yaşlı adam ölünceye kadar da en yakın

dostu ve dayanağı olmayı sürdürmüştü. Alia, Joe için ne demekse, dostluk açısından Murphy için de o kadar değerli bir varlıktı. Tekneye kadın alınmaması konusundaki kural, Murphy ile Joe arasında hiç konuşulmadan, yalnızca birbirlerinin duygularını ve bakışlarını okuyarak alınmış bir kararın sonucuydu. İşte Murphy'nin bu kadına -belki de kıza-denize açılmadan önce kendisiyle tanışması gerektiğini önermesinin nedeni de bu olmalıydı. Bütün sorun, bu güzel beladan onu kırmadan nasıl-kurtulabileceğiydi ve genç adam, kaptan olarak, bunu yapmak için yalnızca on beş dakika kadar zamanı olduğunu da biliyordu.

Tamam, dedi başmı kaldırarak. Doğru güverteye. Canlan bakalım.

Annie'nin yüreği duracak gibi oldu. Teşekkür ederim. Bütün söyleyebildiği bu oldu. Kaptan ona gemide kalma izni veriyordu. Onu öpebilirdi. Dudakları mutlu bir gülümsemeyle aralandı. Belki o kadar uzun boylu gitmesine gerek yoktu ama, kaptanı olan bu erkekten hoşlandığını kendinden de gizleyecek değildi ya...

Genç adam onun kaptan köşkünden, kapıyı arkasından çarparak fırlayışını izledi. Sonra kendisi de dışarı fırladı. Merdivenin demir tırabzanlarını iki eliyle sıkıca kavrayarak, ka-yarcasına güverteye indi. Annie onun, yanından ayaklarını yere değdirmeden geçişini hayranlıkla izleyerek arkasından seğirtti.

Güverteye indiğinde tekneyi baştan aşağı bir kez daha inceledi. Sonra elini yüreğine bastırarak gözlerini gökyüzüne, annesinin en büyük korkusunun yattığı maviliğe çevirdi. Eğer annesi en büyük kızının neler yaptığını bilse, mutlaka kalbine inerdi.

Gus Bergen, Rawlins'i teknenin ortasında karşıladı. Öylesine alçak sesle konuşuyorlardı ki, genç kadın onları duyabilmek için kedi kulaklarına sahip olması gerektiğini düşündü. Kaptan, ikinci kaptanını tayfa olarak bir kadını seçtiği için azarlıyor olmalıydı. Ona gününü gösterecekti Annie. Onu çalışırken gördüğünde, bütün laflarını yutacaktı genç adam.

Teknede kadın istemediğini hiçbir zaman açıkça söylememiştin ki, diye karşı çıktı Gus Bergen. Üstelik günümüzde, denizcilerin çoğu evli ve kaptanların büyük bir bölümü, sefere çıkarken karılarını da yanlarında götürüyorlar.

Joe'kendisini tutmaya çalışarak sert bir sesle O başka iş. Bunu biliyorsun. Biliyorsun ki biz yalnızca bir tek nedenle, balık avlamak gibi bir nedenle denize açılıyoruz. Bu teknedeki heriflerin, bir kadın için birbirlerine girmelerini istemiyorum. Kafasını Annie'ye çevirmeksizin, Üstelik erkekler her yerde erkektir. Hem bu özellikleri günler, geceler ve haftalar boyu yalnız kaldıklarında daha da belirginleşir, diye ekledi.

Gus omuzlarını silkti, yüzünün hatları gerginleşmişti. Erkekler hakkındaki her şeyi ben de bilirim. Ama bu kız, üstlendiği işi başaracak niteliklere sahip. Eğer bu yolculukta işimize yaramadığını anlarsak, gelecek seferden önce

yollarız gider. Kendisini koruması ise onun sorunu. Hem bunu başarabileceğinden de eminim, dedi.

Joe'nun içinde bir hoşnutsuzluk ateşi yanıyordu. Neden olduğunu bilmiyordu ama, bu adama hiç de güvenemiyordu işte. Ama Bergen gibi denizciler artık pek bulunmuyordu doğrusu. Hem, Kartal'ın güvenliği, kişisel çekişmelerden önce gelmeliydi. Bu da Bergen'in en azından uzun bir süre daha bu teknenin ikinci kaptanı olarak kalacağını gösteriyordu. Gene de, Ama son dakikada işten attığın o tayfayı da sen bulmuş ve iyi olduğunu söylemiştin, demeden edemedi. Oysa Stein işe yaramazın tekiydi. Atmanı istediğimde de benden, ona bir şans vermemi istemiştin.

Evet, yanılmışım, diye kabul etti Gus. Ama bu kız konusunda yanılmadığımdan eminim. Gene de senin bileceğin iş. Patron sensin. Kararın ne olursa olsun ben uygularım, diye ekledi.

Sorumluluğu benim üzerime yıkmak için en ufak bir fırsatı bile kaçırmazsın, dedi Joe, ellerini sıkıntıyla pantolon ceplerine sokarken. Eğer körfezdeki en usta ikinci kaptan olmasaydın, kendine çoktan yeni bir iş aramaya başlamış olurdun. Hâlâ burada olmanı, iyi bir denizci olmana borçlusun. Anlaşıldı mı? Ama tutumunu değiştirmezsen, günün birinde gidersin... Sonra derin bir soluk alıp öfkesini yatıştırmaya çalışarak ekledi, Eminim ki, sen gidecek olursan, kuyrukların da peşinden gelecektir. Linkley'le Chambers'in de seninle aynı havadan çaldıklarını biliyorum.

Gus'un neler homurdandığını işitmediyse de, Joe onun gözlerindeki açık nefreti okuyabiliyordu. Bunun birlikte geçirecekleri son mevsim olacağına karar verdi o anda. Ne kadar iyi bir denizci olursa olsun, tekneyi kendi malı gibi görmesine ve iğneleyici sözlerine katlanmak istemediğini anlamıştı.

Annie gözlerini göğe kaldırmış, her an yağmur yağacağını haber veren sarımsı bulutlara bakıyordu. İki erkek, hâlâ küpeştenin yanında ayakta ve yan yana duruyorlardı. Genç kadın kıç tarafa doğru yürürken eğilip kalkarak çalışan iki adam gördü. Yüzünü bir gülümseme kapladı. Bunlar Linkley ile Chambers olmalıydılar. Selam, dedi tatlı bir sesle, Ben Annie. Yeni tayfa. Denize açılmadan önce bana halatları falan göstereceğinizi umarım. Ama, korkarım ki pek zamanımız kalmadı. Yolda anlatırsınız. Olmaz mı?

İki adam da doğrulup önce Annie'ye sonra da birbirlerine baktılar. Gözlerinde, sessiz bir soru dolaşıyordu. Genç kadın bir anda bundan hiç hoşlanmadığını hissetti. Çünkü iki erkeğin de kendisini, tayfadan çok, Tanrının bu sefer için yolladığı bir dişi yaratık olarak gördükleri belliydi. Aklına Murphy'nin, Yolculuk kadınlar için çok daha zor olur, diyen sesi gedi. Kimbilir belki de haklıydı ama, her kuşun etinin yenemeyeceğini göstermekte gecikmeyecekti onlara!

Barney, dedi sonunda daha yaşlı olanı, Bamey Link-ley. Elli yaşlarında gösteriyordu. Saçları ağarmaya başlamıştı. Yüzünün ifadesiz olmasına karşın gene de sevimli bir tavrı vardı.

Diğer adam, burnunu kolunun tersiyle silip konuşmaya başlamadan önce, fıldır fıldır gözleriyle genç kadını tepeden tırnağa inceledi. Demek ki artık izci kızlara da iş vereceğiz. Yardıma ihtiyacın olursa haber ver, dedi. Sonra küpeşte demirlerine dayanıp, saklamaya gerek bile bulmadığı bir iştahla genç kadının vücudunu incelemeye koyuldu. Fena değil. İdare eder, dedi ağzının içinden.

Kes artık Ken, diye çıkıştı öteki, Bu Ken Chambers. Yüreği ağzından çok daha iyidir. Açıldıktan sonra sana gereken şeyleri seve seve gösteririz, dedi.

Elbette, diye doğruladı Chambers. Sana sağı solu göstermek benim için de zevk olacak. Elbette Gus bu zevki kendine ayırmazsa... Tekneye bir kadın tayfa alması için başka bir neden göremiyorum doğrusu, dedi aynı yılışık tavrıyla.

Annie'nin gözleri, yeniden kavgaya hazır biçimde kısıldı. Bu Ken Chambers'tan gözünü ayırmaması gerekecekti. Tam ağzını açıyordu ki, arkasından duyduğu ayak sesleri ve Link-ley'nin yüzündeki ifadeden konuşmamasının daha iyi olacağım anlayarak sustu.

Burada mısın? Linkley'yle ve Chambers'la tanıştın mı Barron? dedi arkasından bir ses.

Genç kadın hemen dönüp, Evet kaptan, dedi.

Genç adam deri eldivenlerini ellerine geçirirken, Nasıl alarga edilir? diye sordu.

Genç kadımn boğazına tıkanan tükürüğü, konuşmasım zorlaştırıyordu. Yalnızca, Efendim...Efendim, diye kekeledi.

Sen çek. Ben de borinayı alayım. Sen kıça geç bakalım, diye ard arda emirlerini yağdırdı kaptan.

Annie çaresiz, eğilip çekmeye koyulurken, hemen arkasındaki erkeğin vücudundan yayılan sıcaklığı hissediyordu. 'Serseri' diye düşündü. Güya, kendisine iş öğretiyordu. Asıl amacı onu yıldırmak değil miydi sanki? Kartal tipindeki bir tekneyi karaya bağlayan palamaralar, genç kadının kolundan da kalın olurdu. Kaptanın, genç kadının bunları çekemeyeceğini ve böylelikle daha denize bile açılmadan pes edeceğini düşündüğü o kadar açıktı ki...

Aym anda teknenin güçlü motorlarının çalışmaya başladığını duydu. Bütün gücüyle halatlara asılıp çekmeye başladı. Elleri makina gibi işliyordu. Ağır halatları çekip rodalı-yor, ve yeniden eğilip çekiyordu. Çok geçmeden, Her şey tamam efendim, dedi kaptana bakmaksızın.

Salak! diye haykıran sesi duyunca ne yaptığım anlamaya çabalarcasına halatlara bakmaya koyuldu genç kadın. Pek uzun süre bakamadı. Ayağına doladığı halatı görmesiyle, ayaklarının yerden kesilmesi bir olmuştu çünkü. Bir anlık bir süre içinde genç kadın hızla küpeşteye sürüklendiğini hissetti. Küpeşteyi aşarak aşağıya, tekneyle rıhtım arasına yuvarlanarak ezilmesi işten bile değildi.

Kendini kurtarmaya çabalarken, güçlü iki elin onu ellerinden yakalayıp hızla çektiğini ve ayağına dolanmış halattan kurtulduğunu kavradı.

Bu yaptığın budalalık, hayatına mal olabilirdi, dedi Joe sert sert.

Annie, başını kaldırıp onun gene kopkoyu olan gözlerine baktı. Bu gözlerdeki anlamı rahatlıkla anlayabilirdi, ama o anda bu hiç işine gelmiyordu.

Ellerini bırakırken Joe Rawlins, yumuşak fakat uyarıcı bir sesle, İlk eksi puanınızı aldınız bile hanımefendi, deyiverdi.

Bölüm İki

Kamaranın içinde ölgün bir ışık vardı. Annie, üzerindeki örtüyü atarak gerindi. Dışardan, geminin gövdesine çarpan sert dalgaların sesleri geliyordu. Uyumaya çabalamaktan başı ağrımıştı. Yatağının başücuna yerleştirdiği küçük saate baktı: İki otuzu gösteriyordu.

Lombozdan süzülen ay ışığı, kamaranın içindeki küçük masayla koltuğu aydınlatıyordu. İçini çekerek yatağımn ayaku-cunda duran yün battaniyeye uzandı. Doğrusu denizin ortasında, ipek gecelikle uyuyabileceğini düşünürken hata etmiş olmalıydı.

Gün boyunca yaptığı çalışma, başarmak isteğini azaltmamış, tersine kamçılamıştı. Ağları onarmış, bucurgatları yağlamış ve kendisinden istenen her işi gecikmeksizin yerine getirmişti. Üstelik bütün bunları yaparken, diğer mürettebatın, özellikle de Ken Chambers'ın üzerinden ayrılmayan meraklı bakışlarını hissedip durmuştu. Teknedeki tek kadın olması, sanki onlara meydan okumak gibi bir şeydi. Ama daha önce de kendisini iştahlı gözlerle süzen orta yaşlı erkekler olmuştu. Hem, teknedeki erkeklerden yalnızca biri kendisini ilgilendiriyordu. Ama ona bakan hiç kimse, genç kadının yakışıklı kaptanı ne kadar sık aklına getirdiğini -daha doğrusu aklından hiç çıkartamadığım- asla anlayamazdı. Ne kadar sert bir insandı. Annie ağzıyla kuş tutsa, onu yumuşatamayaca-ğını düşünmekten kendini alamadı. Ama peşini bırakmayacaktı. Hiç yoksa onun kendisine yumuşak davranmasını sağ-layıncaya değin. Üstelik bu işi, yalnızca bir tek sefer için değil, bütün mevsim için istiyordu. Ne yapıp yapmalı, Joe Raw-lins'in güvenini kazanmalıydı.

Uyuyamayacağına inanarak kalktı ve lombozdan dışarıya bakmaya koyuldu. Dışarda ay ışığıyla denizin karanlığı kucaklaşıyor gibiydiler. Genç kadın, oldukça yakınlarında yol alan bir başka teknenin ışıklarını gördü. Belki de bu, birlikte çalışacakları Rus teknesiydi. Annie, Amerikan ve Rus gemileri arasında bu ortaklık işini biliyordu. Açık denizlerde avlanan Amerikan tekneleri, yakaladıkları balıkları, Rusların balık işleme fabrikası olan teknelerine satıyorlardı. Böylelikle, hem dış pazarlara balık daha taze ulaşıyor, hem de balıkçılar, daha denizin üzerindeyken iyi paralar kazanıyorlardı.

Kamaranın içi hem sıcak, hem de nemliydi. Genç kadın temiz hava almak için güverteye çıkmaya karar verdi. Belki biraz temiz hava uyuyabilmesini sağlardı.

Aceleyle giyindi. Kamaranın kapısını açıp dışarı çıktı. Koridor bomboştu. Gecenin o saatinde bütün mürettebat uyuyor olmalıydı. Gürültü çıkartmamaya özen göstererek, güverteye çıkan daracık merdivenlere yöneldi. Denizden esen sert rüzgâr, saçlarını bir anda darmadağın etti. Linkley'nin dümen tuttuğu kaptan köşkünden, ölgün bir ışık sızıyordu. Erkekler sırayla dümen nöbeti alıyorlardı. Genç kadın, biraz sonra dümene Bergen'in geçeceğini biliyordu.

Erkeklerden hiç birisiyle yüz yüze gelmek istemediğinden usulca kıç tarafa yöneldi. Ağlar düzenli biçimde yerleştirilmiş, vinçler ve halatlar avlanmaya hazırlanmıştı. Tepesinde, esen rüzgârla titreyen radar anteninin sesi duyuluyordu.

Annie, küpeşteye dayandı. Nemli deniz rüzgârını derin derin içine çekip ciğerlerini doldurdu. Rüzgâr şiddetini artırınca, o da ağların yanına sığındı. Naylon yığını onu rüzgârdan koruyor ve denizi görmesini de engellemiyordu. Kollarını vücuduna dolayarak, dalgaların geride beyaz köpükler bırakarak iniş çıkışlarını izlemeye koyuldu. Dakikalar geçti. Dondurucu soğuğa aldırmaksızın, geminin beşik gibi hareket etmesinin de etkisiyle, uykusunun geldiğini hissetti.

Bir şey düştü yere. Genç kadın, ansızın kendine gelip sesin nereden çıktığını araştırdı. Dümencinin dışında herkes uyuyor olmalıydı. Belki'de sesi çıkartan, nöbeti devralmaya gelen Bergen'di.

Bir gıcırtı duyuldu. Bu kez ses, daha yakından, genç kadının sağından gelmişti. Kim bilir belki de teknede uyku tutmayan biri daha vardı. En iyisinin gözükmemek olduğu düşüncesiyle olduğu yerde büzüldü Annie. Eğer şansı varsa adam, onun orada olduğunu fark etmeksizin geçip giderdi.

Gözleri bir harekete takılıverdi. Bir an sonra karanlığın içinden bir şekil, sessiz ve dikkatli adımlarla genç kadının saklandığı yere yaklaşmaya başladı. Genç kadın, adam arkasına göz atarken soluğunu tuttu. Koyu renk ceketiyle, sanki karanlığın bir parçası gibiydi adam. Annie bir anda onun görünmemek istediğini kavradı.

Kim olduğunu çıkartmaya çalıştıysa da, bütün görebildiği, gemici beresinin altında iyice yuvarlaklaşmış olan bir kafaydı. Gölge eğildi, sonra doğruldu. Genç kadın onun bu hareketlerine bakarak, aldığı bir şeyi cebine koyduğunu düşündü. Annie, adamın bir an kendisine doğru baktığını sandı. Kim bilir belki de takırdayan dişlerinin sesini duymuştu. Ama sonra gölge arkasını döndü ve uzaklaştı.

Annie ayağa kalkıp yüzünü iki eliyle sıvazladı. Derin bir soluk koyuverirken, bir yandan da nefesini bu kadar uzun tutmakla kendisine nasıl işkence etmiş olduğunu düşünüyordu. Çılgınlıktı yaptığı. Eğer gerekliyse,

birinin gece yarısından sonra güverteye çıkıp bir şey almasında ne olabilirdi ki? Tam kendi aptallığına gülmeye hazırlanıyordu ki gülüşü dudaklarında donuverdi.

Adam geri geliyordu.

'Kendine gel ve bir şeyler uydur,' diye beyni uyardı onu. Ama tam tersine, olduğu yerde yeniden sindi ve gözlemeye başladı. Ama bu gelen, öncekinden daha uzun ve geniş bir erkek gölgesiydi. O da tıpkı bir öncekinin durduğu yerde durdu ve eğilip kalktıktan sonra cebine bir şey koydu. Tıpkı önceki gibi bunun da görünmekten korkar bir hali vardı.

Ansızın rüzgâr yönü değiştirdi ve bir süredir ayı örten bulut kümesini dağıttı. Ayın ışığı güverteyi aydınlatmaya başladı. Artık adamın vücudu iyice belirginleşmişti. Rüzgârdan dağılmış uzun siyah saçları ve kabanıyla bu Joe Rawlins'ten başka kimse değildi.

Annie içinin güvenle dolduğunu hissetti ve çıkıp onunla konuşmaya hazırlandı. Ancak, erkeğin yaptığını görünce olduğu yerde çakılıp kaldı.

Genç adam, eğilip baktığı ambar kapağının kilidini açıp, kapağın kulpuna yapışmıştı. Kapağı açmak istercesine gerildiğinde yüzü yukarı kalktı ve vücudu arkaya yaylandı. Genç kadının bir süre önce duyduğu ses yinelendi. Annie, bunun iki metalin birbirlerine sürünmelerinden çıkan bir ses olduğunu anladı.

Şeytanlar götürsün, dediğini duydu adamın.

Annie zorlukla yutkundu. Ne yapıyordu bu adam? Ambar kapaklarını kontrol etmek elbette ki her tekne sahibinin iş edindiği bir güvenlik önlemiydi. Ama gecenin bu saatinde yapılacak iş de değildi herhalde. Üstelik, bunun için bir ikili kontrole de gerek olmamalıydı. Sanki... Aklına gelen şeyden ürkmüşçesine başını salladı. Yoksa Joe, ilk gelen adamı gözlemiş de, onun ne yaptığını anlamak için mi buraya gelmişti? Bu yalnızca meraktan mıydı, yoksa kuşkudan mı?

Hiç birisi aklına yatkın gelmedi. Şu anda bütün istediği, sessizce sıvışıp sıcak kamarasıyla yatağına kavuşmaktı. 'Sende de amma hayal gücü var yani. Küçücük bir kız gibisin,' diye geçirdi içinden.

İkinci kapağa da baktıktan sonra erkeğin gölgesi yok oldu. Annie, ağların arasına iyice gömüldü. Eğer Joe Rawlins gerçekten gitmişse, hemen yerinden fırlayıp kamarasına koşacaktı.

Ama gitmemişti işte!

Genç kadının birkaç adım solunda, küpeşteye dayanıp dalgaları izlemeye başlamıştı. Genç kadın onun yüzünü göremi-yordu ama, düşünceli olduğundan emindi. Erkeğin saçları, sert rüzgârda dalgalanır gibiydi.

Neye uğradığım anlayamadan Annie bütün kaslarının gerildiğini ve Joe Rawlins'in, Kim var orada? diye sorduğunu aynı anda algıladı.

Rawlins, karanlığa doğru dönmüş, meydan okurcasına dikilerek, Bergen? Chambers? dedi. Bir süre susup karşılık alamayınca, bu kez de, Çık dışarı,

gözetlenmekten hoşlanmam, dedi sertleşen sesiyle. Sonra da genç kadının bulunduğu yere doğru bir adım attı.

Selam, diye gülümsemeye çabalayarak ortaya çıktı Annie. Burası ne kadar güzel değil mi? Birazcık soğuk ama olsun, dedi güven vermek istercesine.

Annie Barron? Genç adamın sesinde kızgınlıkla birlikte şaşkınhk da seziliyordu. Bir an ne diyeceğini bilmezcesine susup genç kadına baktıktan sonra, Burada ne halt ettiğini sorabilir miyim? diye patladı.

Ay ışığını seyrediyordum.

Eminim. Ama gölgeliklerde gizlenip çevreyi dikizliyordum desen daha doğru olurdu, dedi Joe. Kaptan köprüsünden sızan ışığın altında Annie onun yüz hatlarının iyice gerginleştiğini görebiliyordu. Seni Kartal'ın avlayacağı balıklarla ilgilen diye tuttuk. Benim peşimde bekçi köpeği gibi dolaşasın diye değil, dedi azarlayarak.

Genç kadının sesi titremeye başlamıştı. Ben... Benim sizi gözetlemek gibi bir düşüncem yoktu, diye kekeledi. Balıkçılık konusunda haklısınız. Benim amacım da bu. Yarın... Öyleyse şu sırada kamaranda uyuyor olmalıydın. Yarın çalışacak bir insanın, gecenin bu saatinde güvertede ne işi olabilir? Kıyıdan yüzlerce kilometre açıkta, erkeklerle dolu bir teknedesin. Üstelik de kadınsın. Anlayamıyor musun durumu? diye üsteledi Joe. Şimdi çenesinde bir kas atıyordu. Bu saatte burada bulunman, teknedeki erkeklerin senin hakkında tam istedikleri gibi olduğunu düşünmelerinden başka bir şeye yol açmaz. Kim bilir belki de senin istediğin budur... Sesindeki aşağılayıcılık, Annie'nin dakikalardan beri gergin duran sinirlerinin boşalmasına yetip de arttı. Buna nasıl cüret edersin! dedi tıslarcasına. Eğer erkeklerin ilgisini çekmeye çalışsam, herhalde bunu altı erkeğin bulunduğu bir teknede yapmazdım. Beni yalnızca bir tek şey ilgilendiriyor: Çalışmak! Kimseye cesaret vermek istediğim de yok, dedi.

Erkeğin bıraktığı soluk genç kadının yüzünü yaladı. İstiyorsun ya da istemiyorsun. Senin bu teknedeki varlığın bile, bazılarının kafalarını bozmaya yeter. Bunu aklından çıkartma. Gecenin bu saatinde buralarda dolaşırsan, bugün olmazsa yarın başın derde girer, dedi Joe.

Uyuyamamıştım. Biraz temiz havanın iyi geleceğini düşündüm. Her hareketimin size batacağını düşünemezdim. Özellikle de çalışma saatlerimin dışında, diye karşılık vermeye çabaladı Annie.

İnan bana, dedi erkek yumuşamaya başlayan bir sesle, Seni kırmak istemiyorum. Ama belki de sana sert davranmam en iyisi. Bunu söylerken kaşlarından birini kendisine çok yakışan biçimde havaya kaldırmıştı. En azından, neden gözetlendiğimi bilmiyorum. Neden gizleniyordun? Ne kadar zamandan beri buradasın?

Gizlenmiyordum. Yalnızca rüzgârdan korunmak istemiştim. Ama... Genç kadın cümlesinin sonunu getirmedi. Zaman kazanmak için öksürmeye başladı. Az kalsın öteki adamı gördüğünü söyleyecekti. Hatta, Joe'ya,

ambardan bir şey alınıp alınmamış olduğunu sormayı bile geçirmişti aklından.. Bir önseziyle bu düşüncesinden cayarak, Senden birkaç saniye önce geldim. Benim tam önümden geçip gittin. Nereden bilebilirdim bu saatte gelip de kapakları kontrol edeceğini, demekle yetindi. Ama bu sözler ağzından çıkar çıkmaz da pişman oldu.

Erkeğin sesi yeniden sertleşiverdi. Burası benim teknem. Ben de işimi yapıyorum. Üstelik, peşimde dolaşıp hafiyeci-lik oynayacak küçük bir kadın da istemiyorum, diye payladı onu bir kez daha.

Bir şeye mi sinirlendin? diye sordu Annie. Erkeğe o denli yakın duruyordu ki, soluk alıp verirken geniş göğsünün kendisine değdiğini hissetti.

Güldürme beni, dedi öteki.

Annie kıkırdadı. Ama erkeğin tedirginliği onu da sarıyordu. Hafiyelik etmem mi gerekiyordu? Gizli bir şey mi var Mr. Ravvlins? diye sordu gülüşünü gizlemeye çalışarak.

Joe, sinirli sinirli güldü. Bu gece tam da seninkiler gibi akıllı yorumlara ihtiyacım vardı hani. Yorumlara ve endişelenecek yeni bir şeye... dedi.

Endişelenecek bir şey mi?

Evet bebeğim. Senin için endişelenmeye, dedi erkek anlamsız bir sesle.

Bunu dert etmeniz gereksiz, derken Annie boğazına bir şeylerin tıkandığını hissetti, Bu adam hiç de göründüğü gibi duygusuz değildi demek ki.

Ne var ki Joe'nun bunu izleyen sözleri, genç kadının ılınmaya başlayan yüreğinin yeniden buz kesmesine yol açtı. Buraya, yalnız kalmak için gelmiştim. Bunda da kararlıyım. Sonra sert sert bakarak, Unutma, bir eksi puanın var. İkincisini de alırsan seni kapı dışarı ederim, dedi. Sonra onu olduğu yerde öylece bırakıp küpeştenin yanma giderek denizi izlemeye koyuldu.

Genç kadın, bütün sinirlerinin ayaklandığım hissetti. Adam onu açıkça başından savıyordu. Ama öyle kolayca kurtulamayacaktı kendisinden. Kamarasına dönmesi gerektiğini biliyordu. Ama gene de, ateşe yaklaşmaktan kendini alamayan bir pervane gibi erkeğe bir adım daha sokuldu. İçinde bir savaş vardı. Onu daha da zorlamalı mıydı? Karar veremeden kendini, onu yanında küpeşteye yaslanmış buldu. Bütün bunlar hoşuna gidiyor değil mi? dedi kışkırtıcı bir sesle.

Seni yatağa göndermek için ne yapmalıyım? Sırtına vurup kamarana kadar götürüp içeri fırlatsam? Anlamıyor musun, yalnız kalmak istiyorum, dedi öteki genç kadını tepeden tırnağa süzerek. Yoksa ben mi açık açık anlatamıyorum?

Çok iyi anladım.

Öyleyse? Seni tutan ne?

Sorumu yanıtlamadın. Genç kadın bunu söylerken bir yandan da onun tepkisini anlamaya çalışıyordu. Ama erkeğin yüzü değişmedi. Annie üsteledi

bunun üzerine, Balıkçılığı, denizi, dalgaları, rüzgârı... Bunu bir yaşam biçimi olarak seviyorsun değil mi?

Bu seni neden ilgilendiriyor?

İlgilendirmiyor. Merak ettim hepsi bu. Genç kadın bir fırsat yakaladığının farkındaydı. Joe Ravvlins'i rahatsız eden bir şey vardı. Gecenin o saatinde, kendi gemisinde araştırma yapmasına yol açan bir şey! Kim bilir, belki de bir dosta ihtiyacı vardı genç adamın.

Erkek bir an duraksadı ve genç kadını süzerek Balıkçılık benim yaşamımdır, dedi. Sesi yumuşamıştı ve yüz hatları gevşer gibiydi. Denizin bir parçası olmak, onunla bütünleşmek çocukluğumdan beri düşlerimi dolduran şeydi. Sanırım ki şanslıyım. Çoğu insan, düşlerini gerçekleştiremez bu dünyada, diye yanıtladı sonra da.

Erkeğin yumuşacık sesini duymaya başladığı andan beri, Annie'nin tüm savunma sistemleri alarma geçivermişti. Gene de nedenini bilmeden, Buna sevindim, dedi. Gerçekten de bütün istediği erkeği rahatlatmak mıydı? Aman, ona neydi sanki? Joe Ravvlins'in yaşamında bir yeri, önemli bir yeri yoktu ki...

Genç adam, gözlerini denizden çekmiş, onun yüzünün tüm hatlarını ilgiyle inceliyordu. Bunları tek tek belleğine kazır gibiydi. Genç kadın, ondan yayılan sıcaklığı hissedebiliyordu. Ne dedin? diye sordu aynı yumuşak sesle.

Ne mi dedim? Ne zaman?

Erkek başını salladı. Sanki kafasından bir düşünceyi atmak ister gibiydi. Bir şey söylemedin miydi? diye sordu.

Söylediğimi sanmıyorum, diye yanıtladı Annie. Ay ışığı, genç adamın sağ gözünün yanındaki bir yara izine vurmuştu. Ansızın Annie, içinde bu ize dokunma isteği duydu. Ne oldu buraya? diye sorarken dokunmak için elini uzatmıştı bile.

Ne? Erkek, onun elini yakaladı. Bir şey değil. Çok eskiden olmuştu. Bir kaza. Şimdi gözleri doğrudan doğruya ona bakıyorlardı. Annie, karşısında okyanus kadar koyu ve derin,bir mavilik görüyordu. Bir an bu derinlikte kaybolacağını sandı. Sonra erkeğin sesini duydu, Bir şeyi aklından çıkartma, diyordu, Seni ilgilendirmeyen şeyleri dert etmemelisin. Genç kadının elini tutan eli hafifçe sıkıldı ve erkeğin başparmağı, avucunu okşadı.

Annie'nin yüreği, göğsünü delecekmişçesine atnjaya başlamıştı. Bu küçücük hareket, duygularım ayaklandırmaya yetmişti. Sinirleri geriliverdi. Ani bir hareketle elini erkeğin elinin içinden çekti. Karanlığa dua ediyordu. Çünkü erkeğin kendisini sınadığından emindi.

Erkeğin dudakları, meydan okurcasına kıvrılmıştı. Neyin var? Bunu sen istememiş miydin? diye sordu.

Hiçbir şey istememiştim, diye yanıtladı. Bir yandan da genç adamın, istediğini nereden anlayabildiğini düşünüyordu.

Eğer gerçekten böyle düşünüyorsan, öğrenmen gereken bir sürü şey var demektir, dedi erkek alaycı bir sesle. Uzun uzun süzdü genç kadını. Sonra başını sallayarak, Madem öyle, artık gidip yatsan çok iyi olur, diye ekledi.

Sen de, dedi Annie, yürek atışlarını kontrol altına almaya çabalayarak. Erkeğin elinin dokunmasından beri titreyen eliyle saçlarını düzeltti. Kimbilir, belki de Joe onun gitmesini, araştırmasına devam etmek için istiyordu.

Benim uykuya ihtiyacım yok, dedi erkek. Küçüklüğümden beri az uyumaya alışkınımdır. Elini uzatıp genç kadının ağzına girmeye çalışan bir tutam saçı geriye itti. Çok az uykuya, diye yineledi elini geri çekerken de.

Annie, ceketinin yakalarını kaldırırken, Sana bir haberim var, dedi. Ben de çok az uyurum.

Joe, genç kadın gözden kayboluncaya değin arkasından baktı. Bu kadının özel bir varlık olduğunu kabul etmesi gerektiğini düşünüyordu. Sonra kendisine kızdı, ne vardı yani yürüyüşünde bile dişilik varsa? Başını yeniden denize çevirdi.

Yüzünü küpeştenin soğuk demirlerine dayarken, genç kadının yarasını nasıl da fark ettiğini düşünüyordu. O yara, ömrü boyunca kendisinin simgesi olarak kalacak bir işaretti. Yaralandığı andaki acısı çoktan geçip gitmişti. Ama genç adam, asıl yarayı yüreğinin derinliklerinde bütün canlılığıyla taşıyordu. Yıllar geçmiş, ama o kavgayı unutmamıştı. Sınıf arkadaşlarının alayları hâlâ kulaklarında çınlıyordu.

Ansızın canlanan öfkesi ve hissettiği rahatsızlık yüzünden ağzında bir kuruluk belirmişti. Hoşlandığı bir kızla birlikte yürüyorlardı. Herkesin gözdesi olan bir kızdı bu. Sapsarı saçları ve nefis vücuduyla başka türlü de olamazdı zaten. Hey kızılderili! Kızın hakkından gelebiliyor musun bari? Yoksa tam- tamlardan mı yardım istiyorsun? Diğer çocukların alaylarını duymazlıktan gelip geçip gitmesi gerekirdi beİki de. Ama o öyle yapmamıştı. Yaralanan onurunu düzeltmek için kavgayı göze alıp arkasına dönmüştü. Gözünün yanındaki yara, o kavganın anisiydi ve ancak sekiz dikiş atıldıktan sonra durdurabilmişlerdi kanını.

Joe gözlerini açıp çevresine bakındı. Ay ışığı altında lacivert ipeği anımsatan su, durmaksızın gözlerinin önünde akıp gidiyordu. Düşüncelerinden kurtulmak istercesine bütün dikkatini suya verdi. Ama elinde değildi. Anıları onu gene geçmişine sürükledi.

Joe, aiınesi tarafından yarım kan Mohikan sayılırdı. Gurur duyardı bundan da. Anneannesi tarafından da, Alaska yerlilerinin kanı dolaşıyordu damarlarında. Bundan da gurur duyardı. Aila'yla birlikteyken, çocuklarının olmasını ve onların da kendi kanlarıyla gururlanmalarını düşlerdi. Ne var ki Aila, bu düşlerini gerçekleştirebilecekleri kadar yaşamamıştı. Kim bilir, belki günün birinde, umutlarını gerçekleştirebileceği bir kadınla tanışabilirdi.

Ama şu anda, üzerinde durması gereken çok daha önemli şeyler vardı. İşinde bir terslik vardı. Çok çalışmalarına karşın, gene de para kaybediyordu ve bunun nedenini ortaya çıkartmaya kesinlikle kararlıydı.

Annie kamarasında giysilerini bir kez daha çıkarttı ve geceliğini yeniden giydi. Hayatında hiç bir erkeğin kendisini bu kadar kısa sürede ve bu kadar derinden etkilediğini anımsamıyordu.

Bu tür düşüncelerin tehlikeli olduğunu yineledi kendi kendine. Ne Joe Rawlins'ten ne de diğerlerinden bir şey istediği yoktu. Yalnızca çalışmak istiyordu o. Gene de, teknedeki erkeklerin kendisinden bir şeyler, ya da 'çok şeyler' isteyebileceğini düşündü. Gerçekten de ne Chambers'm fıldır fıldır dönen gözlerini, ne de Bergen'in bakışını aklından çıkartma-malıydı.

Uyuyamayacağım düşünerek, yatağının içine oturdu ve dizlerini çenesine kadar çekip düşünmeyi sürdürdü. Neden korkuyordu? Yıllardan beri kendi kendisini kollayan o değil miydi? Üstelik akıllı bir kadındı. Korkması için hiçbir neden de yoktu.

Garip bir ses, karanlığı ve düşüncelerim böldü. Olduğu yerde dikildi genç kadın. Gözleri kapıya doğru kaydı. Yatağından kalkamadan bekliyordu.

Kendisine saatler kadar uzun gelen birkaç dakika geçti. Neden sonra Annie, odada kimsenin olmadığını kavrayarak, yavaşça yatağından sıyrıldı. Bir an geceliğinin çıplaklığını örtecek bir şey arayacak oldu. Sonra cayıp, soluğunu tutarak kapıya doğru kedi adımlarıyla yürümeye başladı. Çok geçmeden de ulaştı kapıya. Elini korka korka uzattı. Yumuşak bir hareketle kapının tokmağım yakaladı.

Hiç ses çıkartmamaya çalışarak ve abartılı bir özenle, sol elini sağ elinin üzerine koyup tokmağı kavradı ve çevirdi. Ansızın vücudundaki bütün kanın çekildiğini sandı. Umarsızca, ama paniğe kapılmaksızın kulpu bir o yana, bir diğer yana çevirmeye çalıştı. Sonra giderek telaşlandı. Kapıyı sarstı. Kolları iki yanma düştü.

Birisi onu kamarasına kilitlemişti.

Bölüm Üç

Kamara sanki bir anda buz kesmişti. Genç kadın kapıdan bir adım geri çekilirken göğsü, sinirlerini yatıştırmak için alıp verdiği derin solukların etkisiyle körük gibi inip kalkıyordu.

'Sakin ol,' diye emretti beyni. Yavaş yavaş, fakat dikkatle düşünmeliydi. Bağıracak olursa kim duyardı? Yanındaki kamara Joe Ravvlins'indi. Bergen'inkiyse koridorda, kendisininkinin çaprazında kalıyordu. Tam karşısındaki kapı, duş ve tuvalet kapısıydı. Sesini Ken Chambers ya da Barney Link-ley'den birinin duyması, en son isteyebileceği şeydi. Geriye kala kala bir tek Murphy kalıyordu. Ona güvenebilirdi işte! Ama ne yazık ki onun kamarası hem kendisininkine en uzak olanıydı, hem de adamcağızın ağır işittiğini fark etmişti.

Demek ki kendi başınaydı.

Sürgü! Ansızın akima, kamarasına girer girmez, farkında bile olmaksızın çektiği sürgü geldi. Titreyen elleriyle sürgüyü buldu ve çekip açtı. Sonra, kendi aptallığına gülmeye yürekten hazır, bir kez daha kapının tokmağını çevirdi. Ne yazık ki gülemeyecekti. Kapı gerçekten dışardan kilitlenmişti.

Annie duvara yaslandı. Acaba zindancısı, onu kilitlemekle ne yapmak istemişti? Ne zaman açılacaktı kapı? Açılınca neyle karşılaşacaktı? En kötü olasılıkla, sabah onu ortalarda göremeyince merak edecekler ve biri gelip kapısını vuracaktı herhalde.

Siniri, yerini, bütün vücudunu saran bir titremeye bıraktı. Battaniyeyi alıp omuzlarına sardı. Yatağının ortasına oturdu. Artık istese de uyuyamayacağını çok iyi biliyordu.

Hâlâ titriyordu. Saate göz attı, üç otuzu gösteriyordu. Demek ki, kalkıp yukarı güverteye çıktığından bu yana yalnızca bir saat geçmişti. Bu kısacık bir saat içinde başından geçenleri düşünmeye koyuldu.

Güvertede ilk gördüğü adam, ona fark ettirmeden kendisini görmüş olabilir miydi acaba? Ama ona görünmediğinden öylesine emindi ki.

Ya Joe Rawlins? Kuşkulanabileceği en yakın insan oydu. Kendisini görmüştü, güverteden ne zaman ayrıldığını da biliyordu. Öyleyse zindancısı o olmalıydı! Ama neden? Yoksa hem kaptanın hem de öteki adamın ortaklaşa gizlemek istedikleri bir şey mi vardı? Korkuyla yerinden kalktı. Ne gibi bir hata yapmış olduğu konusunda en küçük bir düşüncesi yoktu. Ama gene de, kendisini tehdit eden bir tehlikenin varlığını, kadınlara özgü o eşsiz önsezisiyle hissedebiliyordu.

Kafasını toparlamak zorundaydı. Eğer elindeki kartlan. doğru oynarsa, kaybetmekten kurtulabilirdi. Aldırmazlık onun ilk ve belki de en etkili silahı olmalıydı. Bunun için, kapının kilitlendiğini fark etmemiş gibi davranması bile ye-terliydi. Eninde sonunda onu serbest bırakmak zorundaydılar nasıl olsa. Kapıyı açacak olan, onunla çatışmak istemedikçe, Annie olup bitenin farkında değilmiş gibi davranabilirdi. Kim bilir, kendisini kilitleyen de bunu istiyor olamaz mıydı?

Yan dönerek lombozdan dışarı baktı. Bu mevsimde Alaska geceleri oldukça kısa olurdu. Nitekim, şafağın ilk ışıkları küçük camdan içeri süzülmeye başlamıştı bile. Eğer uyuyabilmiş olsaydı saat beş kırkta görevinin başında olması gerekecekti.

Saat tam dört on beşi gösteriyordu ki, kapıda dönen anahtarın sesi, genç kadını gerginleştiriverdi. Ses çok hafifti. Belli ki kapıyı açan onun duymaması için özen gösteriyordu. Annie yataktan fırladı ve aynı özenle kapıyı içerden üst üste iki kez kilitledi. Sonra kulağını kapıya dayayıp dinlemeye koyuldu. Birkaç saniye sonra, koridorda kapanan başka bir kapının sesini işitti.

Hemen kapısını açıp dışarıya baktı. Koridorda kimsecikler yoktu. Kendisini bir saat süreyle kilit altında tutanın kim olduğunu gösterecek en ufak bir

ipucu bulamadı. Bir saat aslında çok uzun bir süre sayılmazdı. Ama gene de kendisinin görmemesi, bilmemesi istenen bir işi tamamlayabilmek için pekâlâ yeterliydi.

Yeniden içeri girip kapısını kilitledi ve hiç yoksa birazcık dinlenebilmek umuduyla yatağına girdi.

Yeter artık. Kes!

Ne var ki saatin vızıltısı kesilmek şöyle dursun, beynini oyarcasına sürüp duruyordu. Annie yastığı başının üzerine çekip kulaklarını tıkadı. Kaldırın şu lanet şeyi başımın ucundan, diye haykırdı.

‘Aman Tanrım,’ diyerek doğruldu sonra ansızın. Lombozdan içeri parlak bir gün ışığı süzülüyordu. Sabah. Sabah olmuştu. İş zamanıydı artık. Bir an önce kalkıp hazırlanması ve tam zamamnda işinin başında olması gerekiyordu. Esnedi ve bütün kaslarını çalıştırmak istercesine gerindi. Ne var ki, kasları geçirdiği geceye ve uyuduğu kısacık süreye isyan edercesine ağrıyorlardı.

Bugün Kartal, balık sürülerinin içine dalacak ve kendisi de balıkçılık mesleğindeki ilk gününün işlerini, yalnızca bir saatlik rahatsız bir uykuyla yüklenmek zorunda kalacaktı.

Gene.de yatağından hızla kalktı, temiz bir giysi bulup duşa yöneldi. Yıkanırken, Rawlins’in kendisini işten atmak için küçücük bir hata yapmasını beklediğini düşündü. Görevine geç kalması da bunun için yeterli olurdu herhalde.

On dakika sonra Annie, içeriden kahkahalar ve nefis taze kahve kokuları yükselen küçük yemek odasının yarı aralık kapısından içeri süzülüyordu. Son anda cayıp, önce biraz temiz hava almasının iyi olacağı düşüncesiyle güverteye tırmandı. Her yan bomboştu. Herhalde herkes kahvaltı ediyordu. Ağların üzerinde, geceki çiğin suları parıldıyordu. Gökyüzü masmavi, denizse durgundu. Genç kadın, elinde olmaksızın, bu masum görüntünün gecesini anımsadı. Bir an için yaşadıklarının, uykusunda gördüğü bir karabasan olup olamayacağını geçirdi aklından.

Motorlar büyük bir düzenlilik içinde çalışıyordu. Ciğerlerini sabahın serin ve temiz havasıyla doldurdu. Az bir uykuyla günü geçirmeye alışık olmasına şükretti içinden.

Bir erkek sesi onu dalgınlığından sıyırdı. Babochka! Ba-boçhka, diye sesleniyordu biri. Bu, Rusça’da kelebek demekti. Sesin geldiği yere yöneldi. Bu Bergen’in sesiydi. Bozuk bir Rusça’yla bir şeyler söylüyordu. Belki de Rus gemisiyle konuşuyordu. Ama genç kadın, sabah kalktığından beri öteki tekneyi ufukta görememişti.

Annie, Rusça’yı büyükannesinin dizlerinin üzerinde öğrenmişti. Bu yüzden de Bergen’in söylediklerini rahatlıkla anlayabiliyordu.

Nyet, dedi adam. Nyet. Hayır. Bugün değil. Yarın.
Öğlen. Bir saat bile erken olamaz. Zamana ihtiyacım var.

Zamana mı? Elbette ki zamana ihtiyaçları olacaktı. Yoksa daha yakalamadıkları balığı nasıl olur da Ruslara satabilirlerdi? Rusça bir yanıt duyuldu aygıttan. Ama bu Annie’nin bile anlayamayacağı kadar karışıktı.

Dyengi, dedi bu kez Bergen. Şimdi paradan söz ediyordu. Ne demek istiyordu bu adam? Para istemez de ne demek oluyordu?

Genç kadın bu sorunun yanıtım bulamadan, karşı taraf balık da olup olmayacağını sordu. Riba, da? diye soruyordu.

Bergen sert bir karşılık verdi. Her şey onun emrettiği gibi olacaktı ve paraya gerek yoktu.

Annie, balık olmazsa para, para olmazsa da iş olamayacağını düşündü bir an. Para konusundaki konuşmalara bir anlam verememişti doğrusu. Sonra Bergen’in konuştuğu radyo sustu. Genç kadın arkasını dönüp aşağıya inmeye hazırlanırken de, kaptan köşkünün kapısı açıldı ve Annie, Gus Ber-gen'in geniş göğsünü gözlerinin önünde buluverdi.

Sahte bir gülümsemeyle gülünceye değin, adamın gözlerinden bir şaşkınlık ifadesi geçti. Annie! Ne zamandır buradasın?

Bir saniye önce geldim, dedi gözünü kırpmadan, Sizi rahatsız ettiysem özür dilerim, diye ekledi masum masum sonra da.

Yok canım. Ben de kahve almaya iniyordum. Neredeyse Murphy’nin nöbeti başlayacak, diye yanıtladı beriki, duygularını asla belli etmeyenlerdendi bu adam.

Fabrika gemisi miydi? diye sordu aptallık ettiğini bile bile Annie.

Konuştuğumu duydun mu? Bergen’in bir kaşı havaya kalkıvermişti. Bir eliyle sakalım kaşıyordu.

‘Şey, ben... Neredeyse Rusça bildiğini ağzından kaçırıyordu ki, son anda altıncı hissi onu engelledi. Duydum. Ama ne konuştuğunuzu anlayamazdım tabii ki, diye yalanı kıvırdı. içinde kötü bir his vardı.

Bergen rahatlamış bir tavırla denizi göstererek, Rüzgâr indi, dedi. Sonra babacan bir tavırla Gene de iyice soğuk, içeri girsek iyi olur, diye ekledi.

Annie gerginleşti. Hiç de soğuk değildi hava. Gus Bergen’in de üşüdüğünü hiç sanmıyordu. Emindi bundan. Rus gemisi miydi? diye yineledi sorusunu.

O benim işim. Senin küçük güzel kafam bunlarla yormam istemem, oldu aldığı yanıt. Aynı babacanlıkla, uzun kolunu genç kadının omzuna doladı ikinci kaptan ve onu merdivenlere doğru götürürken, İyi bir kahve ikimizi de uyandırır, dedi.

Haklısınız, dedi genç kadın da. Adamın sesi ve tavırları çok yumuşaktı ama, gene de onu rahatsız eden bir şeyler vardı bu adamda.

Tam kapıdan girerlerken Bergen parmağını uyarırcasına sallayarak, Bir şeyi unutma, dedi, Joe, radyo görüşmelerini bana verdi. Eğer kısa dalgayla ilgili öğrenmek istediğin bir şey olursa, doğruca bana gel. Bizim kaptan rahatsız edilmekten pek hoşlanmaz da.

Nasıl emrederseniz, dedi Annie uysal bir tayfa tavrıyla. Aslında adamın emir veriş biçiminden de, olur olmaz kendisine yaklaşmasından da hiç hoşlanmıyordu. Neden böyleydi bu adam?

Odaya girdiklerinde, Murphy, hemen yerinden fırlayıp ikisine de kahve koymaya koştu. Bu arada da, geç kaldığını sez-dirircesine Annie'ye dönüp, Neredeyse kıyı korumaya haber verecektik. Gece, denize düştüğünüzü düşünmeye başlamıştık, diye takıldı.

Korkarım biraz geç uyanmışım. Özür dilerim, dedi Annie. Aynı anda da Joe'yu gördü. İskemlesine yaslanmış kendisine bakıyordu.

Sıkıntılı bir gece mi geçirdin? dedi alaylı alaylı gülümseyerek.

Genç kadın yanıtlamadı.

Ya sen Gus? Sen de uykuyu fazla kaçırdın herhalde, dedi Joe öteki adama dönerek.

Yaa. Öyle oldu, diye kısaca yanıtladı Gus Bergen.

Onlar otururken, odadaki gemiciler birer birer yukarı çıkmaya başladı. Sonunda, Bergen de kahvesini bitirip kalktı. Annie'ye kahvaltısını rahatça bitirmesini, bir şeye ihtiyacı olduğunda onu kendisinin çağıracağını söyleyip çıktı.

Artık içerde yalmzca Murphy ile Anriie kalmışlardı.

Bu çöpler martıları sevindirecek, dedi yaşlı adam kahvaltı artıklarını bir kovaya doldururken. Sonra raflardaki kutuları göstererek, Bunlar da bizleri sevindirecek tabii, diye ekledi. Çoğunu Gus zıkkımlanacak elbette. Bu adamda -böyle konuştuğum için bağışla- fil iştahı var. Şu havyarlara bak. Gören de onun Rus olduğunu samr. Bunlar patates, et ve domates yığınlarımız. İnsan denizde, karada yediğinin iki katını.yiyor farkına bile varmaksızın. Kahvaltı henüz bitti ama benim birkaç dakika içinde öğlen yemeği hazırlıklarına başlamam gerekiyor. Yaşlı adam bunları söylerken bir yandan da patatesleri ayıklamaya koyulmuştu bile. Bana yardım eder misin? diye sordu sevimli bir tavırla.

. Elbette, dedi genç kadın. Patates soymak onun işi değildi ama, o sırada yapacak bir şeylere gerçekten de gereksinimi vardı doğrusu.

Murphy bir an genç kadına baktıktan sonra ona bir patates soyacağı uzatıp, Hemen başla, dedi. Bu sandığından çok daha önemli bir iştir. Üstelik öğünmek gibi olmasın ama, benim salçalı bifteğim Alaska yarımadasının bir ucundan ötekine, bütün gemicilerin ağzını sulandırmaya yeter.

Annie ister istemez güldü, Bunu nasıl becerdiğini doğrusu merak ettim, dedi içtenlikle.

'Yılların deneyimi, diye yanıtladı yaşlı adam. Genç kadından hoşlanmış gibiydi. Ama bu hoşlanma ne Bergen'in-kine, ne de Chambers'in kine benziyordu. Candan bir yaklaşmaydı.

Öylesine candandı ki, çok geçmeden iki eski dost gibi birbirlerinden söz etmeye koyuldular. Murphy gözlerini ona kaldırarak muzip muzip sordu,

Senin kadar güzel bir genç kadının peşinde kim bilir ne kadar delikanlı dolanıyordur? Bir sürü de erkek arkadaşın olmalı.

Hiç de değil, diye açıkyüreklilikle yanıtladı genç kadın. Adamın gözlerinin üzerinde olduğunun bilincinde, kendini patates soymaya vermiş görünmeye çalışıyordu.

Anlıyorum, Ortalarda dolaşan tiplerden değilsin. Bir kadına bir erkek diyorsun yani, dedi öteki.

Korkarım ki onu bile diyemiyorum, diye yanıtladı Annie. Sonra ansızın başını kaldırıp, Lafı nereye getirmek istiyorsun? diye soruverdi.

Murphy çilerini blucinine silerken, Hiçbir yere, diye karşılık verdi.

Annie inanmazlıkla süzdü gözlerini.

Tamam, tamam. Sen kazandın, dedi yaşlı adam. Düşünüyorum da sen ve Joe aynı yaşlardasınız. Ben de oğlanı yeniden mutlu görmek istiyorum. Aila boğulduğundan bu yana, kendi kabuğuna çekiliverdi. Onun iyi bir kadına ihtiyacı olduğundan eminim.

Annie'nin yüreği hopladı ansızın. Kim bu Aila? diye sordu elinde olmaksızın.

Karısı. Harika bir kızdı. İkisi bir arada tam bir takımdılar, diye yanıtladı Murphy.

Özür dilerim, ama ne oldu?

Yıllarca önce... Yıllarca önce bir kaza oldu. Bindikleri tekne alabora oldu. Aila boğuldu, dedi öteki başını acıyla sallayarak.

Anlıyorum, dedi Annie. Artık Joe'nun neden teknesinde kadın istemediğini çok iyi biliyordu.

Onun için çok zor bir dönemdi. Ama çok gençti. Hâlâ da öyle. Artık kendisine yeni bir kadın bulmasının tam zamanı. Murphy belli belirsiz gülümsedi. Ne yazık ki sen kızılderili değilsin. Olsaydın, işler ne kadar kolaylaşırdı. Ama, Joe da birlikte olacağı yeni kadının mutlaka kızılderili kanı taşımasını istemekle budalalık ediyor doğrusu, diye ekledi bir sır açıklamasına.

Başka bir kızılderili mi? Anlayamadım doğrusu? Joe, yarımkan Mohikan'dır. Hatta daha da fazla. Büyükannesinin de Alaska kızılderilisi olduğunu düşünecek olursan... Bir an susup sürdürdü konuşmasını. Üstelik bundan çok da gurur duyar. Ataları, onun için kutsaldır. Aila da bir Mohikan'dı. Ailesi, Sarah'la yani karımla benim, çocukluk arkadaşımızdılar. Ölmeden önce onlarla birlikte çalışmıştım. Sonra da Joe ile Aila onların işini birlikte yürütmeye başladılar.

O upuzun saçlar, bronzlaşmış ten, çekikçe derin anlamlı gözler, çıkık elmacık kemikleri... Gururla kalkık çene... Annie, 'Joe'nun damarlarında kızılderili kanının dolaştığını daha ilk görüşte anlamalıydım,' diye geçirdi içinden. Öğrendikleri genç kadının yüreğinin ılınmasına yetmişti. Ama gene de,

Tamam bu kadarı yeter, dedi. Ben balık avlamak için tutuldum. Patronun özel yaşamını öğrenmek için değil. Üstelik, kaptan Rawlins'in biz beyazlar hakkında neler düşündüğü, bana davranışlarından belli. Sesi iğneleyici bir tondaydı.

Biliyorum, diye karşılık verdi yaşlı adam, Ama gene de Joe'ya sabırlı davransan iyi olur. Ona bir şans ver. Son zamanlarda, işteki terslikler, kafasını çok doldurdu. Oysa altın gibi bir yüreği vardır.

İşinde ne terslik var ki? Annie bir anda alarma geçmiş gibi hissetti kendini. Ama, asıl istediği, önceki gece yaşadığı bilmecenin diğer parçalarım bulabilmekti. Kartal olağanüstü bir tekne. Joe'nun işlerinin çok iyi olması gerekmez mi? diye saf bir tavırla sordu.

Hem evet, hem de hayır. Balık işi, istediğimizden de iyi gidiyor. Ama bu tekne, bir insan için çok büyük bir yatırım. Büyük paralar ödemesi gerek. Gerçekten de çok borçlandı. Murphy, bir an bir şeyler daha söyleyecekmiş gibi olduysa da, önce durakladı, sonra da cayıp sustu.

Annie yeni bir patatese uzandı. Yaşlı adam, henüz bir şey söylemiş sayılmazdı.

Tam bir şeyler söylemek için ağzını açıyordu ki, Murphy devam etti. Belki bu kadar çöpçatanca davranmamı hoş kar-şılayamayabilirsin. Ne de olsa beni çok az tanıyorsun. Ama bilin ki küçük hanım, bu teknede, balık avlamaya yardım etmekten çok öteye yararınız olabilir. Birinden ya da bir şeyden kaçıyorsun. Yoksa, bu teknedeki işi elinden kaçırmamak için bu denli diretmezdin. Sakın beni aptal yerine koymaya kalkma, dedi.

Annie sessiz kaldı. Murphy'nin hiç de yahana atılmayacak bir ruhbilimci olduğunu düşünüyordu. Gerçekten de kaçmıyor muydu? Üstelik, Alaska Körfezi bile ona dar geliyordu. Bütün istediği, daha uzaklara gidebilecek parayı biriktirmek değil miydi? İnan bana yaşam, öyle kendisinden kaçılacak kadar ürkünç bir şey değildir, dedi yaşh denizci. Sonra anlayışla başını sallayarak, Şimdi bana hiçbir şey anlatmak zorunda değilsin. Ama, eğer konuşmak istersen, ben dinlemeye hazırım... diye ekledi. Teşekkürler, dedi Annie Bir yandan da Joe ile Murphy'nin birbirlerine çok yakın olduklarım aklından çıkartmaması gerektiğini düşünüyordu. Annie bu yaşlı denizciden hoşlanmıştı. Ama gene de kendini tam anlamıyla açacak kadar değil. Bunu aklımdan çıkartmayacağım, dedi kısaca.

Yaşlı adam yerinden doğruldu. Bunları pişirmeye başlasam iyi olacak, dedi kendi kendine söylenircesine. Sonra genç kadına dönüp, Biraz da aşağıya inip motorla ilgilensem iyi olacak. Nasıl olsa öğlen yemeğine daha zaman var, diye ekledi.

Annie bir süre onun arkasından baktı. Sonra hemen masadaki artıkları toplamaya girişti.

Hazır mısın? diyen sesi duyduğunda elinde ağır bir Çin işi kâse vardı. Joe'ya bakmaya kalkıştığı anda da, kâse ellerinin arasından sıyrılıp büyük bir gürültüyle yerde patladı.

tyi misin? diye ona doğru bir adım attı genç adam.

Elbette iyiyim. Elimden kayıverdi işte. Sen yaşamında hiçbir tabağı düşürüp kırmadın mı? Hem neye hazır olmam gerekiyor ki? dedi terslemesine. Ashnda azarlanmayı önlemek istercesine konuşmuştu genç kadın.

Joe yere eğilip kâsenin kırıklarım toplamaya başladı ve hiçbir şey söylemeksizin parçaları masanın üzerine bıraktı.

Özür dilerim, dedi Annie.

Aldırma, diye cevapladı Joe.

Bir an bakıştılar. Sonra erkek yeniden konuştu. Gus yirmi dakikadır bahk sinyalleri alıyor. Anlaşıldığı kadarıyla büyük bir sürünün içine gireceğiz. Tayfa olan herkese ihtiyacımız var, dedi. Sesinde açık bir kışkırtıcılık vardı.

Ben hazırım, dedi Annie.

Erkeğin gözleri onun ince bedeninde dolaştı. Belki. Belki de bugünün sonunda, gemiyi terk etmeye hazır olursun. Kim bilir, dedi aym ses tonuyla.

Oda ansızın buz kesti. Sessizlik öylesine yoğunlaşmıştı ki, her ikisi de birbirlerinin soluk alıp verişlerini duyabiliyorlardı. Genç kadının ağzındaki ekmek parçası kupkuru kesilmişti. Hiçbir tat vermiyordu. Annie, aç olmadığını hissediyor, fakat günü kendi istediği gibi tamamlayabilmek için yemesi gerektiğini de çok iyi biliyordu.

Büyük balıklar, diye haykırdı kapıdan kafasını uzatan Barney Linkley. Sekiz yüz metre ötede! Sonra aynı hızla fırlayıp gitti.

Joe hemen masanın üzerine bir harita serip şöyle bir göz attı. Sonra dolaplardan birini açarak çantaya benzer bir şey çıkartıp Annie'ye attı. Al! Av sırasında, bütün mürettebatın can yeleği takması benim ilkemdir. Bu da bulabildiğim en ufağı.

Annie elindeki çantaya baktıktan sonra, havayı yumuşatmak istercesine, Bence, can yeleği yerine mayolarımızı giyip biraz da güneş kremi sürerek çıksak dışarı, havaya daha uygun...

Güvertede görüşürüz, dedi Joe ona aldırmadan dışarı fırlarken. İkinci güvertede.

Emredersiniz kaptan. Sonra can yeleğini bağlarken de 'Ne biçim bir insan bu? Bir an bakıyorum dünyanın en iğneleyici insanı, bir an sonra yüreğimi titretecek kadar sevecen bir erkek,' diye geçirdi içinden. Güverteye yönelirken içinde hem heyecan hem de korku vardı. Bugünün kendisi için çok önemli olduğunu, üstelik yapacağı ilk hatanın bağışlanmayacağını çok iyi biliyordu.

Murphy, teknenin motorunu rölantiye almıştı. Koca tekne şimdi dalgaların ortasında, hafif hafif sallanıyor ve avını bekliyordu.

Annie koşarak kıç güvertesine gitti. Gus dümendeydi. Genç kadın, Joe, Linkley ve Chambers, sürat motorunu kıçtan denize indirme hazırlığı içindeydiler.

Barney indirmeye hazır ol! diye haykırdı Joe.

Fakat diğerlerinde hiçbir hareket yoktu. Yalnızca emir bekler gibi gözlerini kaldırmış dümeni tutan Bergen'e bakıyordu.

Haydi be! Burada olduğum sürece emirleri ben veririm. Fırla ve dediğimi yap, diye kükredi Joe.

Orta yaşlı adam bu kez söyleneni yapmakta gecikmedi. Bu arada Kaptan Joe, önce dümeni tutan Bergen'e bir göz attı ve sonra da güvertedeki diğerlerine dönerek, Benden başkasından emir almayacaksınız. Gözlerinizi ve kulaklarınızı benden ayırmayacaksınız. Anlaşıldı mı? dedi.

Bir ağızdan Emredersin kaptan, oldu aldığı yanıt.

Öyleyse şimdi sakin olup bekleyelim.

Bu arada Barney, motoru tutan ipleri boşaltmaya hazır bekliyordu. Sonra yavaş yavaş bıraktı ipleri ve tekne suya indi.

Joe, Linkey'nin motora binmesini bekledi. Chambers'la ikisinin motora yerleştiklerini görünce ağları onlara vermeye koyuldu. Çok geçmeden, küçük fakat çok güçlü olan motor, Kartal'dan ayrıldı ve ağları bir daire şeklinde yayarak ilerlemeye koyuldu.

Annie', şamandıraların birer birer suyun yüzüne fırlayışlarını izliyordu. Turuncu renkleriyle bu küçük şamandıralar, denizin mavi göğsüne takılmış bir kolyeydiler sanki.

Ambar kapağının açılması için yardıma ihtiyacım olacak, diye seslendi Joe ona. Bir taraftan da başıyla içinde dondurucu olan ambarın kapağını işaret ediyordu. Elbette sen de emir almak için Gus'a bakacaksan bilemem, dedi sonra da öfkeyle.

Annie onun öfkesine aldırmaksızın yardıma koştu. Ama içinden, Joe ile Gus arasında ne olduğunu merak edip duruyordu.

Becerebilecek misin? diye başını çevirmeden sordu Joe.

Sen beni merak etme, dedi genç kadın kendinden emin bir sesle.

Joe, gözlerini kısmış, motordakilere bakıyordu. Derken iki gemici, baş parmaklarını havaya kaldırıp onun beklediği işareti verdiler. Ağ çepeçevre serilip kapandı bile, dedi Joe kendi kendine konuşurcasına. Sana dün vincin nasıl çalıştığını gösteren oldu mu? diye ekledi Annie'ye dönerek.

Annie başını sallayarak evetledi.

Güzel! Genç kadın, onun güverteye çıktı çıkalı ilk kez gülümsediğini gördü. Öyleyse çekelim de bakalım neler tutabilmişiz. Genç adamın gözleri kısılmış, göğsü gerilmiş ve başı dikleşmişti.

'İşte Joe Ravvlins'i mutlu eden şeyler,' diye geçirdi genç kadın içinden! Deniz, av ve güçlü teknesi...'

Annie, kendisinin de gülümsediğini fark etti. Hemen vincin motorunu hareket ettirdi. Sonra, ağların ağır ağır yukarı çekilişini izlemeye koyuldu. Bu arada motor da geri dönmüş ve iki gemici güverteye tırmanmışlardı.

Genç kadın ağlar suyun yüzüne çıktığında gözlerine inanamadı. Neler yoktu ki ağların arasında; iri iri mercanlar, küçük köpekbalıkları, ahtapotlar, irili ufaklı ve çoğunu tanımadığı balıklar ve birçok da morina balığı...

Aman Tanrım, diye haykırdı Barney, Kim bilir daha ne kadar vardır diplerde. Bunlar da kaçmak için çok çabaladılar ama, ağı tam zamanında kapamayı başardık. Sonra gözlerini kaldırıp kaptan köşküne baktı bir kez daha. Joe bu bakışı kaçırdı ama Annie yakalamıştı. Bir anda her şeyi anladı: Ken Chambers ve Barney Linkley, Joe'nun değil, Ber-gen'in adamlarıydılar!

iyi iş başardık, dedi Joe ve hemen sonra, ağlardaki yenebilir balıklarla diğerlerini ayırmaya koyuldu. Diğerleri de onun yaptığım yapmaya başlayıverdiler. Annie'ye de bir ağın dip bölümü kalmıştı.

Çok geçmeden koca ağlarda balık adına bir şey kalmamış, hepsi yerli yerini bulmuştu. Murphy, ağlarda kalan son kalıntıları da temizlerken, Annie biraz soluklanmak için küpeşteye dayandı. Başını kaldırıp okyanus havasını ciğerlerine doldurdu.

Joe kuşkulu gözlerle ona baktı. Alnında ter damlacıkları vardı. Elinin tersiyle onları silerken, Hazır mısın? diye sordu genç kadına.

Ne? Annie, bacaklarının titrediğini hissediyordu.

Öğle hemen serilip dinlenmek yok. Daha yeni başladık. Başladık bile diyemem hatta, dedi öteki.

Kendini dayak yemiş gibi hissetmesine karşın gene de gülümsemeyi becerdi Annie, Tamam, dedi. Denizde kalanları da toplamaya bakalım. Ama doğrulmak istediğinde, bütün kasları kendisine isyan etti. Bu arada Linkley ve Chambers çoktan motora atlamışlardı bile. Aynı şeyler yinelenmeye başlarken, genç kadın, Joe'nun kendisinin şimdiden bitkin düştüğünü anlamamış olması için dua ediyordu.

Günün büyük bir bölümünü avlanarak geçirdiler. Artık hareketleri, alışkanlığa dönüşmüştü genç kadının. Üstelik, iyi becerdiğini anladığından rahatlamış ve kendine olan güveni artmıştı. Artık eskisi gibi bütün gözleri -özellikle de Joe'nun gözlerini- üzerinde hissetmiyordu.

Ansızın Murphy, Ne denizin, ne de gökyüzünün halini beğenmiyorum, dedi. Bir fırtına patlayabilir.

Kimse aldırmadı ona.

Aradan bir saat geçtikten sonra, Murphy aynı sözleri yineledi. Ama sesi bu kez biraz daha etkileyici, ya da uyarıcıydı.

Chambers kafasını kaldırıp şöyle bir baktı ve Boş versene ihtiyar. Hava dümdüz, dedi.

Sonra yeni gelen balıkların ayrılmasına daldılar tümüyle. Neden sonra Gus, Joe'yıı yukarı çağırdı.

Genç adam yukarı çıktı ve hemen geri döndü. Yüz hatları gerilmişti. Gus kısa dalgayı dinliyordu. Güneydoğu'dan fırtına geliyormuş, dedi kısaca.

Sesinde alışılmadık bir gerilim vardı. Annie, kalbini buz gibi parmakların sıktığım hissetti. Kendisini sıkıp rahatlamaya çabaladı. Yüz ifadesinin değişmemesini sağlayabilmişti.

Sonra Joe'nun, hissettiklerini anlayıp anlayamadığına bakmak için başını çevirdi. İkisi küpeştenin yanında, birbirlerine çok yakın duruyorlardı. Genç kadın ansızın, erkeğin, küpeşte demirlerini kavrayan ellerini gördü. Eklemleri, demiri sıkmaktan bembeyaz kesilmişlerdi.

Bölüm Dört

Sen ne dersin Murphy? dedi Joe gözlerini henüz bir şey gözükmeyen ufuktan ayırmadan.

Bence, motoru tekneye alsak iyi olur. Fırtınanın yakında geleceğini hissediyorum, diye yanıtladı yaşlı adam onu.

Annie, yeni yeni belirmeye başlayan bulutlara endişeyle bakıyordu. Bir anda, uzaklardan koyu koyu bulutlar belirmiş ve denizin üstü de gölgelenmeye başlamıştı. Genç kadın gerginliğini üzerinden atmaya çabalarken, bir yandan da ne yapacağını, ne söyleyeceğini merak ederek Joe'yu gözlüyordu.

Onları geri çağır, dedi Joe. Ben yeniden köprüye gidip Gus'un ne yaptığına bakacağım,

Geriye döndüğünde, getirdikleri hiç de iç açıcı haberler değildi. Kötü bir fırtınaya yakalanıyoruz. Motor gelir gelmez yerine çıkartın. Sonra da hemen demir atın. Bakalım açıkta, dalgalarla nasıl boğuşabileceğiz? dedi.

Havanın durgunluğunu birbiri ardınca patlayan bir iki sert rüzgâr dalgası bozdu. Hemen ardından, insanın içini titreten bir serinlik çıktı. Önce küçük köpüklerle kımıldamaya başlayan deniz, ansızın dalgacıklar ve giderek de her biri birer küçük dağı anımsatan sert dalgalarla kaplandı. Annie, kıç kasarasının üzerinde, dengesini korumak için bacaklarını alabildiğine iki yana germiş duruyordu.

İn aşağı, diye emretti onu gören Joe, ama Annie hareket edemedi. Hemen! diye haykırdı bu kez Joe, parmağını şaklatarak. Rüzgâr öylesine azgınlaşmıştı ki, hepsinin saçları uçuşuyor ve giysileri üzerlerinden fırlayacakmışçasına geriliyordu.

Önce küçük damlalarla yağmaya başlayan yağmur, şimdi bardaktan boşanırcasına indiriyordu. Genç kadın, yüzüne çarpanların buz tanecikleri gibi canını yaktığını hissetti. Bunu aklına getirebilir miydi hiç? Dalgalar, artık gemiyi beşik gibi sallayabilecek boyuttaydı. Üzerlerinde beyaz köpükleriyle geliyor, tekneyi salladıktan sonra da yeni bir saldırıya hazırlanmak istermişçesine geri çekiliyorlardı.

Ansızın gemi havalanıp dalgaların ortasına oturdu. Annie, görünmeyen bin el tarafından fırlatılmışçasına geriye doğru uçtu. Orada Joe Rawlins vardı.

Genç kadın, ona sarılarak durabildi. Genç adam onu omuzlarından tutarak, ambar kapağını gösterdi, Haydi Annie, iş işten geçmeden kapatmalıyız bunu, diye haykırdı. Genç kadının kapağa doğru atıldığını görünce onu durdurarak, Sen değil. Sen içeri gir. Biz erkekler yaparız bunu, dedi.

Genç kadın yalvarırcasına, Bırakın ben de size yardım edeyim. Daha çabuk yaparız, diye diretti.

Bırakayım da canını yak değil mi? diye haykırdı öteki.

Annie, kararlı bir tavırla onu göğsünden itip ileri atılıyordu ki, aklına ansızın erkeğin, Aila'nın ölümünü anımsamış olabileceği geldi. Nasıl da bu kadar düşüncesiz olabilmişti. Joe'ya bakıp gülümsemeye çalışarak Ben yemek bölümünde beklerim, dedi.

Joe, onun emirlerine eksiksiz uyduğundan emin oluncaya kadar arkasından baktı. Sonra diğerlerinin yardımına koştu. Hep birlikte bir yandan motoru sağlama almaya, bir yandan ambar kapaklarım sıkıca kapatmaya, bir yandan da ayakta durabilmeye çabaladılar.

Ama Annie gitmemişti. Görünmeyeceğine inandığı bir noktaya geldiğinde, içinden gelen bir ses, ona Joe'nun da güvenlik içinde olup olmadığını anlamadan bir yere gitmemesini emretti. Erkek onun için ne düşünürse düşünsün, genç kadın ona bir şey olmasını istemiyor, onun için endişeleniyordu. Kararlı bir şekilde, en yakınındaki naylon ipi bedenine sarıp diğerlerini izlemeye çabaladı.

Ard arda gelen dalgalar, tekneyi ceviz kabuğu gibi sallıyordu. Eğer güvertede her şey birbirine girmemişse, bunun nedeni kesinlikle her şeyin büyük bir titizlikle yerleştirilmiş olmasındandı. Yoksa, teknenin içinin cehenneme döneceğinden emindi genç kadın.

Sonra okyanus şiddetle kükredi. Annie, hiçbir ses duymadı ama, Joe'nun herkesin güverteyi terk etmesini emrettiğini gördü. Linkley ile Chambers onu fark etmeden koşarak yanından geçtiler. Murphy çoktan makine dairesine inmişti bile.

Pekiyi, Joe neredeydi? Genç kadın bütün dikkatini toplayıp onun portakal renkli can kurtaran yeleğini görmeye çalıştı.

Tekne dalgaların arasında aşağıya inerken, kıç kasarasının kapıları ardına kadar açıldı ve genç kadın onu gördü. Genç adam bir yandan ilerlemeye çabalıyor, bir yandan da bir eliyle ipleri sıkıca tutuyordu. Kapıları kapatmayı düşündüğünü anlayan Annie, avazı çıktığı kadar, Joe! Joe bırak onları, diye haykırdıysa da rüzgârın sesi, onunkini bastırı-verdi.

Aynı anda tekne bir kez daha dalgaların üzerinde yükselip, bütün ağırlığıyla denize çarptı. Annie, neye uğradığını anlayamadan kendisini güvertenin kaygan tahtalarının üzerinde buldu. Joe! Gırtlağı yuttuğu tuzlu sudan yanmaya başladı. Üstelik, güverteye kadar gelen dalgalar ve rüzgâr, kalkmasına olanak tanımıyordu.

Erkeğin ansızın, onu duymuş gibi, tedirginleştiğini gördü. Bütün vücudu gerilmişti Joe'nun.

Yeni bir dalga, Joe'yu da olduğu yerden kopartıp güverteye indirdi. Annie'den biraz ötede, ayakları güvertenin kenarından denize sarkmış, tek eliyle umarsızca koruma ipini yakalayabilmiş çırpmıyordu genç adam.

Annie, kendisinin de tanıyamadığı bir sesle, Joe, diye haykırdı. Ama rüzgârın uğultusunda, sesi fısıltı gibiydi. Dayan geliyorum, diye haykırmaya çalıştı genç kadın. Olduğu yerden, erkeğin yüzündeki acıyı görebiliyordu. 'Tanrım ona güç ver. Onun ölmesine izin verme,' diye yakardı içinden.

Joe, gövdesini güverteye çekebilmek için insanüstü bir çaba gösteriyordu. Ama elinin altındaki ip, buna yetecek kadar kuvvet almasına engeldi. Gene de bu ince ip, onun yaşamla ölüm arasındaki tek umudu sayılırdı. Ard arda gelen dalgalar, genç kaptanı daha da zor durumda bırakıyorlar ve gücünü giderek azaltıyorlardı.

Annie'nin kendisine doğru ilerlemeye çabaladığını, sürüne sürüne yanma gelebilmek için savaşım verdiğini görünce ağzı hızla açıldı. Ama sesi duyulamıyordu. Kafasını şiddetle sallayarak genç kadını engellemeye çalıştı.

Genç kadın son gücünü harcıyordu. Birkaç metre kalmıştı şimdi aralarında.

Aynı anda, Joe'nun arkasından gelen dev dalgayı gördü.
Haykırmak için açtığı ağzına tuzlu sular dolarken, elinde olmaksızın gözlerini de yumdu. Gözlerini açtığında dalga çekilmiş ve Joe'yu da birlikte götürmüştü! Joe yoktu!

Yüzünü döven rüzgâra ve dalgaların kendisini de sürüklemesi tehlikesine aldırmadan, bunları aklına bile getirmeden, yerinde doğruluverdi. Joe! Çevresine dehşetle bakınıyor ve umarsızlığın gözyaşlarını döküyordu.

Aynı anda da suların arasında çırpınan portakal renkli bir şey gördü. Joe olmalıydı bu.

N'olur! diye haykırdı. Gözlerinden dökülen yaşların onu köreltiğinin farkında bile değildi. Hiçbir şeye aldırmadan güvertede ilerlemeye devam etti. Ayakkabılarının içine dolan sular, yürümesini engelliyordu. Çıkartıp attı onları. Çıplak ayaklarının güvertede tehlikeli biçimde kayacağını düşünmeden. Bütün gücüyle iplerden birini yakalayıp çekti ve denize, portakal renkli yeleğe doğru fırlattı. Onu görmesi gerektiğinin bilincine vanr varmaz gözyaşları kuruyuvermişti. Yalnızca tek kavram vardı aklında: Zaman. Zamana karşı yarıştığını ve bu yarışla birlikte Joe Rawlins'i de yitireceğini biliyordu.

Artık onu görüyordu. İçi havayla doldurulmuş ve soğuğu kolay kolay geçirmeyen can yeleklerindendi erkeğin giydiği. Şimdilik suyun üzerinde durabiliyor ve soğuktan da öldürücü biçimde etkilenmiyordu. Ama daha ne kadar kalabilirdi böyle? Her geçen saniye onun ölümünü yaklaştırmıyor muydu? Çıplak ellerinin acısına aldırmadan, bir başka ipe yöneldi ve gevşek düğümünü bir çekişte açıp denize, Joe'ya doğru fırlatmaya hazırlandı. Sonra

ani bir kararla ipi beline dolayıp sıkıca düğemledi ve başka hiçbir şey düşünmeksizin kendisini okyanusun canavar dalgalarının ortasına atıverdi. Yüz-meliydi! Ne kadar zamanı kalmıştı acaba? Bir dakika mı, yoksa iki mi? Bütün gücüyle yüzmeye başladı. Hayatında böyle-sine güçlü kulaçlar attığını anımsamıyordu.

Ona ulaştığının farkında bile olmadan, Joe'nun eli onun bileklerinden birine yapışıverdi. Yaşamla ölüm arasındaki savaşın daha da güçlendirdiği parmakları genç kadının incecik bileğini alabildiğine sıkıyordu. Ağzını genç kadının kulağına yapıştırıp, Geri dön, diye haykırdı, Çok geç olmadan geri dön. Beni bırak! Onu bırakmak mı? Aynı anda Annie, Joe'nun neden yüzemediğini anladı. Denize uçarken, eliyle tutunduğu ip kopmuş ve genç adamın ayaklarına ahtapot gibi sarılmıştı. Botlarını ayağından çıkartamayan erkeğin yüzmesine de olanak kalmıyordu.

Sonra bir şeyin daha farkına vardı. İplerin bir ucu da, geminin demirine sarılmıştı. Kendi teknesinin demiri, teknenin güvencesi, kaptanını boğmaya hazırlanır gibiydi. Ciğerlerini havayla doldurup çekinmeden daldı Annie. Bir kolunu, Joe'nun bacaklarından birine doladı. Makina gibi işleyen, soğuktan ve korkudan hissizleşmiş parmaklarıyla erkeğin botlarından birini çözüverdi. Sonra da İkincisine uzandı. Bağcıklar suda şişmişlerdi. Ciğerleri yanmaya başladı. Daha ne kadar dayanabilirdi acaba? 'Yukarı çıkıp hava almalısın' diyordu beyni. Aynı anda erkek onu itip uzaklaştırmaya ve kendi ölümünü karşılamaya çabaladı. Ama son bir çabayla asıldı Annie. Bot erkeğin ayağından fırlayıp okyanusun bir parçası oluverdi.

Ansızın kendisini dünyanın en güçlü inşam gibi hissetti. Joe yanındaydı. Güçlü koluyla belinden kavramıştı kendisini.

Joe, bütün gücüyle genç kadının belindeki ipe asılıp kendilerini Kartal'a doğru çekmeye başladı. Islak ip, çıplak ellerini kesiyor, ama o yılmıyordu.

Son anımsadığı, üzerlerine doğru gelen dev bir dalga oldu. Sonra genç kadının çevresinde her şey kararıverdi. Böylelikle, kendilerini tekneye bağlayan ipin koptuğunu anlamadı bile!

Joe, genç kadının üzerine eğildi. Bir yandan yüzüne dağılmış olan ıslak saçlarını geriye çekerken, bir yandan da onun soluk alıp almadığını anlamaya çalışıyordu. Sonra kulağına eğilip, Annie, beni duyuyor musun? diye fısıldadı. Hiçbir hareket yoktu kollarının arasında yatan bedende. Bembeyazdı genç kadının rengi. Bir saattir öylece yatıyordu. Bilinçsizdi. Belki de daha kötüsü... Böyle bir fırtınada, hiçbir yerden sağlık yardımı alamazlardı. Ola ki, kıyı korumanın güçlü teknelerinden biri onları bulabilsin!

Kafası, güverte küpeştesindeki.ipin kopmuş bölümüne takıldı. Bu kopma, olağan bir şey değildi. Bazı iplerin kesilmiş olduğunu fark etmişti. İp, Annie'nin suya atlamasından sonra kesildiğine göre, ikisinden biri öldürülmek istenmişti. Bunun

Annie Barron olması için herhangi bir neden bulamıyordu. Öyleyse, kendisini öldürmek istemişlerdi. Bunu kimin yaptığını o anda elbette ki anlayamazdı. Ama birisi, henüz kendisinin de bilemediği bir nedenle, onu... ve Annie'yi öldürmek istemişti.

Genç kadın kımıldadı ve başını ona doğru çevirdi.

Annie, diye fısıldadı telaşla, Annie, kendine gel ve bana bak.

Genç kadının kirpikleri oynadı. Göz kapaklan aralanır gibi oldu. Joe? Genç adam onun sesinin güçlükle işitilebilecek kadar zayıf çıktığını duydu. Seni kurtarmaya çabalıyordum.

Erkeğin içini sımsıcak bir duygu kapladı. Şşşt, şşşt, diye fısıldadı, Beni kurtardın. Ama dalgalar bizi buraya atarken başını vurdun. Hepsi bu.

Oh! Joe, onun yeniden uykuya daldığını sandı. Ama hafifçe adım söylediğinde, genç kadımn yüzünde hafif bir gülümseme belirdi.

O yeniden dalarken, genç adam da, Annie Barron adlı bu genç kadının, tekneye almamak için elinden geleni yaptığı bu genç kadının, kendisini kurtarmak için yaşamını gözden çıkarttığını düşündü. Bu çok güzel, çok çekici -hatta dayanılmaz derecede çekici- ve çok akıllı bir kadındı. Üstelik, herkesin kendisini bir kızılderili olarak gördüğü bu dünyada, onu insan olarak gören ender kadınlardan da biriydi. Eğer ilişkilerinin kaptan-tayfa ilişkisinin ötesine geçmesine izin verecek olsa, kim bilir ikisi birlikte ne güzellikler yaşarlardı.

Düşüncelerini kesip, genç kadının üzerindeki, tenine yapışmış sırılsıklam giysileri çıkarttı ve kollarıyla sardığı buz kesmiş vücudunu kendisininkine bastırdı. Sıcaklığını ona vermek ve canlandırmak istiyordu onu. Genç kadının çıplaklığını örtmek için, kendi tişörtlerinden birini onun incecik, ama nefes kesecek kadar güzel vücuduna geçirdi. Sonra yeniden sarıldı ona.

Ne yazık ki yaşamında ne onun, ne de bir başka kadının yeri olabilirdi. Karmaşık düşüncelerin etkisinde bir süre durdu. Annie olmasaydı, şimdi kendisi de olmayacaktı. Annesinin ona anlattığı eski bir kızılderili efsanesini anımsadı. Efsaneye göre, kurtarılmış bir yaşam, sonsuza kadar kurtarıcısının olurdu. Buna bakılacak olursa, Joe'nun yaşamı da, artık sonsuza değin Annie Barron'undu. Ama genç kadın kızılderili değildi ki...

Annie, gerinerek gözlerini açtı ve Başımı kötü vurmuşum, dedi.

Evet, diyerek onu daha çok kendisine çekti genç adam. Bir süre kendini kaybettin. Ama diyebilirim ki o kalın kafan, teknemin bugüne kadar aldığı en büyük yarayı açtı.

Genç kadın yeniden gülümsedi ona sokulup gözlerini bir kez daha yumarken.

Joe rahatladı. Annie Barron iyileşecekti. Öyleyse kendisi de başka işlerle ilgilenmeye dönebilirdi. Ertesi gün çok önemliydi. Belki bu kez, işlerinin kötü gidişine dur diyebilecek kadar balık yakalayabilirlerdi. Annie'nin güven içinde olması için her türlü önlemi alacaktı. Ama ona kendisini kaptırma-

malıydı. En azından Aila'nın gözlerinin önünden silinmeyen hayali için bunu yapmak zorunda değil miydi?

Annie'nin göz kapaklarına sanki taş bağlanmıştı. Açmaya çalıştığında, başına korkunç bir ağrı saplanıyordu. Yorgunluk bütün bedenini sarmıştı.

Annie? Beni duyabiliyor musun?

Ses sanki binlerce kilometre öteden geliyordu. Su. Deniz. Son hatırladığında, Joe ile birlikte denizin içindeydiler. Pekiyi Joe ne olmuştu...

Olduğu yerde sıçrayarak oturdu. Ah, Tanrım. Joe. Ben de sanmıştım ki... Kendini feci durumda hissediyor ve ağzının içi tuzdan yanıyordu.

Yat bakalım, dedi tatlı bir sesle, onu yatıştırmak isteyerek Joe. Genç kadın iki eliyle erkeğin kazağını yakalamış bırakmıyordu. Ben iyiyim. Kurtardın beni. Sen de iyileşeceksin, diye fısıldadı erkek.

Yanımdan ayrılma. Sarıl bana, dedi genç kadın duyulur duyulmaz bir sesle.

Ama kollarını hemen onun boynuna dolayan genç kadın oldu. Yüzleri birbirlerininkine değecek kadar yakındı. Biliyor musun, diye başladı Annie. Anlatacaklarıma güleceksin.

Sana bir daha asla gülmeyeceğim.

Öyleyse dinle. Yüzerken, kendimi bir Olimpiyat şampiyonu gibi görüyordum. Sanki bütün Alaska Körfezi'ni yü-zebilirdim. Oysa, yüzme havuzunda cankurtaranlık yapsam daha iyi olurdu.

Bana kalırsa, dünyada hiçbir yüzücünün cesaret edemeyeceğini yaptın. Ama orada boğulabilirdin de. Unutma ki şu lanet olası okyanusu fethedecek kadar güçlü değilsin. Olmalıydım. Olmak zorundaydım.

Neden?

Genç kadın gözlerini açıp onunkilerin içine baktı. Çünkü ben... Ansızın utanıp kesti sözünü. Aralarındaki ilişki beklenmedik bir değişikliğe uğramıştı ve genç kadın, erkeğin de bundan en az kendisi kadar rahatsızlık duyduğunu biliyordu.

Konuşmanı istiyorum. Seni konuşturmalıyım, dedi Joe, En azından, kafam vurmandan dolayı bir tehlikede olmadığını anlayıncaya kadar seni uyanık tutacağım. Şimdi söyle bakalım, neden camm benim için tehlikeye attın?

Elimde değildi. Birisi sana yardım etmese boğulup gidecektin. Çevrede durumu gören tek kişi de bendim üstelik. Sen de olsan aynı şeyi yapardın, dedi Annie sakin olmaya çalışarak.

Bütün bildiğim, eğer denize atlamasaydın şimdi ben bir ölüydüm. Ama, atladığın için ikimiz de birer ölü olabilirdik, dedi öteki.

Sonra uzun süre genç kadını uyutmamak için akhna ne geldiyse konuştu. Bütün korkusu, onun beyin kanaması geçirme olasılığıydı. Hiçbir yerden yardım isteyemeden denizin ortasında olmalarına lanetler yağdırıp duruyordu içinden.

Onun, Joe, Kartal'da neler olup bitiyor? diyen sesiyle kendini topladı genç adam.

Anlamaz gözlerle ona bakarak, Neler mi oluyor? diye sordu genç kadına.- Genç kadın onun sesindeki sertlikten çekinir gibi olduysa da, artık her şeyi anlatma zamanının geldiğini, şimdi konuşamazsa bir daha hiç konuşamayacağını biliyordu. Kararlılıkla sürdürdü konuşmasını, Dün gece güvertede karşılaştığımızda, sen bir şey arıyordun. Öyle değil mi?

Genç adam aldırmaz bir tavırla elini sallayıp, Boş ver, diye yanıtladı.

Boş veremem. Senin için endişeleniyorum. Orada senden önce başka birisi vardı. Ambar kapağının oralardan bir şey alıp cebine yerleştirdi. Sonra da, kaçarcasına uzaklaştı oradan. Onu ikimizin de gördüğünden eminim.

Sonra bir an, Joe'nun kendisini kamarasına kilitlediğini düşünmüş olduğunu söyleyecek gibi olduysa da caydı. Link-ley ve Chambers düşman gibi davranıyorlar. Elbette Bergen de. Murphy farklı. Sen de bunun farkında olmalısın ki, emir almak için Bergen'e baktıklarında haşladın onları. Bunda bir tuhaflık yok ki, dedi Joe, İşe alıp, işten atmalar genellikle onun görevidir. Bu yüzden de tayfalar ona yakınlık gösterirler. Üstelik göreceğin gibi Gus, usta bir gemici ve balıkçıdır. Ben de onu bu yüzden tuttum, diye açıkladı tedirginliğini gizleyemeden genç adam.

Ama beni de işe Gus aldı. Ona hiçbir yakınlık hissetmiyorum. Tersine, rahatsızlık veriyor bana. Bu sabah erkenden, bir Rus gemisiyle radyo görüşmesi yaptığını duydum. Ona sorduğumda geçiştirmeye çalıştı ama rahatsız olduğu her halinden belliydi. Onun bu sabah, Gregarian gemisiyle bağlantı kurduğunu biliyor muydun? diye üsteledi genç kadın.

Joe, bütün kamarayı titretecek bir hızlılıkla ayağa kalkıp, Dinle Annie. Bunları bir yana bırak. Kafanı çarpman, senin düş gücünü genişletmiş olmalı. îyi bir doktora ihtiyacın olabilir. Duyduklarını da hemen unut. Seni ilgilendirmeyen işlere karışmaman gerektiğini söylememiş miydim sana? dedi. Yumuşak bir sesle, fakat azarlar gibi konuşuyordu.

Annie, kaşlarını kaldırıp, Babochka dedi, Bu sözcüğü daha önce duymuş muydun? Ne anlama geliyor?

Genç adamın yüzünde önce bir şaşkınlık, ardından da sertleşme belirdi. Sana ne söylediğimi anlamadın mı? Unut her şeyi, dedi bağırırcasına. Sonra arkasına bile bakmaksızın çekip çıktı kamaradan.

Bölüm Beş

Annie geceyi yarı bilinçli, yan bilinçsiz bir uyku durumunda geçirdi. Zaman zaman kamarasının kapısının açıldığını ve içeriye Joe'nun süzüldüğünü görür gibi oluyordu. Genç adam, her keresinde ona sesleniyor ve yanıt alıncaya kadar da bunu yinelemekten geri durmuyordu. Sabahın ilk ışıkları kamarasında gölgeleri oynaştırmaya başladığında, genç kadın kendine geldi. Başı hâlâ ağrıyordu. Derinden derine teknenin motorlarının çalıştığını duydu.

Sonra gözlerini kapattı. Elinde olmaksızın kolunu gözlerinin üzerine kapatıverdi. Çok kötü vurmuş olmalıydı kafasını. Işık, beyninin içinde

binlerce davulun çalmasına neden oluvermişti. Ama kendini bir gece önceki kadar kötü hissetmiyordu gene de. Yorgunluğu büyük ölçüde uçup gitmişti. Joe'nun bedenine sardığı battaniyeyi boğazına kadar çekti. Neden yanında kalmamıştı sanki? Hem kalsaydı ne çıkardı ki? Başucunda bekleyip, gözlerini açmasını ve yeniden yaşama dönüşünü görmek istememiş miydi yoksa? Nasıl da terk etmişti kamarasını: hırs ve hışımla...

Bir an durup dışarıyı dinledi. O korkunç fırtına geçip gitmiş olmalıydı. Kalkıp işinin başına gitmesi gerektiğini düşündü. 'Joe ne derse desin,' diye düşündü. Onun hayatını kurtarmakla, teknede bir ayrıcalık kazanacak değildi ya. Ama gene de önceki gün olup bitenler ve Joe Ravvlins'le onca yakınlaşmış olmak genç kadının yüreğinde tath titreşimler uyandırdı. Bugün, kendini tam anlamıyla işine vermeli ve olup bitenleri asla düşünmemeliydi.

Saat neredeyse beşe geliyordu. Ayaklarını yere bastığında, bir an ayakta duramayacağını sandı. Başı hızla dönüyor ve sanki onu sonsuz bir girdaba çekiyordu. Kendi kendine, normale dönünceye değin hızlı hareketlerden kaçınması gerektiğini anımsattı. Gözleri bir anda, başucundaki iskemlenin arkasına asıllmış olan ıslak bluciniyle kazağına takıldı. Sonra yüzü utançtan kıpkırmızı olarak iç çamaşırlarını gördü. Kim soymuştu onu? Joe'dan başkası olabilir miydi hiç? Gene de elinde olmaksızın, onun vücudunu gördüğünü düşündü. Yarı utanç, yarı mutlulukla...

Bir şey düşünmemeye çalışarak kuru giysilerini buldu. Yalnızca erkeklerin yaşamaya alışkın oldukları bir bölümde bulunmak, tüm çabasına karşın, gene de sinirlerini bozuyordu doğrusu. Kapıyı açtığında koridorun bomboş olduğunu gördü. Kimseye gözükmeden duş bölümüne sızabileceğini düşünüp rahatladı. Ihk suyun altında geçirdiği dakikaların sonunda, kendisini daha iyi ve mutlu hissetmeye başladı.

Kamarasına döndüğünde, sık saçlarını kurutmak zahmetine girişmedi. Bir an aynada kendisini izledi. Gözlerinin altında siyah torbacıklar vardı. Yüzü, görmeye ve göstermeye alışmadığı kadar solgundu. Eğer aynadaki görüntüsü daha iyi olsa, mutlaka kendisini daha iyi hissederdi. Hemen çantasına yönelip görünümünü düzeltecek küçük yardımcılarını buldu. Birazcık allık ve far onun moralini düzeltecek bir görüntü kazanmasına yetmişti işte. Dudaklarına bir gülümseme yerleştirdikten sonra, günün kahramanı olarak erkeklerin kahvaltı ettikleri bölmeye yönelmesinde bir sakınca kalmadığını düşündü.

Barney'e rastlayıncaya kadar, kahvaltı salonunu atlayıp da güverteye çıkmış olduğunun farkına bile varmadı. Barney ufku gizlediği dürbünü gözlerinden indirirken, genç kadın da, bir önceki günün koyu bulutlarının dağıldığını ve onların yerinde şimdi yalnızca pamuk gibi beyaz bulutların gezindiğini gördü.

Selam. Seni bu sabah ayakta görebileceğimi hiç ummuyordum doğrusu, dedi alaycı bir sesle Barney. Sonra içtenlikli bir sesle ekledi, Başın nasıl

Annie? Bir daha kendini gelemeyeceğinden korkmuştuk. Ama kabul etmeliyim ki beygir gibi yüzdün... şey, kelimelere aldırma.

Annie gülümsedi. İyiyim. Beygir gibi kuvvetliyim üstelik. Beni çıkarttığın için sağ ol. Kendisini kimin tekneye çıkarttığını bilmiyordu ama, gene de biri onu -ikisini- çekip çıkartmış olmalıydı. Beline bağladığı ipi kullanarak...

Barney anlamsız bir ifadeyle omuzlarını silkip başını öte yana çevirdi.

Genç kadın, doğruca balıkların bulunduğu bölmeye yöneldi. Aynı anda da motorlar ansızın susuverdi. .

Omzunun üzerinden baktığında Joe'nun kaptan köprüsüne çıkan merdivenleri tırmandığını gördü. Genç kadına yabancı bir bakış fırlatmakla yetindi genç adam.

Ağır adımlarla merdivenleri tırmandı. Sonra güverte küpeştesine dayanarak, Burada dolaşıp ne halt ettiğini sanıyorsun? dedi.

Çalışmaya geliyorum, diye yanıtladı sanki hiçbir şey olmamışçasına. Neden durduk?

Henüz çalışacak durumda değilsin. Hatta, seferi sonuna değin götürebileceğinden bile emin değilim. Belki de şu anda hastanede olman gerekiyordur.

İşte korktuğuna uğramıştı. 'Bu teknede kadınlara yer yok,' dercesine konuşuyordu Joe. Gene de, Düne göre çok iyiyim. Açık havada kalıp çalışmak bana daha da iyi gelecek. Eğer çalışmazsam ölürüm, diyebildi. Sonra çenesini havaya dikip, Joe, eğer işin doğrusunu istersen, beni hasta eden şey, senin böyle çevremde dolanman ve sürekli beni kollamak istemen, diye ekledi fütursuzca.

Genç adam ne yapacağıhı bilmezcesine ellerini gözlerinin önünden geçirip, Şimdi tartışacak yer ve zamanda değiliz küçük hanım. Kaptan ben olduğum sürece, tayfalarımın emirlerime uymasını isterim. Emirleri ben veririm. Bu da benim görevim, dedi.

Annie cevap vermedi. Yapabileceği en iyi şeyin ne olduğunu düşündü bir an. Bu arada erkek, merdivenlerden inip onun yanma sokulmuştu bile. Onun bir insanın taşıyabileceğinden çok daha ağır bir yükün altında olduğunu düşündü. Yardım edebilecekse, buna çoktan hazırdı. Şimdi emirlerini dinlemeliydi... şimdilik?

Bir şeyler yedin mi? diye sordu kaptan.

Annie bu kez yanıtlamadan edemedi, Hayır. Ama aç değilim ki. Gene de beni düşündüğün için teşekkürler. Bazen böyle davranırım ben işte...

Lütfen, hatırım için bir şeyler yer misin? dedi öteki yumuşacık bir sesle. Kafanın yerine gelebilmesi için oldukça uzun bir zamana ihtiyacın var. Soma ansızın, genç kadının saçlarını okşayıp alnında gördüğü bir sıyrığa hafifçe dudaklarım değdirerek , Teşekkürler Annie, dedi. Bunun yeterli olmadığım biliyorum. Ama yaşantım boyunca benim için yaptıklarını unutmayacağım.

Erkeğin sesindeki yumuşama, Annie'nin içinin ısınmasına yetmişti bile. Onun omuzlarına bakarak, Bildiğim kadarıyla ödeştik, diye yanıtladı.

Ne demek oluyor ödeşmek?

Genç kadın onun yanında kendisini ne denli mutlu ve güvenli hissettiğini belli etmemeye kararlıydı. Şu demek oluyor, dedi kayıtsız çıkartmaya çabaladığı sesiyle, Ben seni kurtardımsa, sen de tekneye çıkarken kafamı çarptıktan sonra beni kurtardın. Ödeştik. Kendini borçlu hissetmene gerek yok.

Erkek yumruklarını sıkıp kafasını gökyüzüne kaldırdı, Demek öyle küçük hanım? Demek suya ilk düşen ben olmasaydım, yaptığın kahramanlık sayılmayacaktı. Şimdi hemen kamarana git... Bir şeyler yedikten sonra tabii!

Genç kadın o anda, erkeğin kendisine sarılıp, dudağının kıymığından öpmesini arzuladı. Sanki bir mucizeydi dilediği ve yerine geldi. Joe, ansızın eğildi ve Annie'nin dilediği yerden öpüverdi onu. Benim için çok özel bir kadınsın, diye mırıldandı ağzının içinden. Sonra tıpkı kamarasından çıktığı gibi, arkasına bile bakmadan, kaçarcasına uzaklaşıverdi ondan.

Annie elinde olmadan dudaklarına dokundu. Ne kadar da yumuşak ve sevecen öpmüştü! Kendisini isteyip istemediğini anlayamıyordu doğrusu.

Bacaklarındaki titremenin arttığını hissedince, 'Joe haklı,' diye düşündü. Gidip dinlenmeli... ve önce bir şeyler yemeliydi. Ama önce yapması gereken bir şey vardı. Çevresine bakınıp gözüyle belirlediği yere doğru ilerledi. Birdenbire, beline bağladığı ipin boşahverdiğini anımsamıştı. Kim bilir belki de kendisi iyi düğüm atmamıştı. Ama... Bunu anlaması bir dakika bile sürmezdi. Üstelik, onun ne yaptığına bakacak kimse yoktu çevrede...

Ne var ki kıç kasarasının oradan baktığında, her şey, yerli yerindeydi. Eğer bir terslik olmuşsa bile, şimdi görünürde her şey düzeltilmiş gibiydi.

Genç kadın, içinden gelen dürtüyle, her şeyin düzeltilmiş olamayabileceğini, bir ipucu yakalayabileceğini sezerek araştırmaya koyuldu. Can kurtaran simitlerinin arasında gizlenmiş gibi duran ikili bir kanca ilgisini çekti. Kancaya, büyük bir titizlikle gerilmiş bir kangal ip vardı. Annie'nin yüreği göğsünü delecekmişçesine çarpmaya başladı. Kangalın asıldığı yerin üzerinde, bir kişinin rahatlıkla gizlenebileceği ve önceki günkü olaylar sırasında kendisiyle Joe'yu gözden kaçır-maksızın izleyebileceği bir yer görmüştü. Hafifçe tırmandı. Gizlenilebilecek yerde birkaç kenevir lifini bulmakta da gecikmedi.

Bulduklarından ve öğreneceklerinden korkarcasına yavaşça yaklaştı. İpi tutup parmaklarıyla yoklamaya başladı. Çok geçmeden, o titizlikle sarılmış gibi duran kangaldaki kesiği buluverdi. İpin ucunu beline dolayarak küpeşteye doğru ilerledi. Ne var ki kesiğe ulaşamadan küpeşteye vardı. Sonra geriye dönerek ipi boşaltmaya koyuldu. Ansızın kesiğe geldi... Demek ki ikisi denizden tekneye doğru kendilerini çekmeye uğraşırlarken birisi ipi

kesivermişti. İkisinin de ölümle burun buruna olduklarını göre göre. Öyle 'birisi'ydi ki bu, kendisini öldürmek istiyordu.
İpi aynı titizlikle, titreyen parmaklarıyla yerine sarmalayıp güverteye atladı. Aynı anda da bacakları kendisini daha fazla taşımayı reddedercesine kesildi. Annie, olduğu yere, yı-ğılırcasına çöküverdi. Onu öldürmek isteyen biri vardı teknede. Öldürmek istiyordu onu!
Ama, onun, Annie'yi öldürmek isteyebilecek kadar paniğe düşüren tehlike neydi? Genç kadından neden korkuyor, ne bildiğini sanıyordu? Dahası kimdi bu adam?
Yoksa öldürülmek istenen kendisi değil miydi? Elbette! Joe da onunla birlikte sularla boğuşmuyor muydu? Bu durumda kendisi, kurunun yanında yanan yaştan başka bir şey olmayacaktı demek ki...
İçini saran panik, düşünüp değerlendirme yapabilmesini engelleyecek boyutlara ulaştı. Belki de, sandığı gibi, bir önceki gece kendisini kamarasına kilitleyen de Joe değildi. Belki... Dizlerini kıvırıp karnına doğru çekti. Belki kendisinin tehlikede olduğunu bilip de onu korumak istemişti genç adam.
Bu düşüncenin içinde uyandırdığı sıcaklık da pek uzun sürmedi. Gerçekten de, genç kadının sorduğu sorular karşısında Joe'nun göstermiş olduğu tepkiler, onun bazı şeylerin farkında olduğunu ya da hatta bildiğini göstermiyor muydu? Beki de, Kartal'da birbirinden farklı iki iş yapılıyordu ve bunları yapanlar, teknenin egemenliğini ele geçirmek için birbir-leriyle öldüresiye savaşa girmiş bulunuyorlardı. Ama ne için? Bu taraflar kimlerdi ve genç kadın hangisine güvenebilirdi?
Balık avlama güvertesine çıkalı fazla olmamıştı. Hemen geri dönerse, kendisinden kimse, özellikle de onu öldürmek isteyen adam kuşkulanriiayabilirdi. Doğruldu. İpi aynı şekilde yerleştirmiş olup olmadığına baktı. Sonra titreyen bacaklarının üzerinde dik durmaya çalışarak ana güverteye çıktı. Parmaklıklara tutunup merdivenin son basamağından kendisini yukarı çekiyordu ki, üzerine düşen bir gölgeye bakmak için gözlerini kaldırdı. Genç kadının deniz yeşili gözleri, Cham-bers'in bulanık gözleriyle karşılaşıverdi.
Sevgililer kavga mı ettiler? dedi gemici o yılışık tavrıyla. Bulunduğu yerden, kendisiyle Joe arasındaki konuşmaları duymasa bile, ikisinin tartışırcasına konuştuklarım anlamış olmalıydı. Başını dayayıp ağlayacağın bir omuza gereksinmen olursa haber ver. Ben hazırım, dedi adam.
Bu adamın gülüşü genç kadının tüylerini ürpertiyordu. Yanıt vermezse, bu yılışık adamın, her seyi, diğerlerine de anlatacağını biliyordu ama, gene de aldırmaksızın yanından geçip gitti. İçinden hem Joe'ya hem de kendisine küfredip duruyordu. Eğer kendi kendisini kontrol edemeyecek olursa, aralarındaki ilişkinin bir gönül yarasına dönüşebileceğini düşündü. 'Tanrı Joe Rawlins'i kahretsin!' diye geçirdi içinden. Atacağı bir tek yanlış adımın

kendisini ölüme sürükleyeceğini bile bile, gönül yaralarını düşünecek zaman mıydı şimdi?

Yemek bölümüne gelirken, hiçbir şey yiyemeyeceğini hissediyordu. Joe'yu mutlu etmek için dahi olsa ağzına bir lokma koyacak durumda değildi. Kamarasına girer girmez ceketini bile çıkartmadan kendini ranzanın üzerine attı. Geçirdikleri kaza, öldürülmek istediğini anlamasının yarattığı korku ve panikle birlikte, bütün enerjisini ve kendine güvenini alıp götürmüştü sanki. Gözleri kapalı Joe Rawlins'i düşünmeye başladı.

Hoşlanıyordu bu adamdan. Bunu kafasında defalarca yineleyip durdu. Üstelik, onun kötü bir işe bulaşmış olabileceğini de sanmıyordu. Eğer genç adam ona açılabilse, dertlerini ve nedenlerini anlatabilseydi, kim bilir ne kadar uyumlu bir takım olarak çalışırlar ve her şeyin üstesinden gelebilirlerdi. Ama o kendisini erişilmez bir güç olarak görüp, dışardan yardım almaya yanaşmayacak bir tipti. Hele kadınlardan...

Bir saat kadar geçtikten sonra, birisi kapısını vurmaya başladı.

Joe olabilir miydi? Sinir ve umut içinde bocalayarak doğrulup, Girin, dedi.

Ne var ki içeri, candanlığının sıcaklığıyla birlikte Murphy girdi. Seninle konuşabilir miyim Annie? diye sordu genç kadına kapıdan girer girmez. Sonra arkasından kapıyı kapattı. Eğer konuşacak durumda değilsen daha sonra gelirim. Murphy, genç kadının içinde bir ferahlık yaratıyordu. Gülümsemeye çabalayarak, İyiyim, dedi. Ama bu duruma daha fazla dayanabileceğimi sanmıyorum. Murphy, sana bir soru soracak olsam, bana dürüstçe yanıt verir misin? Verebilirim elbette.

Joe neden böyle çabucak değişiveriyor? Bir an bakıyorum son derece sevecen, bir an sonra kaskatı bir adam olup çıkmış. Bu da beni çıldırtıyor. İstediğim yalnızca... Murphy elini kaldırarak susturdu onu. Bekle bir dakika bakalım. Joe'nun kafasında bir sürü şey var. Seninle ilgileniyor. Daha önce de söylediğim gibi bu, yıllardır onda rastlamadığım bir gelişme. Yani kızılderili olmayan bir kadınla ilgilenmesi. Sanırım şu sırada o da kendisine bu soruyu sorup duruyor olmalı. Sabırlı olmalısın, dedi.

Ben de sanıyorum ki, eski dostun konusunda aşırı iyimser hayallerin var. Eğer ona ilgi duysaydım ki duymuyorum, sabırlı olmaya yanaşmazdım, diye yanıtladı Annie.

Bu sana kalmış bir şey, diyen Murphy'nin bakışları, genç kadını çok sert bulduğunu gösterir gibiydi. Buraya senin nasıl olduğunu görmeye geldim. Kısmen kendim istediğim için, kısmen de Joe benden bunu yapmamı istediğinden.

O mu istedi?

Murphy omuzlarını silkerek gülümsedi. Bütün gece seni düşünmenin dışında bir şey yapmadı zaten.

Annie, gece boyunca başucundan ayrılmayan erkeği anımsayarak gülümsedi. Sonra bir an suskun kalarak onu düşündü. Neden balık avlamıyoruz? diye düşünceleriyle ilgisiz bir şey sordu sonunda da...

Joe’nun dertlerinden biri de bu ya. Avlanmamız gerek. Ama fırtına balıkların başka yere kaçmasına yol açmış. Yapabileceğimiz, Ruslarla buluşup, yakalayabildiklerimizi satmakla yetinmekten öteye değil. Gus şimdiden radyosunun başına geçti bile. Nerede olduklarını saptamaya çalışıyoruz, diye açıkladı yaşlı adam.

Avlanamamak, hiç de iyi değil iş açısından, dedi Annie yavaşça.

Haklısın, diye atıldı Murphy, Dün yakaladığımız balıklar, bugün Ruslara satmak istediğimizin yanında hiç kalır. Tek umudumuz, kaybımızı, önümüzdeki haftalarda çıkartabileceğimizde .

Annie, ayaklarını yere basıp kalktı. İşin içinde bir terslik olduğunu biliyordum, dedi. Ama sormaya cesaret edemedim doğrusu. Yardımcı olmak için ne yapabilirim? Lütfen Murphy, bir şeyler yapmam gerek. Kendimi çok iyi hissediyorum. Burada oturup pineklemekten çılgına döneceğim neredeyse...

Yaşlı adam düşünüyormuşçasına duraksadı. Tamam/’ dedi sonunda, Kendini o kadar iyi hissediyorsan neden kahve pişirmiyorsun? Sonra kapıyı açıp çıkarken, Yukarda-kilere yapabileceğin en büyük iyilik bu şimdi. Çünkü herkesin ihtiyacı var. Bu işi ben kendim yapardım ama, şimdi makine dairesine inmek zorundayım. Arkasından kapıyı kapatıp dışarı çıktı.

Annie bir süre boş gözlerle onun arkasından baktı. Demek Joe, onu düşünüyordu! Doğrusu bunu göstermek için ilginç bir yöntemi vardı genç adamın!

Genç kadın mutfağa girdiğinde, neden Murphy’nin makine dairesine inmeyi yeğlediğini bir anda kavrayıverdi. Yemek artıklarını, oraya buraya saçılmış patates kabuklarını ve havuç rendelerini temizleyerek ortalığa çeki düzen vermesi bir saatini aldı. Sonra kahveyi ateşe koydu. Kahve henüz kaynamıştı ki, Linkley kokuyu almışçasına kapıdan içeri süzüldü. Kendisiyle Chambers’a birer fincan doldurdu ve çıkarken de gelip Murphy’nin kahvesini de götüreceğini söyledi. Böylelikle, Joe ile Bergen’in kahvelerini götürmek de Annie’ye kalıyor demekti.

Bir elinde tepsi, ötekindeyse eldiveniyle, kaptan köşküne tırmanmaya hazırlanırken, eldivenini giymekle iyi ettiğini düşünüyordu. Çünkü kaptan köşkünün merdiven parmaklıkları yağ içindeydi.

Ver bakalım tepsiyi bana. Kendini daha iyi hissediyorsun ya? Joe merdivenin başından doğru eğilmiş, gülümsemeye çalışarak bakıyordu ona. Genç kadının içi ısınıverdi. Evet, bu adam kendisiyle ilgileniyordu. Azıcık da olsa!

Herhalde ölmeyeceğim, diye yanıtladı gülerek. Sonra olağan bir sesle, Murphy Ruslarla buluşacağımızı söyledi. Yapabileceğim bir şey var mı? diye

ekledi. Karşısındakinin kaşlarının olumsuzlukla kalkmaya hazırlandığını görür görmez atıldı, Hiç yoksa kaptan köprüsünde kalayım. Olacakları izlemek istiyorum da...

Öteki ağır ağır başını ona çevirdi. Yumuşak ve uyarırcası-na bir sesle, Ana güverteden izlesen daha iyi olur. Otur ve kahveni iç. Hiçbir şeye karışmanı istemiyorum, dedi.

Annie, küpeşteye dayanarak Kartal'ın, dev gibi bir tekne olan Rus fabrika gemisine yanaşışım izlemeye koyuldu. İki tekne arasında üç yüz metre kalınca, Murphy motorları rölantiye aldı ve küçük tekne, hafif dalgaların arasında yavaşça sallanmaya başladı.

Fabrika gemisinin kırmızı küpeştesi o kadar yakındı ki, Annie, Rus gemicilerin yüzlerini rahatlıkla seçebiliyordu. Bazıları ona el salladılar, o da karşılık vermekten çekinmedi.

Ağı yayın, diye haykırdı Joe, Tam kapanıncaya kadar daire çizeceğiz.

Motorlar yeniden çalışmaya başladı. Bir süre sonra, güçlü vinç, içi balıklarla dolu olan ambar ağını, gri bir kaya kütlesi gibi havalandırıverdi. Annie, kendisi dinlenirken, diğer gemicilerin ağa omuz verişlerini utanarak izliyordu.

Kartal, Rus gemisi Gregarian'a doğru bir açı yapmaya başladı, çok geçmeden iki tekne arasında tam 180 derecelik bir açı oluştu.

Bırakın artık, diye haykırdı Joe.

Linkley vinci boşalttı. Dev balık ağı, bir an havada durur gibi oldu, sonra sulara çarptı.

Tamam, diye haykırdı yaşlı denizci.

Annie, daha iyi görebilmek için küpeşteden yarı beline kadar sarktı. Kartal'ın motorları bir kez daha çalıştı. Ağı arkalarında bırakarak Rus gemisinden uzaklaştı.

Çok geçmeden Rus teknesi ağa yaklaştı. Rus gemiciler, kendi vinçleriyle ağı yakalayıp güvertelerine çekmeye koyuldular. Ardından, boşalan ağ, yeniden denize bırakıldı.

Bu sırada Chambers, Annie'nin yanından geçti. Genç kadın, Şimdi ne olacak? diye sordu elinde olmaksızın.

Adam durdu. Biraz daha yaklaşacak ve iki tekne arasında iplerden bir hat çekeceğiz, diye açıkladı. Sonra ağı toplayacağız. Sırıtarak elindeki bir tomar açık saçık dergiyi gösterdi, Ruslar bunları sıcacık buluyorlar. Bense senin sıcacık olduğundan eminim. Bahse var mısın? dedi.

Annie, Bana bak! diye söze başladıysa da, adam onun söylediklerini duyamayacak kadar uzaklaşmıştı bile.

Bir süre sonra Bergen, Kartal'ı Rus gemisine paralel olacak şekilde yanaştırdı. Genç kadın, yabancı gemicilerin konuşmalarını duymak umuduyla eğildi. Rüzgârın sesleri götürmemesi için, şapkasını çıkartıp kulağına siper

etti. Rus gemisi, Kartal'ın yanında o kadar büyük kalıyordu ki, genç kadın bir an kendisini sandalda sandı.

Ön güvertede, Joe ve Barney Linkley Rusları selamladılar. Kendilerine atılan ipi yakaladıktan sonra, yeşil su geçirmez torbalara koydukları dergileri ve diğer bazı şeyleri ipe bağladılar.

Annie, yerinden doğruldu. Arka güverteden daha iyi görebileceğini umuyordu. Aynı anda gözüne Chambers'in gri ceketi ilişti. Ne yapıyordu bu adam yalnız başına? Adamın bir elinde dergiler, diğerindeyse genç kadının içinde ne olduğunu anlayamadığı bir başka torba vardı. Yukarda, Rus gemisinin güvertesindeki bir denizci de onun bu yükü iplere bağlamasını bekliyordu.

Ama Chambers, önce çevresini kontrol etti. Annie'yi görememişti. Ön sezgisi, genç kadına kımıldamamasını haykırıyordu. Chambers görünmekten korkar gibiydi. Her hareketi ölçülüydü. Elini cebine atıp küçük bir paket çıkarttı ve bir kez daha çevresini kontrol ederek, bu küçük paketi dergilerin arasına, onları da öteki elindeki büyük torbaya atıverdi.

Annie soluk bile alamıyordu. Kanı donmuş gibiydi. İki erkek tek.kelime bile konuşmadılar. Sonra, Chambers, Rus gemicisine eliylp.'kaldır' dercesine bir işaret yaptı ve ipler yükselmeye başladı. Bir an sonra paket Rus gemisine ulaştı ve el çabukluğu ile açılıp içindekiler alındıktan sonra ipler serbest bırakıldı.

Chambers hiçbir şey olmamışçasına geri döndü. Annie, adam kendisini görecek olursa ne yapacağını bilmeden kala-kalmıştı. Tıpkı denizde ölümle boğuştukları andaki gibi soğuk bir korkuya kapıldı. Eğer saklayacak bir şeyi varsa, ki bu kesin gibiydi, adam, diğerlerinin işleriyle uğraştıkları şu sırada kendisini bayıltıp rahatlıkla güvertenin öteki tarafından aşağı atabilirdi.

Ama Chambers, Annie'ye doğru gelmedi. Ters yönü seçip gitti...

Genç kadın rahat bir soluk alıp düşünmeye koyuldu. Ne yapmalıydı?

İlk aklına gelen koşup Joe'ya olanları anlatmaktı. Cham-bers'ın korktuğu besbelliydi. Annie, artık bu adama hiç gü-venemeyeceğini biliyordu. Ama, Joe onun korkularına aldırmayıp gülebilir, daha kötüsü, ortalığı karıştırıyor diye kendisine kızabilirdi. Kendisini ilgilendirmeyen işlere burnunu sokmamasını söylememiş miydi zaten? Zaten kendi başı da yeterince dertteydi. Kepini yeniden kafasına geçirip yakalarını kaldırdı ve ön güverteye doğru gitmeye başladı. Artık fazla düşünmeyip enerjisini Ketchikan'a dönmelerine kadar geçecek haftalar boyunca yapacağı ağır işlere saklasa iyi olacaktı.

Zaadat! Bekle.

Annie olduğu yerde kalakaldı. Yukarıdan gelen erkek sesleri, bozuk bir İngilizce'yle ona sesleniyorlardı. Durup başını kaldırdı.

Hey, krasiva zhenshchina... Sen kırmızı bereli.

Kendisiyle konuşuyor olmalıydılar. ‘Ne kadar güzel bir kadınsın,’ dediklerini anladı. Onlara bakıp gülümsemekten alamadı kendisini.

Birkaç Rus gemicisi küpeşteye yığılmış, Zhadat, Zhadat, diye haykırıp ona öpücükler yo Ihıyorlardı.

Gülmeye başladı. Rusçası pek iyi sayılmazdı ama anlamakta zorluk çekmiyordu. Spasibo... Teşekkürler, dedi düşünmeksizin. Adamlar kahkahalarla gülmeye ve birbirlerinin omuzlarını yumruklamaya koyuldular.

Do zvidaniza, diye haykırdı adamlar hep bir ağızdan.

Rus gemicilerinin hepsi genç ve sağlıklı erkeklerdi. Sapsarı saçları rüzgârda uçuşuyordu. Genç kadının aklına, ailesinin kendisini evlendirmek istediği Rus asıllı delikanlılar geldi. Islıklara aldırmadan yürürken bir yandan da gülerek başını sallıyordu.

Konuşmakta bayağı başarılıydın, dedi ansızın karşısına çıkan Joe. Rusça bildiğini bilmiyordum. Daha bilmediğim ne gibi marifetlerin var bakalım? diye ekledi soğuk soğuk bakarak.

Annie ansızın kaskatı kesiliverdi. Kartal’daki herkes konuşmasını duymuş olabilirdi. Kum doldurulmuşçasına kupkuru oldu ağzının içi. Umduğundan çok daha fazlası... diye yanıtladı erkeği. Rusça bilip bilmemesi neden ilgilendiriyordu ki onu?

Bölüm Altı

Güneş tam tepedeydi. Öğlen olmuştu ve genç kadın sıcaktan yanıyordu. Yüzüne düşen saçlarını eliyle geri itti. Kendi kendini azarlayarak yürümeye başladı. ‘Çılgın. Bu teknede-kilerin hepsi çılgın,’ diye kendi kendine söyleniyordu. Şu anda en son istediği şey Joe Rawlins’i, Chambers’i ya da Bergen’i, ya da bu teknedekilerden birini görmekti. Hatta Rus denizcilerini bile görmek istemiyordu...

Mürettebatın geriye kalanı işlerine dalmış, iki tekne arasındaki alış verişin son işlemlerini yapıyordu. Hiç kimsenin ondan yardım isteyeceği de yoktu. Durdu. Hırsla kollarını göğsüne kavuşturup güvertenin ötesinde uzanan bomboş denizi izlemeye başladı. Ufukta, Alaska dağlarının güney sırası, siluet halinde uzanıp gidiyordu. Dünkü fırtınanın tersine, deniz kıpırtısız gibiydi. Elinde olmaksızın Ketchikan’dan ne kadar uzaklaşmış olabileceklerini düşündü. Bir an içinden denizin üzerinden yürüyüp gitmek {geçti. ‘Ben de bu çılgınlara uyuyorum galiba,’ diye geçirdi kafasından.

Tamam Gus, hazırız. Gazla bakalım, diye emreden Joe’nun sesi geldi kulaklarına. İşlemler sonunda tamamlanmıştı demek. Kartal, yavaş hareketlerle dev Rus gemisinden ayrılmaya başladı. Bir kez daha Rus denizcilerinin el salladıklarını gördü. Ama artık sesleri, rüzgâra karışıp duyulmaz oluyordu.

Genç kadın teknenin burnuna gidip, suların yanlışını izledi. Motorlar şimdi bütün gücüyle çalışıyordu. Başını çevirip Rus gemisini görmeye çalıştığında,

onun çok gerilerde kalmış olduğunu görerek bir kez daha rahatladığını hissetti.

Demek buradaydın? Bergen'in yukardan gelen sesi, genç kadının olduğu yerde zıplamasına yetti. Ne kadar zamandır dalıp sulara baktığını kestiremiyordu. On, belki de on beş dakika kadar olmalıydı. İkinci kaptan, Nerdeyse bizi bırakıp onlarla kaldığını düşünecektim, diye ekledi.

Annie ona bakıp gülümsemeye çalıştı. Dümene Joe geçmiş olmalıydı. Emredin efendim. Ne yapmam gerekiyordu? diye sordu.

Şu 'Efendim,' lafına bir son versen iyi olacak. Birbirimizi yeterince tanımadık mı sence? Adım Gus'tur... Başka bir şey eklenmesine gerek yok. Hiç yoksa senin eklemene gerek yok... dedi Bergen. Kendini yormayacaksın. Patronun emri böyle, diye ekledi sonra o babacan görünümüyle.

Ama yapabileceğim bir şeyler olma...

Bergen kesti onun sözlerini, Elbette ki vardır. Ama ne yapayım ki Rawlins böyle düşünmüyor. Hem onun sözü bu teknede emirdir. Unutma bunu.

Evet efendim, dedi genç kadın. Unutabileceğim hiç sanmıyordu.

Eee, gördüklerini nasıl buldun bakalım? dedi Bergen onu dikkatle süzerek.

Mükemmeldi sanırım. Her zaman aynı Rus gemisiyle mi buluşuyorsunuz, yoksa farklı gemilerle mi? diye sordu. Aslında alacağı yanıtı bildiğinden de emindi.

Değişir, dedi beriki duraksayarak. Duyduğuma göre yeni dostlar edinmişsin. Ruslar yani! Onların tam aradıkları yaratıksın doğrusu. Dikkatli ol, diye uyardı sonra da.

Aldırdığım bile yok, diye yanıtladı genç kadın. Bu adamda da kendisini deli eden bir şey vardı.

Haydi Annie. Bütün kadınlar aşağı yukarı aynıdır. Neyse, sen belki de Amerikalı bir dosta şans vermeyi tercih edi-yorsuridur...

Belki de hiç kimseyi tercih etmiyorumdur. dedi arkasını dönerken. İçinden de Murphy ile Joe'nün bütün erkeklerin aynı oldukları konusunda haklı olabileceklerini düşünüyordu. İkinci kaptan da kendisini aşağılayanlar araşma girmişti. Üstelik Rusça konuşabildiğini, Joe'dan başka duyanlar olduğu da kesindi artık. Belki de teknedekilerin tümü biliyorlardı. Ne fark edecekti? Bir süre sonra, aralarında bunun dedikodusuu yapmaya başlarlardı herhalde.

Gus, sessizliği yeterli bulmuş olacak ki, Beni şaşırttın Annie Barron, diye konuşmaya başladı. Anladığım kadarıyla senin doğduğun yerde de Rus asıllılar var. Ben de bu sayede bir kaç kelime öğrenebildim. Başka türlü bu işi yürütmek zor olurdu zaten.

Annie, Bergen'in, Rusçayı ne kadar bildiğini öğrenmesine fırsat tanımamaya karar verdi.

Kıç tarafta uzun süre kaldın mıydı? diye sesinin tonunu değiştirmeden sordu Bergen.

Hayır. Oldukça kısa bir süre.

Kaç dakika kadar? diye üsteledi beriki.

Bilemiyorum. Belki yirmi dakika kadar. Niçin soruyorsunuz? Bundan çok daha uzun süre kaldığım biliyordu. Ama önsezisi, Annie'nin yalan söylemesini sağlamıştı. Onun kendisine körükörüne bağlı olan Chambers'ın, öteki gemiye gerekenlerden başka bir şey yolladığını bilebileceğini düşünüyordu herhalde.

Niçin? diye üsteledi Annie. İkinci kaptansa derin düşüncelere dalmış gibiydi. Başka bir yerde mi olmam gerekiyordu? diye devam etti genç kadın.

Bergen geniş omuzlarım aldırmazcasına silkti. Yok canım. Yalnızca merak benimkisi. Arada, mürettebatı saymak benim işim. Dünkü gibi iki kişiyi birden denizden toplamak istemem doğrusu. Gelecek defa, dünkü kadar şanslı olmayabiliriz. Hiç birimizin şansı bu kadar yüksek olmaz, dedi uyarırcasına. Annie, adamın sesinde, uyarıdan çok daha başka bir anlam sezdi. Bergen sanki olabilecek yeni bir kaza ya da gerçekleşebilecek bir felaketi haber veriyor gibiydi.

Bir daha suya atlayacak kadar deli değilim, dedi aldırmaz gözükmeye çalışarak.

Ama, ansızın başının dayanılmayacak kadar ağrıdığını hissetti.

Karşısındaki de bunu anlamıştı. Gidip biraz dinlensen iyi olur. Yeniden karayı görünceye kadar daha üç haftamız var. Balıkçı gemisinde çalışmak çok iyi bir deneyimdir. Çok şeyler öğreneceğinden eminim, dedi.

Annie bir an duraksadı. Gregarien'in silueti ancak seçile-biliyordu. Kamarasına dönmek istemiyordu.

Haydi nazlanma, dedi Bergen. Yeni bir balık sürüsünü yakalayıncaya kadar kimbilir ne kadar yol almamız gerekecek. Eğer dinlenmek istemiyorsan, git Murphy'ye yardım et. Öğlen yemeği için yardıma ihtiyacı olduğuna bahse girerim, diye ekledi babacan sesiyle.

Genç kadın bir şey söylemeksizin mutfağa yöneldi.

Murphy, önünde bir sürü bıçak, yiyecekleri doğruyordu.

Selam, dedi Annie, Ben geldim.

Nasılsın Annie? Sonra bıçaklardan birini ona uzattı.

Dinleniyorum... Fazla iş yapmıyorum, dedi genç kadın.

'Kendimi sakat gibi hissediyorum. Bu da hiç hoşuma gitmiyor, diye ekledi.

'Sana hayranım küçük hanım. Dün olup bitenlerden sonra, senin yerinde hangi kadın olsa yatağa serilip kalırdı. Eminim ki bunu hak ettin, dedi yaşlı adam ona bir fincan kahve doldururken. Kendini işe boğmak için acele etme. Nasıl olsa iş seni bulacaktır.

Umarım, diye yanıtladı Annie. Sonra minnetle yaşlı adama baktı. Keşke Joe da onu böylesine rahatlatabilecek kadar anlayışlı olsaydı...

Yakında göreceksin. Bu teknede iş oldu mu adama soluk aldırtmazlar. Onun için, elinde olanak varken dinlenmene bak. Yeni bir balık sürüsüne rastladığımızda, sana gereksinmemiz olacaktır. Kafanın sağlam olması gerek.

Bir an dalgaya düşersen, deniz seni acımadan yutar. Ne demek istediğimi anlıyor musun? dedi Murphy genç kadını daha da rahatlatan tavrıyla.

Evet. Zamanında iyi bir poker oyuncusu olarak karşımdakilerin mimiklerini okurdum, diye yanıtladı genç kadın.

Tamam. Oldu! Linkley ile Chambers'ten uzak dur. İkisi de iflah olmaz hergelelerdir...

Annie'nin içinde bastırmaya çabaladığı korku yeniden canlanıverdi.

Makinist, Öğlen yemeğinden sonra, arka tarafın jeneratörünü onarmaya gideceğim. Bu tek başıma yapmam için oldukça zor bir iş. Armatürler ve kablolar hakkında bir şeyler bilir misin? diye sürdürdü konuşmasını. Konuyu değiştirmek istiyor gibiydi.

Babamın gezi teknelerinde bu işlere yardım ederdim. Pek fena sayılmam, diye yanıtladı genç kadın. Korkusunu geçiştirmeye çalışıyordu içinden...

Güzel. Şimdi kendine bir sandviç hazırla. Bir tane de Joe'-ya götür. Dümende. Herkesin burada yemesi kuraldır ama, her nedense o buraya inmek istemiyor. Bir an genç kadına baktı, Delikanlıyı anlayamadığım zamanlar oluyor. Yemekleri asla kaçırmazdı. One ne oldu bu seferde, bilemiyorum, dedi ve hafifçe göz kırptı. Annie, bu sevimli adamı öpebilirdi...

Elinde olmaksızın gülüverdi. Murphy, dedi. Neyapmak istediğini biliyorum. Ama bir işe yaramaz. Yaşlı denizcinin daha önce söylediklerini unutmamıştı. İkisinin çöpçatanlığını yapmaya çabalıyordu M urphy. Ama gene de, Joe' nun nasıl olup da yemek yiyemez olduğunu düşünmeden edemedi. Neden yemeğe inmek istemiyordu? Belki de kendisini bir daha görmek istemediğinden. Öyleyse varsın kaptan köşkünde açlıktan öl-sündü! Aldırmıyordu bile. Sonra bir an durup, 'Kızım sen kimi kandırıyorsun?' diye geçirdi içinden. Bal gibi de aldırıyordu işte!

Herkesin böyle zamanları olabilir Murphy, diye aşağıdan alarak yanıtladı.

Belki de, dedi yaşlı denizci. Ama pek de inanmış görünmüyordu. Seni gördüğünde ona neler olduğunu anlayabiliyorum, jsterinan ister inanma ama sana vuruldu. Böyle olduğuna bahse girerim.

Murphy! Beni görmek bile istemiyor, dedi Annieinandı-ncı olmasına çalıştığı sesiyle. Kahve fincanını başına dikti sonra da. Kafası, asla düşünmek istemediği sorunlarla dolmuştu bir kere. Bir süre daha üstlerine gitmesinin bir sakıncası olamazdı . Hiç yoksa Murphy ile konuşurken.

Murphy kaşlarını kaldırıp ona döndü, Yaa? Pekiyi, böyle düşünmenin nedenini söyler misin? diye sordu.

Boş ver. Kendisini açı klayabilecek gibi hissetmiyordu genç kadın. Bütün bu tutumuna karşın, gene de Joe'nun kendisine ilgisiz olmadığını hissedebiliyordu. Önceki geceki yakınlığının etkisinden kurtulabilmiş değildi henüz.

Yaşlı denizci hazırladığı sandviçlerden sonuncusunun içine de hardallı salamı yerleştirdikten sonra genç kadına dönerek, İşte t amam, dedi.

Sallanmayı bırak da kaptanın yemeğini götür. Sana da hazırladım. Yemelisin. Hem, yaşlı bir denizciyi sırf sandviç götürmek için kaptan köşküne tırmanmaktan da kurtarmış olacaksın.

Açık konuşmak gerekirse Murphy, bir kere sen yaşlı falan değilsin. İkincisi de bunun bir yararı olmayacak. Benimle Joe arasında hiçbir şey olamaz. Tamam mı!

Murphy, sanki düşüncelerini okuyormuşcasına onun gözlerinin içine baktı.

Tamam. Tamam. Götüreceğim, dedi genç kadın onunla başa çıkamayacağını anlayınca. Sonra uzanıp deminden beri gözlerini alamadığı, beyaz ekmeğin arasına yumurta, salam, hardal ve gemici peyniri koyularak yapılmış nefis sandviçlerden birini aldı, iştahla ısırdı.

Joe dümenin başındaydı. Arkası açık kapıya dönüktü. Genç kadının ayak seslerini duyar duymaz başını çevirdi. Haa, sen misin? Sesi boğuktu. Genç kadın, onun kendisini görmek istemediğine bir kez daha inandırdı kendini.

Genç erkek, derin gözlerle ona aldırmadan bakıyordu. Sana yiyecek bir şeyler getirdim. Murphy emretti, dedi. Kendi isteğiyle getirmediğini vurgulamak istercesine. Nereye bırakayım?

İstemiyorum. Bir yere bırakma.

Annie, ona aldırış etmeden, boş bir yer bulup tepsiyi bıraktı. Yemelisin.

Joe ona şöyle bir göz atarak, Sende de mi annelik hisleri güçlü? dedi. Tıpkı Murphy gibisin. İkinize de haberlerim var. Uzun zamandır, bir karar varmak için düşünüyordum. İyi. İstemiyorsan tepsiyi içindekilerle birlikte denize fırlat. Sonra dönüp, içindeki sıkıntıyla birlikte kapıya yöneldi.

Fazla uzağa gidemedi ama. Tekne ansızın büyük bir sarsıntı geçirdi ve dengesini yitiren Annie, kapıya tutunma olanağı bulamadan kendini kaptan köşkünün içinde, yerde buluverdi.

Lanet olsun! diye haykırdı ne olduğunu anlayamadan. Başının içi kazan gibi olmuştu. Gözlerini yumdu.

İyi misin? Joe başucuna diz çökmüştü ve sesi yumuşacıktı.

Özür dilerim, diye mırıldandı genç kadın ağzının içinden. Ne olduğumu anlayamadım. Sonra dizlerinin üzerine çöküp devirdiği şeylere baktı. Yambaşında büyük, yeşil bir su geçirmez torba vardı. Tıpkı Chambers'in Rus gemisine yolladığı torbaya benziyordu. Hatta aynısıydı! İçinden bazı kâğıtlar fırlamıştı. Annie hemen onlara uzandı.

Oldukları yerde bırak. Dokunma onlara! Tekneyi otomatiğe bağlamış olan Joe torbaya ondan daha önce uzandı. Bunları ben kendim toplarım.

Fakat...

Genç adam, torbayı onun önünden çekiverdi.

Önemli değiller zaten, dedi. Sonra ince, uzun parmaklarından birini genç kadının dudaklarına kapatarak konuşmasını engelledi. Tanrı aşkına Annie, yalvarırım bir kere olsun benimle tartışma. Kötü düştün. İyi misin? dedi ardından da... Genç kadının kalkmasına yardım etti.

Elbette iyiyim. Yalnızca dengemi yitirdim. O kadar. Hem biliyor musun, üzerime fazla düşüyorsun gibime geliyor, dedi Annie.
Bunu gerektirecek o kadar çok şey yapıyorsun ki... Derin bir soluk bıraktı. Sanki içinde bir savaş varmış da kaybetmiş gibiydi.
Ben bunu demek istememiştim, diye fısıldadı Annie.
Biliyorum. Biliyorum. Ona uzun uzun ve sert sert baktı. Annie... Lanetolsun! Seni bu tekneden bir an önce yollama-lıyım... hemen. Kendi iyiliğin için söylüyorum. Fazlasıyla güzel bir kadınsın, dedi. Parmağını onun burnunun ucundan başlayıp, çenesinde ve kulaklarında gezdirdi.
Sanki çirkin olmamam bir suçmuş gibi konuşuyorsun?
Suç değil tatlım. Ama önemli bir sorun. En azındanbenim için. Kim bilir, belki senin için de, diye yanıtladı erkek onu.
Bunu söyleyemezsin, dedi Annie. 'Keşke gözleri bu denli üzüntülü bakmas'aydı,' diye geçiriyordu içinden..
Joe, kolunu onun omzuna doladı. Artık ne demek istediğimin farkında değilim, dedi. Mantığımın bana gösterdiği her çözüm, seni gördüğüm anda silinip gidiveriyor.
Sence bu varsaydığın sorunun çözümü nedir?
Genç adam omuzlarını silkti. Sanırım ki iyi bir dua, diye yanıtladı onu. Her zaman haklıdan yana olabilecek bir dua.
Sonra Annie'ye daha fazla sokuldu.
Senin böyle düşünebileceğini hiç ummazdım, dedi genç kadın ne diyeceğini kestiremeden, Yani... şey, dua konusunda demek istiyorum. Elinde olmadan gözleri genç erkeğin çenesine, elmacık kemiklerine, dudaklarına takılıverdi. Soluğu ciğerlerinde tıkanmış gibiydi.
Benim hakkımda anlayamadığın bir sürü şey var Annie, dedi yumuşacık bir sesle Joe, Ama belki de böylesi çok daha iyi.
Belki de bu fikrini değiştirebilirim! Evet, erkeği anlaya-mıyordu ama, anlamayı o kadar çok istiyordu ki...
Annie, belki bu sana anlatır... Dudakları yumuşak ama sıcak ve ısrarlı bir bastırışla genç kadınınkileri buldu. Annie'-nin dudakları, çok geçmeden aralamvermişti. İstek, ikisinin de içini aynı şekilde yakıyordu.
Genç kadın ona sımsıkı sarıldı. Erkeğin elleri Annie'nin belinden kazağının içine doğru kayarken, onu kendisine hırsla çekti. Elleri, genç kadının vücudunun erişebildiği her noktasında dolaşıyordu. Annie, tırnaklarını onun ensesine bastırmış öpüşlerine karşılık veriyor ve vücudunu duyduğu zevke terk etmeye hazır bekliyordu.
Tanrım! Ne yaptın bana böyle? diye fısıldadı Joe. Genç kadının alnını, elmacık kemiklerini öpüyor, sonra dudaklarını buluyordu.
Güçlü bir çift kol, incecik bedenini sarıverdi. Annie gözlerini yumdu. Orada, erkeğin kolları arasında uzun süre kaldı. Sonsuza değin de kalabilirdi.

Neden sonra genç adam, omuzlarından tutarak onu kendinden biraz uzaklaştırıp, Annie Barron, ne yaptığımızın farkın-dasın değil mi? diye sordu gözlerine baka baka.
Aralarında soğuk bir rüzgâr esiverdi. Elbette ne yaptıklarını çok iyi biliyordu: İkisi de içlerine gömmeye çabaladıkları duygu ve isteklerine yeniliyorlardı. Ama Joe'ya bunu söylemedi. Evet, ne yaptığımı biliyorum, dedi. Son derece çekici bir erkek tarafından öpülüyordum. Sanırım ki şimdi de ben onu öpmek istiyorum.
Erkeğin daha fazla çekilmesine olanak tanımadan Annie kollarını onun boynuna dolayıp ayak parmaklarının üzerinde yükseldi ve dudaklarını dudaklarına yapıştınverdi. önce kapalıydı dudakları. Sonra aralandılar ve genç kadının dili, erkeğin dudaklarında dolaşmaya başladı.
Genç adamın ağzından hafif bir inilti çıktı ve Annie'nin yanaklarını, ardından da boynunu deli gibi öpmeye başladı. Uzun süre çılgınca öpüştüler. Genç kadın bu erkeğe sarılmanın, ona dokunmanın ve onundakendisinedokunduğunuhissetmenin, cennette bulunmakla aynı şey olabileceğini düşünüyordu.
Hayır, dedi ansızın Joe sert bir sesle.
Ben... ben özür dilerim, Annie şaşkına dönmüştü. Neden olduğunu bilmiyordu ama, anlayamadığı bir şey, erkeği buz gibi soğutuvermişti. Şimdi anlayamıyordu ama bu nedeni bir gün mutlaka öğrenecekti.
Joe arkasını dönüp dümenin yanma gitti. Pusulayı kontrol etti. Annieonun yanma gitti ve reddedeceğinden korkarak, bileğini hafifçe tuttu. Ama, beklediğinin tersine, erkeğin güçlü eli kendisininkini kavrayıverdi. Canını yaktığına aldırmıyor-dugençad^m. Annie, dedi soluk soluğa, Senin üzerine atılabilirim. Gitsen çok iyi olur. Senin için.
Daha iyi mi olur? Gitsem mi iyi olur? diye onun emirlerini yineledi genç kadın. Erkeğin eli hâlâ kendisininkini kavrıyordu. Sonra başparmağı, avcunun içinde, içini titreten daireler çizmeye başladı.
Joe, sanki ilk kez görüyormuşçasına birbirlerinin içinde duran ellerine baktı. Genç kadının eli ateştenmişçesine kendi elini çekti ansızın. Kolu yanına düştü. Belki bir gün bunu sana açıklamanın yolunu bulabilirim. Ama şimdi değil. T amam mı? I dedi yumuşak bir sesle.
Genç kadın ona bakmayı sürdürüyordu. Ani değişikliğinin nedenini araştırır gibiydi.
Tamam mı? diye yineledi Joe.
Annie, nasıl bir yanıt vermesini bilmeden omuzlarım silkmekle yetindi.
Bak, dedi Joe, İkimizin arasında açıkça bir yaklaşım var. Bunu inkâr edecek değilim. Ama işin çığrından çıkmasına izin veremem. Bunu kontrolümüz altında tutmalıyız. Uzanıp otomatik kullanıcıyı kapattı. Bununla sanki konuşmalarımn so-nacrdiğini anlatmak istiyor gibiydi. Şimdi, balık avlayıp

para kazanmaya bakmalıyız. Yiyecek bir de sandviçim var. Bergen'e söyle kendisini görmek istiyorum.
Sana böyle ansızın ne olduğunu anlamadan, şuradan şuraya kımıldamam, diye diretti genç kadın erkeğin hiç de ummadığı bir şekilde. Sesinin sertliğine kendisi de şaşırmıştı. Dişleri kenetlenmiş, solukları alabildiğine hızlanmıştı.
Annie...
Bak Joe, senin bu her an değişen tavırlarından bıktım. Ben oyuncak değilim.'4Bir an benden hoşlanıyor, bir an sonraysa uzaklaşmaya çabalıyorsun. Bunu anlayamıyorum ve hoşlanmıyorum.
Genç adamın yüz hatları gerildi. Beni zorlama Annie, dedi yavaşça.
Zorlamakmı? dedi Annie acı bir sesle. Belki sen öyle görüyorsun ama, ben hiç de zorladığım kanısında değilim. Bilmem gereken şeyleri öğrenmek istiyorum hepsi bu kadar. Benden ne istiyorsun? ikimizin de birbirimiz için neler hissettiğimizi biliyorsun. Beni öptün, benim de seni öpmeme izin verdin. Öpüşümün sana ne yaptığını anlayamadım doğrusu.
Hayır, dedi genç adam yavaş bir sesle, Anlayamazsın. Tıpkı benim anlayamadığım gibi. Ah Annie! Bu konuda elimizden bir şey gelmez. Aşk...
Genç kadın öfkesinden çatlayacak gibiydi, Neden? diye soludu. Sonra elinde olmaksızın hırsla sırtını dönüp, Benkı-zılderili olmadığım için mi? dedi sorarcasına.
Genç adamın yüzü kaskatı kesiliverdi. Hızla onun başını kendisine çevirip, Murphy bu konuda neler hissettiğimi sana anlattı değil mi? Öyle olmalı, dedi hırs içinde.
Yalnızca soyunun senin için ne kadar önemli olduğundan söz etmişti. Bunu anlarım. Herkes soyuyla, atalarıyla öğünmek hakkına sahiptir. Ama diğer insanları aşağılamana dayanamam. Herkesi hor göremezsin.
Genç adamın elleri bir an onun omuzlarını sıktı. Yumuşak bir hareketle boynunu kavradı, Sen herkes sayılmazsın, dedi. İnan banaAnnie. Çevremizde öyle insanlar var ki! Ben önyargılarımı bir yana atsam bile, onlar ikimizin de acı çekmesi için ellerinden gelen her şeyi yapmaktan geri durmayacaklardır.
Genç kadın boğazının kupkuru kesildiğini hissetti ama gene de yutkunmayı başardı. Başkalarının ne düşündükleri, ne düşünecekleri umurumda bile değil. Ama sen, benimle birlikte görünmekten utanç duyacağını düşünüyorsan o başka? Soru dolu gözlerini erkeğinkilerin içine dikti.
Tanrım, Joe başım salladı. Seninle birlikte olmaktan asla utanç duymam. Yalnızca senin için korkarım. Eğer benim yüzümden acı çekersen, bu bir an için bile olsa, kendimi affede-mem. Sen benim için her şeysin. Ama köklerimden kopamam Annie. Geçmişimde çok değerli şeylerimi yitirdim. Onları yeniden tehlikeye atamam. Bunları tartışabilmemiz için henüz çok erken. Eğer ikimiz de birbirimiz için, gelip geçici olmadığımıza kesinlikle

inanırsak, oturup konuşuruz ve kesinlikle de bir çözüm buluruz. Ne olur işleri zorlaştırma.
Genç kadın verecek yanıt bulamadı. Yalnızca erkeğin yanağını hafifçe okşayıp gülümsemekle yetindi.
Joe, onun elini yakalayıp avcunun içini öptü. Zor bir insan olduğumu biliyorum. Ama lütfen beni anlamaya çalış.
Genç kadın başını sallayarak geri çekildi ve kapıya yöneldi. Joe 'nun kendisini izlediğini biliyordu. Dudaklarını değdirdiği her yer yanıyordu yüzünde. 'Lanet herif' diye geçirdi içinden. 'Benim yüreğime de lanet olsun. ' Kapıdan çıkmadan başını çevirip bir kez daha ona bakmak istedi, ama Joe çoktan pusulanın üzerine eğilmişti bile.
Annie, el fenerini verir misin lütfen? Makine dairesinde jeneratörü onarmak için çalıştıkları sırada Murphy, genç kadına motorlarla ilgili bir sürü yeni ve ilginç şey öğretmişti. Genç kadının neşesine diyecek yoktu. Öyle ya, JoeRavvlins'leöpüş-müştü ve şimdi de motorları öğreniyordu. Yerinden doğrulup el fenerine bakındı. Belki de içerde bırakmışlardı. İç bölmeye geçti. Gerçekten de köşede, bir çift botun yanında fenerin metal parlaklığını gördü. Gidip aleti aldı ve düğmesine bastı. Çok şükür, pilleri doluydu. Küçük bölmeyi sapsarı bir ışık dolduru vermişti.
Ansızın gözüne bir şey çarptı. Feneri o yana doğru çevirdiğinde yüreği ağzına geldi. Bu ne... diye başladı ama cümlesinin sonunu getirmedi. Köşede, Chambers'in dergilerin arasına sokuşturduğunun aynısı, küçük, yeşil bir torba duruyordu. Hem de su geçirmeyen cinsinden...
Genç kadın olduğu yerde durup düşündü. Kendisinin yaptığı gibi, bir rastlantı sonunda buraya giren olmazsa, bu torba asla bulunamazdı. Onu buraya bırakan da aynı şeyi düşünmüş olmalıydı herhalde. Bulduğu için çok şanslı... ya da çok şanssız, olmalıydı.
Feneri söndürüp dışarıyı kolaçan etti. Kimsecikler yoktu. Kendisi ve Murphy dışındakilerin tümü güvertede çalışıyordu.
Yeniden içeri girip torbaya uzandı. Genç kadın, feneri yanı-başındaki bir rafın üzerine koyup torbayı açtı. İçinde bir sürü küçük zarflar vardı. Su geçirmez zarflardı bunlar.
Ağzından çıkmakta olan çığlığı son anda önleyebildi. Soluk alarak kendi kendisini yatıştırmaya çabaladı. Dalgaların etkisiyle gıcırdayan bir kapı sesi, başını dehşetle çevirmesine neden olmuştu. Sonra rahatlayarak korkaklığına güldü.
Zarflardan birini açtı. İçinden bir mikrofilm çıktı. Yüreği duracaktı. 'Mikrofilm' diye yineledi içinden. Bir parçasını ışığa tuttu. Dehşetle gözlerini dikip ne olduğunu anlamaya çalıştı. Ne var ki filmdeki işaret ve yazılar okunamayacak kadar küçüktü. Büyütücü bir aygıt gerekliydi anlayabilmek için.

Burada bir mikrofilmin varlığı olağan bir şey değildi elbette . Ama açıklaması neydi bunun? Zarfları torbaya yerleştirip, torbayı da bulduğu yere bıraktı. Hiç dokunulmamış gibiydi. Kartal, son derece ilginç bir tekne olduğundan, belki de Joe, çeşitli mikrofilm kayıtlarını biriktiriyordu. Ama neden burada biriktirsindi ki?

Ansızın bütün sinirleri gerginleşti. İşte, aradığı anahtarı bulmuştu sonunda. Elbette ki bu filmde neler olduğunu öğrenemeden bir şey yapamazdı. Ama öğrendikten sonra, bu teknede neler olup bittiğini, Joe ile mürettebatı arasındaki gerilimin neden kaynaklandığını çözebilecekti. Bergen'in Linkley ve Chambers ' la yaptığı fısıldaşmalar, kendisine sorduğu sorular hep yepyeni birer anlam kazanıyordu artık. Joe ile el ele yapmaları gereken şeyler olacaktı. Bunu düşününce içinden mutluluk taşar gibi oldu.

Neden sonra yaklaşan ayak seslerini fark edebildi. 'Tanrım, ' diye düşündü.

Birisi bulunduğu yere yaklaşıyordu.

Bölüm Yedi

Kim var orada? Ayak sesleri durmuştu.

Annie gerektiği kadar çabuk davranamadığını anladı. Barney Linkley'in sesini'hemen tanımıştı. Ciğerlerinden derin bir soluk boşaldı. Kendisini, tam tencereden yemek çalarken yakalanmış bir kedi gibi hissediyordu.

Barney sen misin? Murphy'ye el fenerini götürecektim de. Genç kadın sesinin normal çıkması için olağanüstü bir çaba harcıyordu. Düşman saydıklarının arasında Linkley'-nin en az tehlikelisi olduğuna inanıyordu. Bu adamın sinirlerini bozduğu bir gerçekti ama, gene de şimdi ona şirin gözükmesi gerektiğinin bilincindeydi. Adam, bulduğu şeyi görmemeli, ya da bulduğunu anlamamalıydı.

Annie? Adam iki adımda onun yanma geliverdi. Buralarda dolaşman tehlikeli olabilir. Üstelik her şey karmakarışık. Bir daha, bizlerden birinden yardım istemelisin, dedi.

Yok hayır. Aradığımı buldum, dedi Annie el fenerini onun yüzüne tutup yakarken. Gördün mü?

Güzel, dedi öteki. Bu arada ellerini kalçalarına dayayarak, dar girişi kapattı.

Annie kendisine hâkim olmaya çabaladı. Ama gene de makine dairesine gitmek için onun önünden geçmek zorunda olmadığını anımsayarak rahatladı. Ne yazık ki, Linkley de bunu anlamıştı ve genç kadından atik davranarak, makine dairesine giden çıkışı tutuverdi.

Bu kapıyı kapatmalıyım, dedi. Annie, onun çenesinde bir kasın oynadığını gördü.

Annie, onun ne kadar telaşlandığım görebiliyordu. Bu mikrofilmde, Linkley'yi böylesine telaşa düşürecek ne olabilirdi ki?

Tam o sırada, Murphy'nin koridordan gelen sesini duydu. Annie? Çabuk ol kızım, el fenerine ihtiyacım var.

Geliyorum, diye yanıtladı genç kadın rahatlayarak.

Linkley ona doğru döndü. Eğer başka bir şeyler söyleyecek olsaydı bile Annie duyamayacaktı. Çünkü, Sanırım sohbetimizi sonra sürdüreceğiz. Murphy beni çağırıyor, dedi ve dışarı fırladı genç kadın.

Linkley yalnızca, Öyle olsun, diyebilmişti.

Annie onun bir şeyden kuşkulanmadığım düşünüyor ve torbayı tam zamanında yerine bıraktığı için Tanrıya şükrediyordu. Joe bu buluşunu duyunca ne söyleyecekti acaba? Ama erkeğin işi tek başına çözmek isteyeceğinden emindi ve ona bu şansı vermeyecekti.

Evet, yalnız başına çalışmalı ve Bergen'le iki yardakçısının foyalarını ortaya dökmeliydi. Bunun için de sabırlı olması ve onları gözden kaçırmaması gerekecekti. Yakalayabildiği ilk fırsatta, buraya döner ve mikrofilme daha rahatça bakabilirdi.

' Annie kamarasındaki eşyalarım karıştırıyordu. Burada kazaklarıyla blucinlerinin arasında bir yerde olmalıydı uğuru. Bu, ince gümüşten yapılmış bir 1 şekliydi. Babası, okulda üç yüzme yarışını ard arda kazandığı gün vermişti onu. O yanında olmadan asla poker oynamamasını da öğütlemiş-ti. O günden beri Annie ne zaman başından büyük bir işe kalkışsa, uğurunu yanından eksik etmezdi. İşte oradaydı. Genç kadın, uğurunu çıkartıp ince zincirini boynuna geçirdi. Sonra da yakasından içeriye soktu. Görünmesini istemiyordu. Acele etmeliydi. 'Murphy kâğıtları çoktan dağıtmıştır,' diye geçirdi içinden. Planının yürümesi için dua etti. Torbayı bulmasından bu yana altı gün geçmişti. Ertesi gün de artık Ketc-hikan'a dönüyorlardı. Torbaya bir kez daha bakabilmesi için bu akşam son şansıydı. Aslında altı gün boyunca birçok kere aşağıya inip isteğini gerçekleştirmeye çalışmıştı. Ama, her seferinde, sanki raslantıymış gibi ya Linkley, ya Chambers ya da Bergen peşinden gelmişlerdi. Eğer bu raslantı değilse, onu yakından izliyorlar demekti.

Fırtınayı izleyen haftalar boyunca, balık tutamadıkları iki gün olmuştu yalnızca. Bunun dışında, istediklerinden de fazlasını avlıyorlar ve her satıştan sonra Rus gemisinden ayrılırlarken, Joe'nun neşesi biraz daha artıyordu. Şimdi artık son yüklerini karada satmak için geri dönüyorlardı. Başarılarını kutlamak için son gece poker oynamak, Annie'nin düşüncesiydi. Joe da bundan hoşlanmış gibiydi.

İyi poker oynadığını biliyordu. Ama, daha önce denizcilerle hiç oynamamıştı. Üstelik, Murphy, onu bir kenara çekerek, Barney ile Ken'in usta birer hilekâr oldukları konusunda uyarmıştı. Gene de, onları kışkırtmaktan ve kendisinin kazanacağı konusunda bir günlük yevmiyesi üzerine bahse girmekten geri durmamıştı genç kadın. Bütün istediği erkeklerin kendilerini oyuna kaptırmaları ve kendisinin dışarı çıktığına aldırış etmemeleriydi. Gerçekleştirebilirse, dışarı süzülecek ve onlar daha yokluğunu anlamadan, yapması gerekeni yapıp yanlarına dönmüş olacaktı. Bergen'in dışındakilerin tümü bunu yutmuştu. Ama ikinci kaptan, dümenin ba şındâydı.

Joe, bir şişenin mantarını çıkarttı ve salona girerken bunu genç kadının eline tutuşturdu. Bir birayı hak ettin Annie. Oyuna başlamadan biraz içmeye karar verdik.

Sonra gidip masada Linkley'in yanma oturdu. Başını kaldırıp genç kadına hafifçe gülümsedi. Aralarındaki ilişkiyi kontrol altında tutabilmişlerdi. Sanki her şeyi zamana ve oluruna bırakmış gibiydiler.

Teşekkürler. Soğuk bir bira sinirlerimi de yatıştırır, dedi genç kadın gülümseyerek. Herkesin, sinirlerinin pokerden gerildiğini sanmasını istiyordu. Büyük bir yudum içtikten sonra, Murphy'nin yanma oturdu. Omuzlarını çapkınca oynatarak, Umarım varınızı yoğunuzu getirmişsinizdir. Bu gece hepinizi silip süpüreceğimi hissediyorum, dedi.

Köşede ayakta duran Chambers masaya yaklaştı, Keselim bakalım, dedi. Kartları keserken göz ucuyla Annie'ye bir baktı. Umarım söylediğin kadar iyisindir, dedi. Sanki gözleriyle soyuyordu genç kadını.

Annie midesinin kasıldığını hissetti. Bu adam onu aşağılamak için hiçbir olanağı kaçırmıyordu. Sorusunu duymazdan geldi. Çocukluğumda, bebeklerle oynamak yerine poker oynardım Ken, dedi. Paranı görelim. Sonra bakarız zekân da ağzın kadar kuvvetli mi, değil mi?

Yeter, diye araya girdi Joe. Hafifçe yerinden doğrulup bira şişesim kaldırdı, Şerefe içmek istiyorum. Kartal'a! Alaska Körfezi'nin en mükemmel balıkçı teknesine. Birazdan daha fazla balık yakalayan ve para kazanan olmadığına bahse girerim...

İşte buna içilir, dedi Annie şişesini kaldırırken.

Avın bereketine, dedi Linkley büyük bir yudum içerken.

Annie onun tedirgin göründüğüne bakarak, yakında bu teknede neler olup bittiğini ortaya çıkartacağını düşündü.

Ben de içerim buna, dedi Murphy. Bir an durdu, Paraların sıcaklığını şimdiden cebimde hissediyorum, diye ekledi gülerek.

Bunun için Tanrıya şükretmeliyiz. Gerçekten de büyük bir para kazanmaya gereksinmemiz vardı. Annie'ye baktı. Üstelik kazandık da, dedi Joe.

Annie gülümsedi. Bu sözlerdeki sıcaklığı fark etmişti. Genç adamın, herkese konuşurmuş gibi söylemesine karşın 'kazandık,' sözcüğünün yalnızca ikisi için kullanıldığını biliyordu.

Annie ayağa kalkıncaya kadar kırk beş dakika oynadılar. Artık sırasıydı planlarını gerçekleştirmenin. 'Ya şimdi, ya da asla,' dedi içinden. Beni birkaç el pas geçin çocuklar, dedi, Aşağıya kadar gitmem gerek.

Hey tam kazandığın sırada bırakılır mı oyun, diye karşı çıktı Murphy. Kazandığın paraların bir kısmı da benim ve geri almaya kararlıyım.

Uzun sürmez. Hemen dönerim, dedi genç kadın.

Joe, Dönmesen daha iyi olur. Bu gidişle hepimizi çoraplarımıza kadar soyacaksın, diye homurdandı.

Elbette. Ben yokken, neler yapacağımzı planlayadurun. Gerçekten de çocukluğundan beri, özellikle uzun kış gecelerinde ailesiyle birlikte oynaya oynaya tam bir poker ustası olup çıkmıştı.

Annie, dışarı çıkar çıkmaz koşarcasına makine dairesine inen merdivenlere yöneldi. Küçük bölmenin kapısına geldiğinde, gevşeyebilmek için birkaç soluk alıp verdi. Yukardan, erkeklerin kahkahalarını duyabiliyordu. Biri var mı diye tuvaletin kapışım aralayıp baktı! Boş olduğunu görünce de küçük kamaraya süzülüverdi.

Murphy'nin büyük el lambasını nereye koyduğunu biliyordu. Karanlıkta el yordamıyla onu buldu. Lambanın sarı ışığı bölmeye yayılırken, genç kadın da torbayı bıraktığı köşeye çevirdi gözlerini.

Yoktu! Torba yerinden alınmıştı!

Avuçlarına ter bastığını hissetti. Nereye gitmiş olabilirdi?

Hafifçe titreyen ellerini bölmenin tabanında dolaştırdı. Hiçbir şey yoktu.

Bir adım geri çekilerek ışığı bölmenin içinde dolaştırdı. Hiçbir iz yoktu. Birisi torbayı almıştı. Acaba kendisinin bulduğundan haberi var mıydı alanın? Onun görmesini engellemek için mi götürmüştü torbayı?

Yukardan gelen yeni bir kahkaha dalgası, genç kadına gerektiğinden fazla kaldığını anımsattı. Bir de her şeyin üzerine burada yeniden yakalanırsa, durumunun iyi olmayacağını düşündü. İsteksiz isteksiz feneri söndürüp aldığı rafın üzerine bıraktı. Karanlıkta kapıya doğru bir adım atmıştı ki, ayâ-Nğı yumuşak bir şeye takıldı. Umutla eğilip eliyle yokladı. Hayır, torba değildi. Ayağına takılan, karanlıkta, el yordamıyla anladığı kadarıyla, çok giyilmiş, eski bir eldivendi. Söylenerek bir tarafa fırlattıktan sonra dışarı çıkıp 'kapıyı arkasından kapattı.

Salona döndü ve bütün umutları suya düşmüş durumda yerine oturdu. Masanın başındakilerden yalnızca Joe, kaşının altından ona bir göz atmıştı. Bir dakika geçmeden Annie yeniden kazanmaya koyuldu.

Bir martı, Kartal'ın üzerinde alçalarak garip sesler çıkarttı. Hayvanın yiyecek aradığı besbelliydi. Annie temizlediği son kancayı da yerine takarken, dün gece kazandığı avuç dolusu paranın ne işe yarayabileceğini düşünüyordu. Neye yarardı ki, torbayı bulamadıktan sonra? Kaybettiklerinden olacak, gemiciler onunla pek konuşmamışlardı sabahtan beri. Acaba torbaya ne olmuştu? İçindeki mikrofilm çok mu önemliydi? Onu bulup, elinden kaçırmış olmaktan duyduğu rahatsızlığı kimse anlayamazdı. Gene de oyunda kazandığı, kendisi için avuntu oluyordu. Yoksa hepten kaybetmiş olacaktı.

Martı gene çığlık çığlığa teknenin üzerine geldi. Genç kadın, bir kuş görmenin mutluluk verici olduğunu düşündü. Karaya iyice yaklaşmışlardı artık. 'Ketchikan ufukta gizleniyor olmalı. Neredeyse görünür,' diye geçirdi içinden. Kendisine ait bir odayı ve kendi başına kalabileceği bir banyoyu öylesine özlemişti ki.

İşte Annie burada, diyen Joe'nun sesini duydu. Genç adam koşarcasına yanına gelip eliyle ufku gösterdi, İşte kara göründü!

Nerede? Birlikte sancak tarafındaki küpeşteye yaklaştılar. Annie, kopkoyu denizden başka bir şey göremiyordu. Kara falan göremiyorum. Yalnızca bir bulut kümesi var ufukta, dedi.

Joe başını salladı, Elbette çıplak gözle göremezsiniz denizci hanım, diye takıldı ona. Bir yandan da boynuna asılı dürbünü çıkartıp uzattı, Al, bir de bununla dene bakalım.

Genç kadın dürbünü gözlerine yaklaştırdı. Çok uzaklarda, ince bir şerit şeklinde yeşillikler görünüyordu. Bir şey görüyorum. Nedir?

Genç adam küpeşteye yaslanarak, Galler Prensi Adası, dedi, Ketchikan biraz daha uzaktadır. Bu ada, haftalarca denizde kalanlar için yepyeni bir güzelliğin başlangıcı gibi gelir.

Sonra başını kaldırıp, yirmi bir gün önce, tekneye ve yaşamına ürkek adımlarla giren bu genç kadına baktı. Onun yaşamı da değişmiş olmalıydı. Yeşil gözlerinde yaşlar gördü. Ne demeliydi? Gelecek sefere çıkarken de onu yanında görmek istediğini mi? Yaşantısı boyunca onunla birlikte olmak istediğini mi?

Bunları söylemek yerine, boğazını temizleyerek, Dürbün sende kalabilir Annie, dedi, Gece inmeden ayağımızı karaya basmış olacağız. Benim doldurmam gereken resmi kâğıtlar var. Sonra genç kadının omzuna hafifçe dokundu ve arkasına bakmadan, hızlı adımlarla uzaklaşıp gitti.

Saatler sonra, karanlık henüz basmadan, Bergen teknepin düdüğünü uzun uzun öttürdü. Herkes sevinç içindeydi. Kartal, süzülerek limana girdi, demirledi ve karaya yanaştı. Annie, palamaraların bağlanmasını beklemeden, yarı inik merdivenden atlamayı düşündü karaya. Çantasını omzuna asmıştı bile. Yanından geçen Joe'nun çantasının da omzunda olduğunu gördü. Bir an bakıştılar. Sonra Joe Rawlins bir şey söy-lemeksizin atladı karaya ve arkasına bakmadan, tıpkı sabahki gibi, uzaklaştı.

Genç kadın aşağıya inip kamarasına bir göz attı. Sonra elinde olmaksızın, sabahtan beri yaptığı işi yineleyerek, mikrofilmi bulduğu bölmenin kapısının önünden bir kez daha geçti. Artık bunu düşünmenin bir anlamı yoktu.

Kartal şimdi ne kadar da sessiz duruyordu. Annie, içinin burkulduğunu hissetti.

Çabuk olsana bütün gün bekleyemem seni.

Genç kadın yukardan gelen sesi duyunca başını kaldırdı. Gitti sandığı Joe merdivenlerin tepesinde duruyordu.

Ben... Ben senin beklediğini bilmiyordum ki. Yani bir şey söylemeden inip yürüdün. Ben de... gibilerinden bir şeyler kekeledi.

Buraya gel, dedi Joe kaptan sesiyle. Sonra Lütfen, diye ekledi sevecen sesiyle... Karaya çıkmadan önce sana ' sormak istediğim bir şey var ve bütün teknenin duymasını istemiyorum.

Emredersin kaptan, diye yanıtladı Annie merdivenleri tırmanmaya başlarken.

Yukarı çıktığında Joe, Dükkânların üzerindeki bayrakları görüyor ve bando sesini duyuyor musun? Ağaç kesicilerinin bayramı. Unutmuştum. Bütün kent ağaç kesicileriyle dolu.

Annie çantasını bir omzundan diğerine geçirirken, Bana ne, dedi,Aldırdığım bile yok.

Joe ona baktı, Kalacak yerin var mı?

Annie bir anda gerginleşti. Yok. Ayırtma olanağı bulamamıştım denize açılmadan önce, dedi. Neyse karaya çıkınca bir yer bulurum.

Olanaksız! Joe koluyla eğlencelerin yapıldığı alandaki kalabalığı gösterdi. Bu yüzden, geri dönüp seni almaya karar verdim. Fazla bir yatağım var. Eğer istersen geceyi benim odamda geçirebilirsin, dedi sonra gözlerinin içine bakarak.

Bölüm Sekiz

Annie uzun süre onun yüzüne baktı. Joe, genç kadının önerisini reddedeceğini düşünüyordu. Ama gene de, küçük de olsa ‘evet,’ deme şansı vardı. Mavi gözler, yeşil gözleri okumaya çalıştı bir süre.

Annie. Oturma odamda yatak biçimine giren bir koltuğum var. Ben orada uyurum. Sen de yatak odasında yatarsın. Bu ağaç kesicileriyle dolu kent. Değil yatacak, oturacak yer bile bulunmaz bu akşam, diyerek onun evet demesini sağlamaya çalıştı genç adam.

Genç kadın içini çekip gülümsemeye çalıştı. Teşekkürler Joe. Çok teşekkürler. Ama gene de seni karada geçireceğin ilk gecende odandan etmek istemem. Ama dürüst yüzü, sözcüklerden çok daha fazlasını söylüyordu. İkisinin aynı evde bulunmalarının, ateşle barutu yan yana bulundurmaktan da beter olacağını çok iyi biliyordu Annie.

Tartışmaya girip de durumu daha da zorlaştırmaması gerektiğini düşündü Joe. Beni rahatsız etmezdin. Fakat seni anlıyorum, dedi. Birbirlerini fazlasıyla iyi anlıyorlardı. Haydi gel. Bakalım kalabileceğin bir yer bulacak mıyız? Sonra genç kadının karşı çıkmak için aralanan ağzına aldırmadan onun omzundaki bez çantayı alarak yola koyuldu.

Patronla tartışmanın yararı olmayacağını bilmeliydim, dedi Annie onun peşine düşerken.

İyi avlar kaptan.

Joe omzunun üzerinden arkasına bakınca Ken Chambers’in sırıtarak kendilerini izlediğini gördü. Bu adamdan rahatsızlık duyduğunu söylemek, düşüncelerini tam yansıtmıyordu. İllet oluyordu ona!

Ben yalpız gitsem daha iyi olacak, diyen Annie’ye duyunca gemicisine aldırmadan bakışlarını genç kadına çevirdi. Hava her geçen dakika biraz daha kararıyordu. Genç kadını, kadın peşinde koşacaklarından asla kuşkusu

olmayan bir yığın ağaç kesiciyle dolu kentte bir başına bırakmaya gönlü razı gelemezdi.

Benim için endişelenmene gerçekten de gerek yok, dedi 83
Annie. Bir gözünü Chambers'tan ayırmıyordu. Kendimi koruyabilirim.

Ansızın Joe'nun yüzü aydınlanıverdi. Kolunu Annie'ye uzatarak, Senin kendini koruyacağından eminim. Hem de bu kentteki tek kadın bile olsan. Ama bırak da bir gece olsun beyaz atlı şövalyeyi pynayayım. Nefis bir gün geçirdik. Bunun gecesinin de öyle olması gerek, dedi.

Şey...

Joe onun kulağına eğilerek, Cuma günü yeni sefere çıkıyoruz. O zamana kadar da birbirimize karşı sorumluluklarımız var. Denize düştüğümde sen beni yalnız bırakmamıştın. Şimdi de ben seni bırakmayacağım, diye fısıldadı.

Cumaya kadar mı?

Genç adam gülümsedi. Annie, ansızın, bir daha Kartal'la denize açılamayacağı konusundaki korkularının boş olduğunu anlayıverdi.

Sizin gibi iyi bir denizciyi kaçıramam doğrusu. Kendinizi sürekli mürettebatımdan sayabilirsiniz Miss Barron, dedi. ,

Annie güldü. Bu gençlik ve neşe dolu bir gülüştü. Joe, Annie'nin daha önce böyle gülmediğini düşündü. Oldu, dedi genç kadın. Ama bir an önce buradan gitmezsek, Cham-bers'in yüzüne daha fazla dayanamayacağımı bilmeni isterim.

Joe, iki çantayı birden bir omzuna vurdu sonra boşta kalan eliyle, genç kadının saçlarının bittiği yerden ensesini tuttu. O herife dersini verişini izlemeyi çok isterdim. Ama fazla zamanımız yok, dedi.

Yürümeye başladıklarında, Joe, elinin altında genç kadının gergin kaslarının gevşediğini hissetti. İncecikti boynu. Genç kadının kafası, onun çenesinin altına bile ulaşamıyor-du. Koyu renk saçları, rüzgârın etkisiyle elinin üzerini gıdıklayacak biçimde uçuşuyorlardı. Aila'nın saçları kopkoyu ve neredeyse beline gelecek kadar uzundu. Aila'nın kendisi de uzun boyluydu. Kollarının arasında kırılacağını sanırdı ama çok güçlü bir kadındı o. Kırılmaz, yalnızca vücudunu okşayan ellerinin altında erir, kadife cildi ürpertilerle titrerdi.

Ama şimdi bunları düşünmemesi gerektiğini çok iyi biliyordu. Eğer yanında olsaydı, kuşkusuz ki o da bu başarılı seferin neşesini paylaşırdı. Annie'ye bakınca, içinden bir utanç duydu. Bir tür suçluluk duygusuydu bu. Yas tutmayı bırakmanın da bir zamanı vardı. Yas bırakılır, ama giden unutu-lamazdı. Anılarında, iyi yanlarıyla, kalanların içlerinde sonsuza kadar yaşardı ölüler.

Uzun süre konuşmadan yürüdüler. Sonra Joe ansızın elini alnına vurup, Hay Tanrım, dedi. Olduğu yerde duruver-mişti. Annie onun yüzüne merakla bakınca, genç adam düşünüyormuş gibi yaptı.

Bir şey mi oldu?

Hayır, hayır, diyerek başını salladı Joe. Yalnızca, yarın işlerimi nasıl ayarlayacağımı düşünüyordum.
Eğer gözlerini genç kadınınkilere çevirmiş olsaydı Annie, onun gözlerinden, söylemek istediği sözleri kafasında evirip çevirmekte olduğunu anlayabilirdi.
Genç kadın ağırlığını bir ayağından öbürüne aktarıp sordu. Yarın mı? Ben cumaya denize açılacağız sanıyordum.
Cumaya açılacağız. Benim büroda yapılacak bazı işlerim var da...
Genç kadının gözlerinden bir gölge geçtiyse de bir şey söylemedi.
'Havanda su dövmeyi bırak,' dedi Joe kendi kendisine, 'Kadını davet et. Reddederse?' Sonra kararını verdi, Sana kenti gezdirmek istiyordum. Sabah ücretini almak için büroya geldikten sonra birlikte çıkalım mı?
Çok memnun olurum, dedi Annie yumuşacık bir sesle. Teşekkürler.
Genç adam derin bir soluk aldı sezdirmeden. Çok şükür! Ama neden böyle, bir kıza ilk kez çıkma teklif eden toy delikanlılar gibi hissediyordu kendini? İyi. Ama haber vermeden, gidip kentin tek tiyatrosunda yer ayırtmak zorunda kalmadığıma sevindim, dedi neşeyle.
Genç kadının dudakları büyüleyici bir gülümsemeyle aralandı, Kim bilir belki öylesi de hoşuma giderdi, dedi.
Genç adam o anda onun dudaklarına dokunmak istedi. Dokunmak, sonra da dudaklarının arasına almak! Teknedeki öpüşmelerini anımsadı bir anda. Genç kadının dudaklarının sıcaklığını, istekliliğini ve cüretkârlığını... İstersen bilet bulmayı denerim, dedi.
Genç kadın gene güldü. Ne oynuyor?
Korsan Balıkçılar adlı bir oyun var. Balıkçıların yaşamını konu ediyormuş.
Annie içten bir kahkaha attı sokağın ortasında. Mersi. Ben yanından geçeyim. Üç hafta boyunca balıkçıların hayatını yeterince yakından izledim. Bir de karada hiç çekemem doğrusu, dedi gülmesini kesmeden.
Çok geçmeden, genç adam bir evin önünde durdu. Burada kalabilirsin. Maud Decker'ın senin için ne yapıp edip bir oda bulacağından eminim, dedi.
Maud Decker'ın yeri, elbette ki bir otelle kıyaslanamazdı. Ama gene de bir kadının kalabileceği temizlikte ve daha da önemlisi güvenlikteydi. Joe, yıllar önce Maud'la tanıştırmak için Aila'yı da buraya getirdiğini anımsadı. Büyük merdivenin arkasındaki geniş mutfakta hep birlikte kek yiyip çay içmişlerdi. Maud, Aila'yı çok sevmişti. Tıpkı kendisi gibi. Genç kadın gömülürken Maud'la Joe birbirlerine sarılmış içten gözyaşlarını döküyorlardı.
Yanılmamıştı. Anaç tavırlı, iri yarı bir kadın olan Maud, Annie'ye bir oda buluverdi. Joe, evden çıktıktan sonra, kapının içerden kilitlendiğini duyuncaya kadar bekledi. Kilitte dönen anahtarın sesiyle birlikte ıslık çalarak uzaklaştı. Yeniden yalnızlığına dönmüştü işte. Yarının da hemen geleceği yoktu nasılsa. Adımlarını ağırlaştırdı...

Kapı kapandığında, Annie'nin de içini beklemediği bir yalnızlık kapladı. Gözlerini salonda dolaştırdı. Yarın Joe'yla çıkacaktı. Genç adam, gerçekten onunla birlikte olmak istiyordu. İçtenlikle. Daveti yaptıktan sonra gözleri, reddedilme İcay-gusuyla nasıl da koyulaşıvermişti?

Joe'yu uzun zamandan beri mi tanırsın?

Annie başını kaldırıp Maud Decker'a baktı. Yoo, bir kaç haftadır. Söylediği gibi, yanında çalışıyorum ben.

Kadın kocaman eliyle Annie'nin omzuna bir şaplak attı. Joe'nun dostu, benim de dostumdur. Genç kadını merdivenlere doğru götürürken de ekledi. Bir zamanlar burada otururdu. Söylemiş miydi sana ?

Hayır. Kendisi hakkında hiçbir şey anlatmamıştı ki. On sekizindeydi o zamanlar, diye anlatmaya koyuldu kadın. Tanıdığım en iyi delikanlıydı. İşine geldiği zaman pek de tatlı dillidir üstelik.

Maud'un yaşını tahmin edebilmek olanaksızdı. Ellilerinde de olabilirdi, yetmişinde de. Annie, ikinci tahmininin daha doğru olabileceğini düşündü. Ama siyah gözleri canlılığından bir şey yitirmemişti. Teni güneş yanığı gibi kopkoyuydu. Mrs. Decker'm damarlarında mutlaka biraz olsun kızılderili kanı dolaşıyor olmalıydı. Bu da Joe ile birbirlerini onca sevmelerini açıklamaya yeterdi.

İşte bu oda.

Annie başını uzatıp, küçük fakat ışıl ışıl odaya baktı. Duvarlar, alışılmadık biçimde, masmavi renkli papatyalarla süslü bir kâğıtla kaplıydı. Ağır metalden yapılma yatak beyaza boyanmıştı. Başucundaki sade komodin de beyazdı. Duvarda, beyaz çerçeveli büyük bir ayna vardı. Odada iki de rahat koltuk görülüyordu. Mavi koltukların altında, rengârenk bir kızılderili kilimi seriliydi. Her şey, genç kadının alışmadığı renklerle boyalıydı.

Kırk beş dakika sonra genç kadın yatağına girdi. Sıcak banyo, onu biraz olsun denizden uzaklaştırmıştı. Şimdi, yumuşacık çarşafların üzerinde haftaların yorgunluğunu hissediyordu vücudu.

Joe, onun Kartal'la sürekli sefere çıkabileceğini, bunu istediğini söylemişti. Orada olmalıydı öyleyse... oıiun için! Kafasının içinde değişik anılar canlanmaya başladı: Karanlık bir güvertede esrarengiz bir adam, üzerine kilitlenen kapı, güven vermeyen gemiciler, yeşil bir torba içindeki mikrofilm! Eğer kendisi akıllı davranacak olursa, genç adamın sorunlarını da paylaşabilirdi. Evet, Kartal yeniden denize açıldığında, o da içinde olacaktı. Annie, Joe'ya yardım edebileceğini biliyordu. İkisi birlikte her şeyin üstesinden gelebilirlerdi.

Aç mısın? diye sordu Joe.

Annie elini yavaşça onun kolunun üzerinde gezdirerek, Rawlins tarzı bir geziden sonra kim acıkmaz ki? diye gülümsedi. Ama bu kez yemeği ben ısmarlayacağım, dedi genç kadın. Dün gecekini sen ısmarlamıştın.

Sen kadın erkek eşitliğini fazla ileri götürmüyor musun?

Hayır. Sadece üzerime düşeni yapmaya çalışıyorum. 87

Hiç bir kadın bana yemek ısmarlayamaz, dedi Joe. Oldukça kızgın görünüyordu.

Annie kaşlarını kaldırdı, Amma da pederşahisin! Hayır yalnızca, olması gerektiği gibi bir erkeğim. Senin için bir şeyler yapmamı kendin istemedin miydi?

Gene de ısmarlamakta ısrar ediyorum.

Sonra erkeği elinden tutup yürümeye zorladı. İyi pişmiş bir bifteğe ne dersin? diye sordu bir yandan da.

Hayır.

Çin lokantasına?

I-ıhh! '

Meksika yemeklerine?

Yooo...

Annie ona doğru dönüp yüzüne baktı. Ne kadar da müşkülpesentsin, dedi.

Genç adamın mavi gözleri büyüdü. Masum muşum bakmaya çalışıyordu ama becerebildiği söylenemezdi doğrusu. Kim? Ben mi müşkülpesentim. Asla! Bütün istediğim, red-dedemeyeceğim bir yemek önermen.

Annie, bir şeyler söylemek için ağzını açtı. Sonra hemen kapattı. Hiç konuşmadan el ele yürüdüler. Bulundukları yerde ikisinden ve çevrelerini kuşatan ılık havadan başka hiçbir şey yoktu o anda.

Joe gözlerini yumdu. Elimi bırakma Annie. Çok zor bir durumdayım, dedi. Endişeliyim. İkimiz için de endişeliyim.

Genç kadın onun elini dudaklarına götürüp parmaklarını öptü. Sonra elini yanağına bastırarak, Endişelenmene gerek yok ki Joe. İkimizin arasında çok kısa süre içinde çok güçlü bir bağ kurulduğunu biliyoruz. Ama gene de sonunun nereye varacağını bilemeyiz. Ne acele etmeye ne de endişelenmeye gerek yok, diye konuştu.

Sence arkadaş olmamız yeterli mi Annie? dedi Joe çenesini havaya kaldırarak. Yalnızca dost kalarak sonunun nereye varacağını birlikte göremez miyiz? Hayat bazen öyle sürprizlerle dolu oluyor ki...

Genç kadın soluğunu tuttuğunu fark edip derin derin iç geçirdi. Erkek, onun yanında kendisini rahat hissetmeye başlıyordu. O da kendisi gibi, yadsınamayacak bir çekimin etkisinde kalmaktaydı. Kim bilir, belki de çok geçmeden, genç kadının bütünüyle yaşamına girmesine izin bile verirdi. Annie? Endişe genç adamın sesinden hissediliyordu. Ah, evet. Evet, dedi aceleyle. Ben de bunu istiyorum Joe, dost olmayı istiyorum. İçinden de, ‘ve sevgili olmayı,’ diye geçirdi. Sonra ansızın, Sushi? diye sordu.

Sushi mi? Ne Sushisi? Joe’nun yüzü kısa süren bir şaşkınlıkla gerildi, sonra, Seni hınzır seni, dedi. Gene de yanıtım hayır. Ama, yemek için bana ne ısmarlayabileceğim düşündüm ve nerede yiyeceğimizi seçtim, dedi.

Birhirinin koluna girmiş olarak, yol boyunca yürüdüler. Annie, erkeğin uzun adımlarına ayak uydurabilmek için neredeyse koşuyordu. Nerede yiyeceğiz? Daha ne kadar var? dedi sonunda dayanamayarak.

İşte burada, diye yanıtladı genç adam koluyla sağlarında duran bir hazır yemek kamyonetini işaret ederek. Olamaz...

Sen ona aldırma Ern, dedi Joe kamyonetin mutfak olarak kullanılan bölmesindeki genç adama. Yabancıdır. Bu kentin en iyi lokantasının burası olduğundan haberi bile yok. Adam gülerek ikisine baktı ve iri ellerini önlüğüne silerek, Madam ne yemek isterler? Alaska usulü balıklı sandviçe ne dersiniz? diye konuştu.

Annie, Joe'ya bakarak, Bu şakanızı sevmedim. Dinsel inançlarım, karada balık yememi engelliyor, dedi.

Ne zamandan beri böyle oldu bu?

Murphy'nin yaptığı ve tatları birbirlerinden hiç de farklı olmayan on iki çeşit balıklı sandviçi yemek zorunda kaldığım günden beri.

Joe gülmesini tutmaya çalışarak adama döndü, Öyleyse iki sosisli isteyelim Ern, dedi. İçine her şeyden koy. Kahve de ister misin?

Anladığım kadarıyla ne yiyeceğime sen karar verdin? Genç adam gülümsedi, Aslında pek fazla seçeneğin yok. Çünkü çok belirli yemekler yapılır burada. Ya balıklı sandviç, ya da sosisli. Ama bunları Ern'den daha iyi yapanı bulamazsın. Öyle değil mi? diye açıkladı sonra da. Haklısın Joe, dedi Ern sandviçleri hazırlarken.

Çok geçmeden Annie'nin o güne kadar gördüğü en büyük sosisli sandviçleri ve plastik bardaklardaki kahvelerini alarak az ötedeki ırmağın yanına geldiler. Joe, küçük ağaçlıkta oturmalarını önerdi. İkisi de çimenlerin üzerine oturup sessizce yemeğe koyuldular.

Arkalarından duydukları sert ayak sesleri üzerine genç adam omzunun üzerinden arkasına baktı ve ansızın dudaklarının arasından bir küfür çıktı.

Olamaz, diye haykırdı hafifçe. Başını Annie'ye çevirerek, arkalarından geçen uzun boylu, koyu renk saçlı erkeği işaret etti. Kim olduğunu biliyor musun? Parmaklarıyla genç kadının dizlerini sıktı.

Kim? dedi Annie, geçip gözden kaybolan adamın arkasından bakarak.

Stein. Gözümün bir daha görmesini istemediğim hergele...

Annie elini uzatıp yavaşça onun başını kendisine çevirdi, Neler oluyor Joe? Ben Stein'i tanımam ki. Unuttun mu? dedi.

Genç adam bir süre boş bakışlarla onun yüzüne baktı. Elbette. Elbette tanımazsın. Kusura bakma. Onu burada görmek beni çok şaşırttı da, dedi.

Sakin ol. Geçip gitti. Neden bu kadar sinirlendiğini anlayamadım.

Joe omuzlarını silkti. Boş ver. Stein'in eli çok uzundu. Ortalıkta bir şey bırakmaya gelmezdi. Bergen'in... baş belasının tekiydi senin anlayacağın. Kim bilir belki gördüğüm o değildi. Benzetmiş de olabilirim, diye karışık bir açıklama yaptı. Evet gerçekten de onu yalmzca arkasından gördüm.

Doğru, diye yanıtladı Annie, onu rahatlatmak istercesine.
Haklısın. Neyse biz sandviçlerimize dönelim.
İyi olur yoksa soğuyacaklar.
Bir süre konuşmadan yiyeceklerini bitirmekle ilgilendiler. Sonra ansızın Joe, Murphy benim hakkımda daha neler anlattı sana, diye soruverdi.
Annie yamtlamadan önce uzun uzun önlerinde uzanan manzaraya baktı. Sonra başını ağır ağır Joe'ya çevirip, Murphy'nin bana senin hakkında bu kadar çok şey anlattığını da nereden çıkarttın? dedi.
Eminim bundan. Benim hakkımda seninle konuştuğundan eminim. Çünkü bana da senin ne kadar güzel ve tatlı bir kadın olduğunu söylemek için en ufak fırsatı bile kaçırmadı. Bana ne kadar uygun bir kadın olduğunu, balıkçılığı çok iyi becerdiğini, çok güçlü bir yapın olduğunu, kısacası bir çöpçatanın söylemesi gereken her şeyi söyledi. Sana neler anlattı?
Annie başını hafifçe erkeğin omzuna yaslarken, Pek fazla bir şey anlatmadı, diye kaçamak yaptı. Joe kolunu onun omzuna doladı. Aila için çok üzüldüm diye mırıldandı genç kadın.
Erkeğin eli bir an kasıldı. Sonra yumuşak hareketlerle kazağının üzerinden genç kadının omzunu okşamaya koyuldu. Annie içinin titrediğini hissetti. Çok özel bir insandı. Onunla birlikte olabildiğim için şanslı sayılırım, dedi Joe kendi kendine konuşurcasına.
Safkan kızılderili miydi?
Evet. Bir süre ailesiyle birlikte kalıp babası için çalışmıştım. Sonra, ikimiz de yirmi yaşındayken evlendik.
Daha önce Maud'da kalmıyor muydun?
Joe eliyle genç kadının yüzüne düşen saçlarını geriye itip, Demek o da sana benim hayat hikâyemi anlatmadan edemedi, dedi alaylı bir sesle.
Yalnızca bir süre onun evinde kaldığını anlattı. Ailene ne oldu? Acaba yanıtlayacak mıydı? Şimdiye kadar hiç kimse kendisine Ravvlins ailesi konusunda bir şey anlatmamıştı.
Genç adam uzun süre sesini çıkartmadı. Pek ilginç bir öykü olduğunu sanmıyorum. Annem safkan kızılderiliydi. Babamsa beyazdı... hemen hemen. Büyük annesi kızılderiliymiş. Dört yaşımdayken, annemle babam boşandılar. Ben annemle birlikte kaldım, dedi ve derin bir soluk aldı. Çenesini Annie'nin başının üzerine bastırdı. Genç kadın onun acı çektiğini düşündü.
Bu konu seni rahatsız ediyorsa, daha fazla anlatmak zorunda değilsin, dedi genç kadın hafif bir sesle.
Çok fazla önemli değil, dedi Joe. Ama ses tonundan, fazlasıyla önemli olduğunu anlamak çok kolaydı. Bir süre sonra annem öldü. Babam görevini yaparak beni yanlarına aldı. Yeniden evlenmişti. Karısı Kafkas asıllıydı. Beni alıp
Wrangel'e götürdüler. Kadıncağız iyi bir insandı. Benim için elinden geleni yaptı. Bütün istediği, kızılderili olduğumu unut-mamdı. Okulda, diğer

çocuklar benimle alay etmeye başlayıncaya kadar, aslımın ne olduğunu bilmiyordum. Acı acı güldü genç adam. Sonra elini yüzündeki yara izinin üzerinde gezdirdi. Alaylarından anı olarak bu kaldı. Son sınıftaydık. Mezun olmama bir kaç ay kalmıştı. Yaşamımın en zor bir kaç ayı olmuştu. Ama başardım. Sonra da Wrangel'den ayrılıp Ketchikan'a yerleştim.

Anlıyorum, dedi Annie sevecen bir sesle, Çocuklar çok acımasız oluyorlar. Pekiyi akrabaların ne oldu? Onlarla haberleşmiyor musun?

Joe, bu soruyu yanıtsız bırakınca, genç kadın üstelemedi.

Aklı kendi ailesine kaymıştı. Önceki gün Sitka'ya telefon edip onlarla konuşmuştu. Seslerindeki öfke ve azarlayıcılı-ğın etkisini hâlâ üzerinden atabilmiş değildi. Ondan uzun süre ses çıkmayınca, polise bile baş vurmayı düşünmüşlerdi. Onları yatıştırabilmek için oldukça dil dökmesi ve art arda özürler dilemesi gerekmişti. Sonunda babasına nasıl bir işte çalıştığını açıklamak ve onları sık sık arayacağına söz vermek zorunda kalmıştı.

Hiç Wrangel'e gittin mi daha sonra Joe? dedi Annie düşüncelerinden kurtulmak istercesine. Ketchikan'dan fazla uzak değil.

Uzun süre konuşmadı genç adam. Sonra elini çenesine dayadı ve gözlerini akıp giden ırmaktan ayırmadan, Hayır. Ne onlar ne de ben buna pek istekli değiliz. Benim yaşantım burada, Ketchikan'da, diye yanıtladı kuru bir sesle.

Annie onun içindeki derin acıyı hissedebiliyordu. Kim bilir Aila'nın ölümünden beri nasıl bir yalnızlığa gömülüp yaşamıştı. Teknesiyle oldukça başarılı olduğu ve mesleğinin iyileri arasına girdiği kesindi. Ama gene de sorunlarından kurtulamamıştı. Kendisine bakmadığım sandığı zamanlarda, gözlerinin nasıl bir acı ve endişeyle dolu olduğunu çok görmüştü genç kadın. Ona yardım etmek istiyordu. Gene de bu son derece zor ve tehlikeli bir istekti.

Aila'mn ailesinin yardımıyla Kartal'ı alabildim. Önce annesi ölmüştü. Ardından babası da çok yaşamadı. Her şey Aila ile bana kaldı. Balıkçılık işi de tabii. İkimiz, dişimizle, tımağımızla çalıştık. Tekneye Kartal adını vermemin nedeni, Ai-la'nın annesinin kabilesinin toteminin kartal olmasıydı. Zaman zaman başka teknelerimiz olmasını düşlerdik. Kendi balıkçı filomuzu yöneteceğimiz günleri düşünürdük. Aila bu duygularımı çok yakından paylaşıyordu. Gerçekten de düş kurmakta onun üzerine yoktu... diye anlatmasını sürdürdü genç adam.

Çok uzun bir süre, tek sözcük bile etmeden birbirlerine yaslanıp oturdular. Neden sonra, serin bir rüzgâr çıktı. Annie içinin titrediğini hissedip, ısınmak için Joe'ya biraz daha sokuldu.

Sanırım gitsek iyi olacak, dedi Joe ansızın. Soğuk almanı istemem, Ne de olsa tayfamsın ve sana ihtiyacım olacak.

Yol boyunca genç kadın ona, kendi yaşamından parçalar anlattı. Babasının işini, günlük tekne gezintileri ve sualtı balıkçılığının kazançlı bir iş olduğunu da anlattı. Şirketi iki kız-kardeşi Tanya ve Syd'in adlarını kısaltarak

adlandırmıştı babası. Annie, Joe'ya gerçek adını söylemedi. Bunu neden yaptığım kendisi de bilmiyordu. Kim bilir, belki bir tür kendini güvene alma ya da, erkeğe yalan söylemiş olmanın yüklediği utanç duygusu olabilirdi bu neden. Bir an, Joe'nun kendisini Rus denizcileriyle Rusça konuşurken yakaladığındaki tavrını gözünün önüne getirdi. Şimdilik aslını söylemenin en azından bir yararı yoktu. İlerde, birbirlerine çok daha yakın olurlarsa, elbette ki aralarında hiçbir sır olmayacaktı.

Maud'un evine geldiklerinde, Joe onunla birlikte merdivenleri tırmandı. Sonra kapının önünde fısıldarcasına, Yarın geceyi teknede geçirmeliyiz. Cuma sabahı erkenden denize açılmak istiyorum, dedi.

Genç kadın uğradığı düş kırıklığını zorlukla gizleyebildi. Hiçbir güzellik sonsuza kadar süremiyordu. Böylesine güzel bir günün ardından, bu kadar kuru sözlerle ayrılınır mıydı hiç? Oldu. Umarım ki bu av, en azından geçen seferki kadar bereketli olur, dedi kısaca.

Umarım. Eminim ki yarın yapacağın işler vardır. Ben de gün boyunca her şeyin düzenli olup olmadığını kontrol edeceğim. Ayrıca bazı resmi işler de var, dedi Joe. Yarını seninle geçiremeyeceğim için beni bağışlayacağını umarım.

Elbette, diye yanıtladı Annie içi üzüntüyle burkularak.

Aslında yapacak fazla işi yoktu. Genç kadın çantasını hazırladı, sonra içindekileri çıkartıp bir kez daha toparladı. Ailesine kısa bir mektup yazdı. Maud Decker'la, Kartal'ın seferden dönüşünde gene orada kalacağı konusunda anlaşmaya vardı. Ama gene de zaman geçmek bilmiyordu. Joe'yu görebilmesine daha saatler vardı.

Sokağa çıkıp biraz dolaşmaya karar verdi. Mili Caddesi'-ne saparak çevresine bakındı. Biraz ileride küçük bir kafe vardı. Joe'yla birlikte önünden defalarca geçmişler, ancak hiç oturmamışlardı. Annie caddenin karşısına geçmek için yoldan geçen araçların durmasını bekledi. Sonra küçük kafenin girişindeki masalardan birine oturup kendisine bir fincan kahve ısmarladı.

Saatine baktığında iki olduğunu gördü. Henüz ağzına yiyecek bir şey koymamıştı. Bir şeyler yemeli, sonra da kentteki kızılderili müzesini gezmeliydi. Joe ile tanıştığından beri, Amerika'nın gerçek sahiplerine duyduğu ilginin ansızın arttığını düşünüp kendi kendine gülümsedi. Müzede, Kyan kabilesinin toteminin de bulunduğunu söylemişti Maud. inanışına göre, bu toteme elini sürüp dilekte bulunanın isteği, yirmi dört saat geçmeden yerine geliyordu. Annie'nin batıl inançları yoktu. Ama gene de o toteme dokunmak istiyordu işte.

Kafe neredeyse bomboştu. Genç kadın, garsondan mönüyü isteyip jambonlu omlet ısmarladı. Kahveyle iyi gideceğini biliyordu.

Demir halkalara geçirilerek sarkıtılmış olan çiçekli perdeler, Annie'nin gözlerinin hizasına kadar iniyordu. Genç kadın gözlerini dışarıya çevirdi. Dışarda, yağmur başlamıştı.

Garson dumanları tüten kahveyi masanın üzerine bıraktı. Annie, dilinin yanmasına aldırmadan bir yudum içti. Sonra gözlerini dışarıya döndürüp öylesine bakmaya koyuldu.

Kahverengi bir çanta taşıyan iri yarı bir adam çekti dikkatini. Kendi geldiği yönden geliyordu. Cadde boyunca yürüdü, kafenin karşısından geçti ve izlenip izlenmediğini araştı-rırcasına omuzunun üzerinden bakıp bir dükkâna giriverdi.

Bu Gus Bergen'di!

Annie içtiği kahvenin asit gibi midesini yaktığını hissetti 94 ansızın. Bu adam daha başından beri kendisini tedirgin ediyordu. Gus'un girdiği dükkânın tabelasına bakmak için gözlerini kaldırdı ve bir an kaskatı kesildi. Rehinci dükkânıydı burası! Demek adamın izlenip izlenmediğini anlamak istercesine arkasına bakmasının nedeni buydu. Kim bilir belki de sarhoş olup kumar oynamış ve bütün parasını yitirmişti. Şimdi de elindeki bir şeyi rehin bırakıp para bulmaya çabalıyordu. Teknedeki davranışları, Gus'un her an parlamaya hazır bir kişiliği olduğunu gösteriyordu. Zaman zaman Annie onun tam bir serseri olduğunu düşünmüştü. Adamın özel yaşamında daha dengeli olabileceğini düşünmesi için de hiçbir neden yoktu doğrusu.

Bir yudum daha kahve içti. Gözlerini çevirdiğinde omletinin geldiğini görüp gülümsedi. Gus Bergen'in ne yaptığı umurunda bile değildi o anda. Kendisinden uzak dursun yeterdi.

Gene de kafenin karşısındaki dükkâna bakmamak elinde değildi. Annie, farkında bile olmaksızın, gözlerinin sık sık o tarafa kaydığını hissetti. Biraz geri çekildi. Şimdi dışardan bakacak birinin onu görebilmesi olanaksızdı. Kendini aldatmaktan vazgeçip dükkânı izlemeye koyuldu.

Fazla beklemesi gerekmedi. On dakika kadar sonra Gus Bergen dükkândan çıktı. Gene çevresine bakındıktan sonra, hızlı adımlarla caddenin yukarısına doğru yürümeye başladı. Çantası yoktu artık.

Ağzındaki omleti ağır ağır çiğnerken, Gus'un o dükkânda ne yaptığını öğrenmek istediğini düşünüyordu. Öğrenemez miydi acaba? Hayır, dükkâna gidip soramazdı bunu.

Rehinci dükkânına girdiğini gördüğü ikinci erkeği tanımamasına olanak yoktu. Genç kadın kanının donduğunu hissetti. Joe, Gus gibi arkasına bakmadan doğruca kapısını açıp rehinciye girmişti.

Yemeğini unutup gitmişti genç kadın.

Omleti beğenmediniz mi? diye soran garsonun sesiyle kendine geldi.

Yoo harika. Ben çok yavaş yerim de. Gözlerini pencereden ayıramıyordu.

Önce Bergen ardından Joe. Denizde geçirdikleri haftalar boyunca, iki adam arasındaki gerginliği yakından gözleme fırsatı bulmuş olan Annie, Joe'nun ikinci kaptanını yalnızca ustalığından dolayı tuttuğunu biliyordu. Elinde bir kanıt olmamasına karşın Kartal'daki tuhaflıkların altından Bergen'in

çıkabileceğini hissediyordu. Eğer gerçek anlamda bir sorun çıkacaksa, şimdiden kendisi de hazırlıklı olmalıydı.

Gerçekten de iki adamın, kısa zaman aralıklarıyla, aynı rehinciye girmeleri, rastlantının ötesinde bir durumdu. Yoksa, yasal olmayan bir şeyin ortakları mıydı ikisi? ‘Kendine gel,’ diye geçirdi içinden. ‘Öküzün altında buzağı aramaktan vazgeç artık.’

Tam ikinci kahvesini içiyordu ki, Joe dükkândan çıktı. Elinde, kahverengi kâğıda sarılmış, küçük sayılabilecek bir paket vardı. Genç adam, paketi üzerindeki siyah parkanın cebine soktu ve karşı kaldırıma geçip yürümeye başladı... Annie’nin oturduğu kafeye doğru...

Aceleyle başını önüne eğdi. Bir süre bekledi. Joe’nun kafeye gelmesini ister gibiydi.

Başka bir arzunuz var mı Miss?

Ha? Hayır teşekkür ederim. Hesabı rica edeyim, dedi genç kadın. Bütün bunları söylerken gözleri garsonda değil, caddedeydi.

Hesabım ödeyip kalktı ve kafenin kapısını açtı. Başımn üzerinde küçük bir çanın şıngırdadığını duydu. Dışarı çıkınca, sert bir rüzgâr, ceketini ve blucinini yaladı. Arkasından çalan araba kornasını işittiğinde genç kadın caddenin ortasına gelmişti. Araba ansızın fren yaptı. Genç kadın neye uğradığını anlayamamıştı ama, çok geçmeden, sürücüsünün hareketlerinden neler olduğunu anladı. Az kalsın çiğneniyordu demek. Sürücüden defalarca özür dileyerek karşı kaldırımı boyladı.

‘Burası özgür bir ülke değil mi?’ diye geçiriyordu dükkâna yaklaşırken. Bergen’le Joe’nun rehinciye girme hakları vardı da, kendisinin olamaz mıydı? Kapıyı açıp içeri girdi. Dar dükkânın duvarlarını dolduran cam raflarda ne aranırsa bulunabilirdi. Aletler, elektrikli araçlar, balık takımları, ne işe yaradıkları anlaşılamayan bir sürü kutu.

Yavaşça dükkânın dibindeki camekânlı tezgâha yaklaştı. Burada mücevherler, saatler, sigara kutuları ve bunlara benzer, daha değerli eşyalar vardı. Ne isteyecekti şimdi? Sırtı kendisine dönük olarak bir şeyler yapan rehinciye ne söyleyecekti?

Kısa boylu, kırmızı suratlı adam ona doğru döndü. Altın çerçeveli gözlüklerinin arkasından zeki gözleri görünüyordu. Sizin için ne yapabilirim küçük hanım? dedi.

Annie ağzını açtı, sonra kapattı. Bir şeyler uydurmalıydı. Bunlar pek güzel, diyebildi sonunda, tezgâhın üzerindeki porselen bebeklerden birini eline alarak, Çin malı mı? Kesin olarak bilmiyorum, dedi yaşlı adam, Ama işçiliğine bakacak olursanız, gene de oldukça değerli bir parça olduğunu görürsünüz.

Annie başını çevirince tezgahın üzerinde duran yumuşak deri bir çantayı görüp irkildi. Ne oluyordu kendisine böyle. Bu çantanın nereden geldiğini

çok iyi biliyordu oysa. Rus asıllıların çok kullandıkları çantalardandı bunlar. Büyükannesinde de benzerlerini görmüştü.

Başka bir şeylere bakmak istemez miydiniz? diye sordu alıcısını kaçırmamak istercesine rehinci.

Şansını denemeye o anda karar verdi genç kadın. Benden biraz önce bir arkadaşım çıktı dükkânınızdan. Ona sattığınız şey, tam benim istediğimdi. Aynısından var mı? Tırnaklarını avcuna geçirmiş, dükkâncının kuşkulanmaması için dua ediyordu. Hani üzerinde siyah parka olan uzun boylu genç, diye ekledi hatırlatmak istercesine.

Elbette, diye yanıtladı öteki. Burada bir tane daha olacak. Ama bana sorarsanız, polisler için özel olarak yaptırılmış bir tabanca size göre değil derim. Çok büyük ve ağırdır.

Sonra tezgâhın altına eğildi. Doğrulduğunda, elinde kocaman bir tabanca tutuyordu.

Bölüm Dokuz

Annie, limana giden yolda ağır ağır yürüyordu. Geç kaldığını biliyor, ama acele etmiyordu. Bütün gün boyunca yağan yağmur dinmiş, ancak kentin kaldırımları henüz kuramamıştı. Akhnı başka tarafa çevirmeye çalışmasına karşın, gene de, rehincinin burnuna uzattığı tabancayı düşünmeden edemiyordu. Silahı tezgâhın üzerine bırakmıştı adam. Birkaç dakika boyunca Annie de gözlerini alamadan bakmıştı ona. Dokunmamıştı. Dokunamazdı. Ama buz gibi soğuk olduğundan emindi. Sonra rehinciye fikrini değiştirdiğini, yakından bakınca bu tür bir silahın gerçekten de kendisine göre olmadığını anladığını söylemiş ve aceleyle, kaçarcasına çıkmıştı dükkândan.

Silahtan anlamazdı, tıpkı silahları kullanmak düşüncesiyle satın alan insanları anlayamadığı gibi.

Joe! Her geçen gün biraz daha bağlandığını hissettiği o harika insan. Neden bir tabanca satın almış olsundu ki? Bir şeyden, ya da birinden mi korkuyordu? Onun sorunu, artık kendisinin de sorunuydu. Bunu yadsımasının bir anlamı kalmamıştı artık.

Joe'ya yardım etmek istediğini biliyordu. Ketchikan'da geçirdikleri son günlerde birbirlerine iyice yakınlaşmışlardı. Genç erkeğin, kendisine güvendiğini hissedebiliyordu. Hiç değilse güvenmeye başladığım. Öyleyse silah almasına ne gerek vardı?

Limandan gelen rüzgâr, genç kadının içindeki ürpertiyi arttırdı. Denizci ceketine biraz daha sarıldı. Eğer söz konusu olan Joe olmasaydı ve ikisinin geleceklerini yakından ilgilendirdiğinden emin bulunmasaydı, genç kadın limana ayak bile atmadan arkasını dönüp kaçabilirdi. Ama, genç adama yakınlaşabileceğim gördükten sonra, öldürseler de yapmayacaktı bunu.

Yıkıl karşımdan! .

Tehdit dolu bu sözleri duyar duymaz olduğu yerde durdu genç kadın. Son derece öfkeli olduğu anlaşılan ses Kartal' dan geliyordu. Annie, geminin gölgesine sindi.

Yıkılacağım elbette Bergen. Ama, kafa diye taşıdığın o et yığınında akıl diye azıcık bir şey varsa dediğimi yaparsın. Annie'nin ağzı kuruyuverdi. Bu ikinci ses ona hiç de yabancı değildi. Soluğunu tutarak tartışanları görebilecek kadar sokuldu. Bergen güvertede, ellerini beline dayamış duruyordu. Sesinden pek çıkartamamış olmasına karşın, Annie, ikinci adamın Joe'ya çok benzediğini gördü.

\ apacak bir sürü işim var, dedi Bergen ötekinin yanından geçerken. Fakat Annie'nin yüzünü göremediği adam onun yolunu kesti.

Hey! Beni iyi dinle kaptan. Bana istediğimi verirsen çekip güneye giderim. Anlaşmamızı unutma.

Sen... Sen kaybol. Gözüme gözükme. Hem de şimdi, diye bağırdı aynı tehdit dolu sesle Bergen. Annie yerinden kımıldamadı. Görürlerse görsünlerdi. Zaten saklanabilecek bir yer de yoktu çevrede.

Ravvlins beni korkutamaz. Asla korkutmadı zaten. Sen de korkutamazsın, dedi yabancı.

Annie kaskatı kesildi. Orada bulunduğunun anlaşılmamasını istiyordu. Üstelik, kendisini fark ederlerse, bu serserilerin ne yapacakları da belli olmazdı. İki erkeğin konuşmalarından neredeyse yumruk yumruğa girişeceklerini düşünüyordu genç kadın.

Bergen, yabancının önüne dikilip, Seni o.... çocuğu seni, dedi dişlerinin arasından.

Uzun boylu yabancı, ona şöyle bir baktı sonra da başını arkasına atıp kahkahalarla gülmeye başladı.

Lanet olası, diye haykıran Bergen adamı kazağının yakasından tuttuğu gibi, tek bir harekette kendine doğru çekti. Adamın şakağına inen yumruğunun sesini Annie bile duydu. Hiç kimse Gus Bergen'e gülemez, diye haykırdı ikinci kaptan. Hiç kimse, bana ne yapmam gerektiğini emre-demez. Anladın mı?

Öteki adam sessizdi. İki eliyle boynunu tutuyordu. Sonra tekneden indi. Bergen onun arkasından şöyle bir bakıp omuzlarım silkmekle yetindi.

Aşağıda, bir anlık ışığın altında Annie, adamın kim olduğunu gördü. Bu Stein'di. Bunu daha önce de anlamalıydı. Joe, Bergen'le Stein hakkında bir şeyler söylememiş miydi?

Yoksa yalnızca söze başlamış ve gerisini getirmemiş miydi?

Bir şeye daha, diye haykırdı Bergen tekneden, Bir daha beni rahatsız edersen seni böcek gibi ezerim.

Bir eliyle kazağını düzeltmeye çalışan Stein, kısık bir sesle konuştu aşağıdan, Bergen sen bir hiçsin. Hiç. Anlaşmamızı yerine getirirsen iyi

edersin. Yoksa daha fazla susmayacağım. Bilmiş ol, ötersem çok güzel öterim, dedi.

Elinden geleni ardına koyma. Bir dene bakalım. Kimse senin sözüne metelik bile vermez, dedi Bergen kendinden emin bir sesle.

Annie, ağların başından doğrulup Linkley'e baktı. Çalışmaktan vücudunun her yanı ayrı ağrıyordu.

Gene iyi iş başardık Barney, dedi.

Ne demezsin, dedi beriki başını kaldırıp.

Herkesin cebi parayla dolacak, diye ekledi Annie.

Umarım, diye yanıtladı öteki. Sonra elindeki kovayı ipinden tutup denize sarkıttı.

Genç kadın rahatsız rahatsız öksürdü. Anlaşılan Linkley'le fazla konuşabilmek olanaksızdı. Adam kovayı denizden çekip içindeki suyla güverteyi ıslattı. Bir yandan da başını hafifçe kaldırmış kaptan köşküne bakıyordu. Bu davranışı An-nie'yi şaşırtmadı. Çünkü Linkley, her yaptığı işin Bergen tarafından görülmesi için elinden geleni ardına koymuyordu. Bergen, Linkley ve Chambers, sanki üç silahşörler gibi birbirlerinden ayrılmıyorlardı. Hiçbirisi, dostça davranmıyordu ona, ama genç kadının aldırdığı yoktu doğrusu. Geçen hafta tanık olduğu tartışmadan sonra, başta Bergen olmak üzere tümünden uzak durmaya çalışıyordu. Birkaç kez Joe' ya denize açılmalarından önceki akşam olanları anlatmayı düşünmüş, ancak son anda caymıştı. Genç adamı endişelendirmek istemiyordu.

Hey, Annie,' diye köprüden haykıran Bergen'in sesi onu düşüncelerinden ayırdı, Elindeki işi bir yana bırak. Bir kadının fikrine gereksinmem var, diye sesleniyordu ikinci kaptan. Sonra, merdivenin parmaklığına tutunduğu gibi güverteye atladı. Genç kadının gözleri bir an onun ellerine takıldı. Stein'i yakasından tutup nasıl savurduğunu ammsamıştı. Bu ellerin kendisine neler yapabileceğini düşünmek bile istemiyordu. Sana nasıl yardım edebileceğimi anlayamadım, dedi sorarcasına.

Sen kadınsın, dedi öteki yanına yaklaşarak. Parmaklarını, genç kadının kolunun yukarısına geçirip ekledi, Benim de bir kadının fikrine ihtiyacım var.

Ne için? Neredeydi bu Joe tam kendisine yardım edeceği sırada?

Göreceksin. Benimle kamarama gel.

Harika! Annie dişlerini sıktı. İsteyebileceği en son şey, Gus Bergen'in kamarasına gitmekti. Bu adama güvertede, iş yaparken zor dayanabiliyordu zaten. Ama, başka seçeneği olmadığını bildiğinden, adamın arkasına düştü.

Aşağı indiler. Bergen kamarasının kapısını açtı ve Sen gir. Benim salonda bir işim var. Hemen geleceğim, diyerek içeriyi işaret etti.

Annie bir an duraksadı. İçeri girmeyi hiç istemiyordu. İkinci kaptanın bu sırasız yakınlığı onu tedirgin etmişti.

Haydi, diye yineledi Bergen. Çok kalmaz dönerim. Merak etme beni özlemeyeceksin.

Yapacak başka şeyi olmayan Annie kamaraya girdi, Bergen'in kamarası da diğerleri gibi daracıktı. Üstelik, karadan ayrılalı beri altı gün geçmiş olmasına karşın, sanki yıllardır temizlenmemişçesine pis ve dağınıktı. Adamın giysileri çevreye saçılmış duruyorlardı. Genç kadın, hiçbir şeye dokun-mamaya özen gösterdi. Masanın üzerinde duran bazı renkli şeyler dikkatini çekti. Yaklaştı ve kasılıverdi. Masamn üzerinde, üç tane küçük kutu duruyordu. Rus yapısı desenli rengârenk kutulardı bunlar. Annie, bunların benzerlerini rehinci dükkânında görmüş olduğunu düşündü.

İyice yaklaşarak en küçük kutuyu eline aldı. Kutu kelebek kanatlarından yapılan bir örtüyle kaplıydı ve üzeri camla örtülmüştü. O anda genç kadının aklına Babockhka sözcüğünün Rusça'da kelebek anlamına geldiği geliverdi. Kutuyu ters çevirdi. SSCB harfleri kazılıydı.

Parmağıyla kutuyu okşarken, Bergen'in rehinciye bu kutulardan satmış olabileceğini düşündü. Artık her şeyi anlıyordu. Bergen'in koltuğunun altındaki çantayla dükkânın önünde durup arkasına bakışı canlandı gözlerinde. Adamın bu sanat eserlerinden anladığı tek şey, onların iyi para getirdikleri olmalıydı. Yoksa bu kaba denizci güzel ve inceliği olan hiçbir şeyden hoşlanacaklardan değildi.

Çok güzel değil mi Annie?

Olduğu yerde döndü. Bergen'in iri yapısı kapının önünde duruyordu. Ah, evet. Çok güzel, dedi Annie.

Bergen, darmadağın yatağın üzerine bir paket bıraktı, sonra ilerleyip Anie'nin elindeki kutuyu aldı. Gregarian'ın kaptanı, Sostoviç zaman zaman bana bu tür şeyler verir. Bilirsin işte iyi niyet gösterisi. Uluslararası iyi ilişkilerin göstergesi, dedi gülerek.

Annie ona baktı. İyi niyet göstergesi dediği şeyler küçük birer servet demekti! Buna dense dense ödeme denilebilirdi. Ama neyin karşılığıydı bu kutular?

Bergen'in dudaklarında solgun bir gülümseme belirdi. Başparmağıyla kutuyu okşadı. Gerçekten de çok güzel şeyler. Sonra Annie'ye baktı.

Genç kadın yutkundu. Bergen'in gözleri, kamaranın ölgün ışığında kötü kötü parlıyordu. Bunlara benzeyen Rus kutularını daha önce de görmüştüm. Sitka'da. Bunlar Rusların sana verdiği tek armğan mı? diye üsteledi. Ama ağzını açtığına pişman olmuştu bile.

Bergen gürültülü bir kahkaha attı. Hayır, dedi. Sonra uzanıp bir çekmeceyi çekti. Baltık havyarı. Sostoviç benim zayıf tarafımı çok iyi biliyor.

Baltık havyarı ha? diye Annie uzanıp konserve kutusunu adamın elinden aldı. Bunları verenin Sostoviç olmadığından emindi. Mutfakta bunun gibi bir sürü havyar kutusu daha vardı. İkinci kaptan, karşısında onu aptal durumuna düşürmeye çalışıyordu. Amacı, dikkatini, çok daha önemli olan bazı şeylerden çekmek olmalıydı. Kim bilir belki de onun Jo-e'ya kutuların ne kadar değerli olduğunu anlatacağından korkuyordu. Bergen'in bunların

karşılığında Sostoviç'e neler vermiş olabileceğini merak ediyordu doğrusu. Havyar kutusunu yavaşça ona verirken, Bunlar çok pahalıdır, dedi.
Sanırım. Ama, senin boynundaki o gümüş uğur kadar olmasalar gerekir.
Annie elini hemen göğsüne götürdü. Uğurunun kazağının yakasından çıktığını fark etmemişti. Bunu bana babam vermişti. Manevi değerinin dışında, pahalı bir şey olduğunu sanmıyorum, diye açıkladı. Bergen'in konuyu nasıl ustalıkla değiştirdiği, gözünden kaçmamıştı.
Bir numara, dedi ikinci kaptan. Benim uğurlu sayım da birdir. Kazanan taraftan olmayı severim. Bizim teknenin Ketchikan'dakilerin tümünden daha iyi olduğunu biliyorsan ne demek istediğimi de anlamışsındır, dedi. Nasha lutc-ha. diye ekledi sonra da.
Burada haklısın. Bizimki en iyisi, diye yanıtladı Annie. Bergen'in çenesinin gerildiğini gördü. 'Keşke Rusça söylediği sözün anlamını bildiğimi ona göstermeseydim,' diye geçirdi içinden. Adam bir süre gözlerini yere dikti. Sonra çenesini kaldırdı. Artık genç kadının Rusça bildiğinden emin gibiydi. Aptal gibi kendi kendini elevermişti Annie. Bana danışmak istediğin neydi? diye sordu umarsızca.
Haa, dedi öteki. Ranzasının üzerine bıraktığı büyük ve kahverengi kâğıda sarılı paketi aldı. Paketten, orta boyda bir som balığı çıkmıştı, Bunu bu akşam alışveriş sırasında Sostoviç'e vermek istiyorum. Ama, yemek pişirmesini hiç bilmem. Mutfağa girince ne yapacağımı şaşırırım. Paketten ilkinden biraz daha büyük bir balık daha çıkarttı. Sence bunlardan hangisi daha iyi? diye sordu.
'Aman Tanrım,' diye geçirdi içinden genç kadın. Bütün istediği bu muydu? Bir süre balıklara baktı. Sanırım İkincisi daha iyi pişer, diye açıkladı fikrini. Oldukça rahatlamıştı.
Güzel, diye gülümsedi adam. Ben de öyle düşünmüştüm. Emin olmak istemiştim de...
Gregarian ufukta görünmüştü. Annie hâlâ neler döndüğünü anlamaya çabalıyordu.
Annie, bu ipleri de sıkıştır, diye seslendi Joe öteden. İçi balık dolu bir ağ, vince takılmış, Rus gemisine yollanmayı bekliyordu. Linkley'yle Chambers, boşlukları dolduruyorlardı. Sonra vinç çalıştı. Ağ önce yukarı kalktı, ardından da tıpkı geçen seferde olduğu gibi denize bırakıldı.
Genç adam mutluluk dolu gözlerini Annie'ye çevirip, Ceplerimiz yine para dolacak, dedi. Eldivenini çıkartıp, ter damlacıkları parlayan alnını kuruladı.
Annie onun hareketlerini izliyordu. Ansızın eldivenlere takıldı gözü. Siyah ve çok kullanılmaktan yıpranmış eldiven' lerdi bunlar. Tıpkı geçen seferde, son gece yeşil torbayı aramaya gittiğinde bulup da bir tarafa fırlattığı eldiven gibiydi bunlar.
Annie, iyi misin? Rengin bembeyaz oldu bir anda. İyiyim, iyiyim, dedi Joe'nun telaşlı halini görünce. Oysa, güverte ayaklarının altından kayar

gibiydi. Joe'nun o bölmeye girmiş olduğundan emindi. Eldivenler bunu kanıtlamıyor muydu? Mikrofilmi saklayan Joe muydu? Sonra da gidip oradan almış olmalıydı. Birbiri ardınca gelen düşünceler genç kadının beynine üşüşüyorlardı. Akıl erdiremiyordu bir türlü. Kendi teknesinde neden bir şey gizlemek gereği duymuştu acaba? Sonra neden eski eldivenleri giyiyordu? Teknede bünlar gibi bir sürü yepyeni eldiven vardı.

Joe ondaki değişiklikleri yakından izliyordu. Gözlerinde endişe bulutları dolaşmaya başlamışı genç adamın. İyi gözükmüyorsun Annie, dedi sevecen bir sesle. Yanına gelip eliyle yüzüne dağılan saçlarını düzeltti. Burası çok sıcak. Neden içeri girip de soğuk bir su içmiyorsun. Çalışmaktan başına güneş geçtiğini fark etmemiş olabilirsin. Gregarian yükü alıncaya değin yapabileceğin bir şey yok burada. Biraz dinlenebilirsin bile.

Annie onun sözünü dinleyip aşağıya indi ama rahatlaya-madı. Kamarasına girer girmez üstündekileri çıkartıp kendisini ranzasına attı. Gregarian'ın motorlarının sesini duyup da, dev geminin kendilerine yanaştığını anlayıncaya kadar tavana bakarak öylece yattı.

Yukardan gelen sesler, mürettebatın çalışmaya başladığını gösteriyordu. Genç kadın kalkıp giyindi. Bir yandan da, geçen haftaların olaylarını düşünmek için önünde yeterince zamanı olduğunu yineliyordu kendi kendisine. Balıkların bir tekneden ötekine aktarılışı sırasında tuhaf olaylar olabileceği geldi aklına. Kapısını açıp dışarı çıktı.

Hemen kıç güverteye koştu. Chambers ne cehennemdeydi acaba? Onun yeri kıç güvertesi değil miydi? Ama güverte bomboştu. Ne görmeyi umduğunu kendisi de bilmiyordu ama, genç kadının içini bir düş kırıklığı kapladı.

Birden içerdeki bir hareketlilik dikkatini çekmese, Annie, Bergen'in kamarasının önünden geçip gidecekti. Kamaranın boş olması gerekiyordu. Kapıya yaklaşıp aralıktan içeriye baktı ve soluğu kesiliverdi.

İkinci kaptan, geniş omuzlan kendisine dönük, eğilmiş Sos-toviç'e vereceğini söylediği som balığının ağzına bir şeyler tı-kıştınyordu. Annie, kâğıda sarılmış olmasına karşın bunun ne olduğunu hemen anladı: Mikrofilm! Kalbi duracak gibi olmuştu. Ranzasının üzerinde yeşil torbalardan biri duruyordu. Balık çok geçmeden bu torbanın içinde, ağzındaki mikrofilmle birlikte Rus gemisinin kaptanı Sostoviç'in elinde olacaktı.

Bergen, küçük paketi balığın ağzına yerleştirdiğinde Annie'nin vücudu öfke ve korkudan titriyordu.

Mikrofilmde ne gibi bilgiler vardı kim bilir! Hangi sırları satıyordu bu adam Ruslara. İzlediği bütün casusluk filmleri gözünün önünden geçmeye başladı. Bir tek şeyden kesinlikle emindi artık. O kutaların ne karşılığında Bergen'e verildiğini biliyordu. Haklıydı, her biri bir servet değerinde olan kutular, Bergen'in ücretleriydi! Sonra korkusu ağır basmaya başladı. Bergen,

onun mikrofilmi bulduğunu biliyor olabilirdi. Bu yüzden de sabahki bahk numarasını yapmıştı. Ya bu adam aptaldı, ya da kendisini öyle sanıyordu.

Annie kendisini toparlayabilmek için büyük bir çaba harcadı. Kendisi için fazlasıyla tehlikeli bir oyunun içine girmişti. Belki adamı suçlayabilecek kadar kesin kanıtları yoktu, ama iki kere ikinin dört ettiği de ortadaydı işte.

Annie kamarasının içinde dört dönüyor ve arada bir, lomboz deliğinden gökyüzünde parıldayan yıldızlara bakıyordu. Gece ineli saatler olmuştu ama, genç kadının gözlerine uyku girmiyordu. Rus gemisi çoktan ufukta kaybolup gitmişti. Bergen yanından geçerken, Annie ona bir zombiye bakar gibi bakıyordu. Som balığı çoktan Kaptan Sostoviç'in midesine inmiş olmalıydı. Tabii mikrofilm de artık onların elindeydi. Joe'ya, ikinci kaptanının neler yaptığım anlatmayı o kadar istiyordu ki...

Ama tabancayı aklından çıkartamıyordu bir türlü. Üstelik, Joe'mm onu kullanabileceği düşüncesi genç kadını çılgına çevirmeye yetiyordu.

Annie, dizlerini çenesinin altına çekip oturdu ranzasına.1 Mikrofilmde neler olduğunu bilmiyordu. Ama herhalde çok önemli şeyler olmalıydı. Aslında, Joeya duyduklarının dışında hiçbir şey onu ilgilendirmiyordu.

Annie, Bergen'in kamarasını araştırmayı neden istediğini kestiremiyordu da. Nasıl olsa mikrofilm gitmişti bir kere. Ama gene de elinde değildi, ikinci kaptanın dümen başında olduğunu biliyordu. Ne bulabilirdi ki? Üstelik geceyarısım çoktan geçmişti saat.

Blucinini ve kazağını giydi. Gemici ceketini de üzerine geçirdikten sonra kapıyı açıp koridora çıktı. Ortalıkta kimsecikler yoktu. Genç kadın, parmaklarının ucuna basarak ve bir balerin sessizliğiyle koridorda yürüdü. Birkaç saniye içinde Bergen'in kamarasına ulaşmıştı bile. Kapıyı açıp, ölgün ay ışığının şöyle böyle aydınlattığı kamaraya süzüldü. Önce yatağın altını, ardından da bütün kamarayı araştırdı. Sonunda tuvalete de baktıktan sonra, Bergen'in havyarları sakladığı çekmecelere yöneldi. Havyar kutularının yok olduğunu görmek onu hiç de şaşırtmamıştı. Bergen kendisini aptal yerine koymaya çalışıyordu ama, genç kadın hiç de aptal değildi.

Bir süre durup, gemiye çarpan dalgaların sesini dinledi. Koca teknede başka ses duyulmuyor gibiydi. Çekmeceleri birer birer açıp içlerini titizlikle araştırdı. Aldığı her şeyi yerli yerine koymaya büyük özen gösteriyordu. Sonunda umudu kırılmış bir durumda en üstteki çekmeceye uzandı. Hiçbir şey yoktu. Tam kapatacaktı ki, alışılmadık bir gıcırtı duydu. Parmaklarının ucunda yükselerek bütün dikkâtini verdi. Çekme- • cenin üzerinde, dolabın tavanında bir şey vardı.

Elini uzatıp bantla yapıştırılmış metali buldu. Ağzından çıkmaya hazırlanan çığlığı güçlükle durdurabildi. Tanrım! Teknede tabancası olan tek erkek Joe Rawlins değildi!

Bölüm On

Annie duşa girmeden önce soyunurken ansızın uğurunun boynunda olmadığını gördü. Poker oynadıkları günden beri çıkartmadığını çok iyi anımsıyordu. Telaşla önce masasının üzerini sonra da yerleri araştırmaya koyuldu... yoktu. Gümüş uğurunu hiç bir yerde bulamıyordu işte. 'Hayır' diye geçirdi içinden, 'Uğurumu Bergen'in kamarasında düşürecek kadar dönmüş olamaz şansım!'

Sabahın saat beşinde uyanmış ve görevine başlamadan önce bir duş almaya karar vermişti. Şimdi, çoktan beş buçuğu bulmuş olmalıydı saat.

Çılgınlar gibi ellerinin üzerinde yeri araştırmayı sürdürdü. Kıyı köşe, neresi varsa aramıştı. Hiçbir yerde yoktu kolyesi. Ansızın motorların yavaşladığını sonra da seslerinin kesildiğini duydu.

Ne oluyor?' dedi kendi kendine. Ayaklarının üzerinde doğruldu. Şimdi yalnızca teknenin gövdesine vuran dalgaların seslerini duyabiliyordu.

Aklını gene kolyeye verdi. Eğer son kez boynunda gördüğü anı anımsarsa, işlerin daha kolay olabileceğini düşünüyordu. Kafasını zorladı.

Yeniden çalışmaya başlayan motorların sesi, düşüncelerini yerine getirmişti.

Ne güzel bir kolye, dememiş miydi Bergen? Ardından, tabancayı bulduğu sırada şaşkınlıkla kolyeyi düşürmüş olabileceği geldi aklına. Ya bulduysa? Ya Bergen kamarasına dönüp de, çekmecelerin orada bulduysa kolyesini? Artık geriye dönüp onun kamarasına bir daha giremezdi de. Yapabileceği tek şey, onu ikinci kaptanın kamarasına sabah gittiğinde yitirmiş gözükmekti.

Bergen inanır mıydı ona? Ansızın dehşete kapıldı. Bir eliyle masanın kenarına yapışıp, diğer elini, beynini korumak istercesine kafasının tepesine bastırıyordu. Birdenbire motorlar durdu. Bu kez gerçekten çok kötü bir aksama olmalıydı.

Yitirdiği uğurunu daha sonra da düşünebilirdi. Üzerine kaim bir şey giymek için bile zaman yitirmeden, Annie kamarasının kapısını açıp dışarı fırladı. Doğruca makine dairesine koşmaya başladı. Karşılaştığı ilk görüntü, ona bütün üzüntülerini unutturan -ya da bütün üzüntülerinin kaynağı olan-Joe'nun ince uzun siluetiydi.

Bu Tanrının cezasına ne olduğunu anlayamıyorum, diyordu madeni bir yankılanmayla Murphy'nin sesi. Yaşlı adam makinelerin altında olmalıydı. Üstelik burası o kadar dar ki, bırak çalışmayı, soluk bile almam olanaksız. Eğer gerçekten ciddi bir sorun varsa başımızın dertte olduğunu söyleyebilirim. Hem de çok kötü şekilde, diye ekledi Murphy.

Tamam. Tamam, diye homurdandı Joe kısaca. Daha önce de söylemiştim bunları. Ama doğrusu bu kadar yeni bir makinenin böylesine arızalanacağım ummuyordum. Bir şeyler yapamaz mısın? Yola devam etmek zorunda olduğumuzu biliyorsun.   Murphy kan ter içinde makinenin altından doğruldu. Joe ne dediğimi anlamıyor musun? Bırak onarmayı, ne olduğunu bile anlayamadım. Şeytan eli mi değdi nedir? dedi soluk soluğa.

Lanet olsun. Yani tekneyi terk etmemiz gerektiğini mi söylemek istiyorsun? Yoksa geriye mi döneceğiz? Uğrayacağımız zararı biliyor musun? diye öfkeyle soludu Joe.
Terk edip etmemek senin bileceğin iş. Benim bütün bildiğim, kendi başımıza limana dönemeyeceğimiz, diye yanıtladı öteki.
Joe dişlerinin arasından bir küfür salladı. Yani en ufak bir umut da yok mu? dedi.
Hiç yolu yok, dedi Murphy, Üstelik her geçen dakika daha da kötüye gidiyor.
Annie gözlerini, Joe'nun eğilen başına çevirdi. Bu son sefer çok iyi gitmişti şimdiye değin. Hatta çok iyi sözü bile azdı kazançlarını açıklamak için. Ama Murphy'ye bakılırsa, mevsimin sonunu getiremeyeceklerdi. Umarsız bir heyecan sardı vücudunu.
Joe, dedi en yumuşak sesiyle. Çok üzgünüm.
Genç adam başını ona çevirdi. Yüz ifadesi sertleşmişti. Gus'u kaldır. Sonra başını yeniden motora çevirdi.
Genç kadının yüreğini acı doldurdu. Ana güverteden inerek Bergen'i aramaya koyuldu. Mürettebattan kimsecikler görünmüyordu ortalıkta. 'Belki de hepsi kaptan köşkündedir,' diye düşünüp merdivenlere yöneldi genç kadın.
Yukarı çıkarken kafasının içinden binlerce düşünce geçiyordu.
Bir şeyler olmalıydı, Joe'nun satın aldığı ve kendisinin de Bergen'in kamarasında gizlediği yerde bulduğu silahları açıklayabilecek. Motorların, tam o gün bozulmasını da rastlantı olarak kabul etmiyordu genç kadın. Bergen'in kamarasında gördüğü değerli Rus kutularıyla havyarlar, buzdağının yalnızca su yüzünde görünebilen kısmı olabilirdi. Üstelik, balığın ağzına yerleştirilen mikrofilmi de gözleriyle görmüştü. İki gemi arasında bazı değerli şeylerin el değiştirmesi belki hoş karşılanabilirdi, ama işin içine, ne gibi bilgiler taşıdığı bilinmeyen bir mikrofilm girince durum başkalaşıyordu elbette. Hem erkekler, mutlaka gereksinim duymadıkça, yalnızca birbirlerinin gözlerini korkutmak için tabanca taşımazlardı bildiği kadarıyla. Annie, radyo görüşmelerinde kullanılan Ba-bochka sözcüğünün, yalnızca kelebek anlamına gelmediğini anlayacak kadar zekiydi üstelik.
Kaptan köşküne çıkan merdivenleri tırmanırken, Joe'nun bu mevsimi zararla kapatacağını düşünüyordu. Acaba Bergen Ruslarla, sattıkları balıkların ağırlıklarını düşük göstermek konusunda bir anlaşma mı yapmıştı? Yoksa daha ciddi işler mi çeviriyordu Kartal'ın ikinci kaptanı? Ya o mikrofilme ne demeliydi.
Kulağına yabancı gelmeyen radyo sesleriyle olduğu yerde çakıhp kaldı. Lanet olsun! Rüzgâr ters yönden estiğinden konuşulanların tek sözcüğünü bile anlayamıyordu. Yalnızca Rusça söylenen 'Kapitan' sözcüğünü algılayabilmişti. Bergen'in 'nyet, nyet,' dediğini duyar gibi oldu. Sonra

konuşmalar balık ve para üzerinde sürdü. Balık- Acaba bu özel bir bahk mıydı? Sonra matros -denizci- sözcüğünü algıladı. Yoksa bu da özel bir denizci miydi? Kimbilir. Belki de bundan sonra alış verişi yapacak yeşil torbayı bekleyecek denizciden söz ediyorlardı?

Gus? diyen Linkley'in sesini duydu, adam, korkuyla merak karışımı bir tonda konuşuyordu. Ne oluyor? Neler söylüyorlar?

Kapa çeneni Barney, diye gürledi Chambers'in sesi.
Yakında öğreneceğiz elbette.

Annie'nin tüyleri ürperdi. Bir an önce çekip gitmesi gerektiğini biliyordu.

Kakhvatit diyen Bergen'in sesini netlikle duydu. Ruslarla, bir tür elegeçirme konusunda tartışıyordu adam. Annie, kendisini çok kötü hissetmeye başladı. Bergen'in sesi, önceleri tartışır gibiydi. Sonra ansızın yelkenleri suya indirdi. Korkmuş olmalıydı. Radyo bağlantısını kesmeden önce karşı tarafın söylediklerini kabul etti.

Genç kadın alabildiğince kaçmak istiyordu. Ama beri tarafta Joe, onun Bergen'i kendisine göndermesini bekliyordu.

Bundan hiç hoşlanmadım, dediğini duydu ikinci kaptanın. Su koyuveriyorlar. Oysa bizim ne kaçlar gereksinmemiz var...

İstedikleri nedir? diye atıldı Chambers. Her şeyi istedikleri gibi yaptık. Daha ne istiyorlar?

Bergen ağzının içinden bir küfür salıverdi. Sonra, Barney, dedi, İn de bir aşağıya bak bakalım. Motorların ne derdi varmış... Hemen ekledi, Şimdi inip de Murphy'le uğraşamam doğrusu... .

Olduğun yerde kal Barney, diye emredici bir sesle haykırdı Chambers. Sanki komutan oydu. Bize yanıt vermen gerek Gus. Yoksa şuradan şuraya kımıldamayız, bilmiş ol! Cehenneme kadar, dedi Bergen sinirli bir sesle Küstahlığın yetti artık. Hepimiz ne beklediğimizi ve neler olup bittiğini bilmiyor muyuz? İşler yolunda değil. Bir süre için geri çekilmek zorundayız. Zamana gereksinmemiz var. Bütün işi bozmak istemiyorum.

Bu kimin hatası peki? dedi Chambers homurdamrcası-na.

Ken, diye araya girdi Linkley, Anlamıyor musun, Gus beklemiyordu...

İkiniz de çenenizi kapatır mısınız, dedi Bergen sert ve emredici sesiyle, Eğer hatanın kimde olduğunu merak ediyorsanız söyleyeyim. İki aptal, sizler, o ipi kesip denize düşecek olanın boğulmasını sağlamak isterken yeterince hata yaptınız. Üstelik kurtulmalarına izin vererek. Boğazını temizlemek istercesine öksürdü. Bunun hanginiz olduğunu soracak değilim. Ama diğerleri yaptığınız numarayı anladılar. Şimdi biliyorlar. Üstelik bunu anlayan, çevirdiğimiz dolapları da anlayacak kadar zeki birisi olmalı. Onun kim olduğunu anlamak için fazla kafa yormamıza gerek yok. Ben elimden geldiğince sizin pisliklerinizi örtmeye çabaladım, hâlâ da çabalıyorum. Sizden bütün istediğim, adımlarınızı daha dikkatli atmanız!

Gus... diye söze başladı Ken Chambers.

Kes sesini, diye durdurdu onu Bergen. İkiniz de kulaklarınızı dört açın. Herifi bir an önce ortadan kaldırmalıyız. Çünkü ötecek. Eğer fazla para vermezsek bunu yapacağından eminim. Eğer onu yeterince silkelemediyşem, bunu yapacaktır da...

Unut onu, diye homurdandı Chambers, O tek başına bir halt edemez.

Linkley de homurdanıyordu.

Dilerim ki siz haklısınızdır, dedi ifadesiz bir sesle Gus Bergen. Siz söyleneni yapın. Diğer küçük sorunu ben çözümlerim. Sonra da işler eskisi gibi yürüyüp gider. Annie, ağzının sonuna kadar açık olduğunu yeni fark edebilmişti. 'Küçük sorun' kendisi olabilir miydi acaba? Elbette, Bergen onun kolyesini bulmuş ve neyin peşinde olduğunu anlamış olabilirdi. Hem Ruslar ele geçirmekten söz etmemişler miydi? Joe'nun emirleri bir yana, bir an önce kaçma-lıydı buradan.

Merdivenlerden deli gibi inerken bir yandan da aklını toparlamaya çabalıyordu. Kuşkusuz ki mürettebatın tümü birazdan makinelerle uğraşmaya dalacaktı. Öncelikle bir plan yapmalıydı! Sonra da doğru Joe'nun yanma koşacaktı. Onun dürüst olduğundan emindi. Artık ona mikrofilm ve diğer olaylar konusunda bildiklerini anlatma zamanı gelmiş de geçiyordu. Ama Joe'nun eldivenini ammsadı. Belki de genç adam, tıpkı onun gibi gizlenmiş torbayı bulmuştu. Tabancayı da bunun için almış olabilirdi. Belki de diğerlerinin ihanetinin somut kanıtlarını bulmuş ve kendisini korumak için bir silah alması gerektiğini düşünmüştü. Tekneye bindiğinden beri ilk kez kendini güvencede hissetti.

Aradan bir saat geçtikten sonra Joe'nun kendisine yaklaştığını gördü. Annie, güvertede olur olmaz işlerle zaman öldürmüştü bu süre içinde. Hangi cehennemdeydin Annie, diye haykırdı genç adam. Genç kadın olduğu yere büzüldü. Buralardaydım Joe. Seninle konuşmamız gerek. Beni mutlaka dinlemelisin, dedi.

Genç adam ona dikkatle baktı. Sanki dinleyeceklerini, o söylemeden okumak ister gibiydi. Ne söyleyeceksen çabuk ol Annie. İşimiz başımızdan aşkın. Derdin ne? dedi aceleci bir sesle.

Annie bir an durakladı. 'Ne olur Tanrım, bu kez beni dinlemesini sağla,' diye yakardı içinden. Ciğerlerindeki havayı derin bir solukla boşaltıverdi.

Annie, dedi beriki, Neler olduğunu anlayamıyorum ama, bu tekneye ayak bastığın ilk günden beri amatör polis hafiyesini oynadığına yemin edebilirim. Sana, ilgin olmayan işlere burnunu sokmamanı söylememiş miydim?

Bergen bir şeylerin peşinde, diye diretti genç kadın. Onun kendisini nasıl anladığına akıl erdiremeden. Ama amatör polis hafiyesi dediğin bu kadın bir mikrofilm gördü, sonra Ruslarla yapılan konuşmaları dinledi. Sonra..! Annie artık ayaklarının üzerine dikilmişti. Söylediği her sözcükte, ses tonu biraz daha sertleşiyordu.

Joe da ayağa fırlayıp sert bir sesle, Sana kaç kez söyleyeceğim. Burnunu sokma. Seni ilgilendirmeyen işlere burnunu sokmamalısın. Gördüğün ve duyduğun şeylerin hiçbir anlamı yok. Yok! Anlıyor musun? Rahat bırak da işlerimizi yapalım... dedi.

Ama Bergen'in konuştuklarını işittim, diye ayak diretti genç kadın onu duymazlıktan gelerek. Karşıdakilerden zaman istiyordu.

Hayır Annie, diye kesti öteki onun sözlerini. Her şeyi yanlış anlamışsın. Bergen yalnızca motorları onarmamız için zaman gerektiğini anlatıyor ve onlara akıl danışıyordu. Seferi yarıda kesmeyi hiçbirimiz istemeyiz değil mi?

Sen beni ne sanıyorsun Joe Rawlins? diye patladı genç kadın, Gus Bergen hergelenin teki. Chambers ile Linkley de onun yardakçıları. Suya düştüğün gün, arkandan atladığımda ipi kesen onlardı. Bunu fark etmediğimi mi sanıyordun? Ruslarla pazarlık yapıyorlar. Tehlikedesin. Tehlikedeyiz! Anlayamıyor musun? Annie neredeyse kendinden geçmişti. Kimsenin duyacağım umursamadan konuşuyordu, hem de bağırırcasına.

Annie, belki de senden çok şey istiyorum. Ama ne olur, benim hatırım için, bunları düşünme olur mu?

Hayır. Yapamam.

Beni düşün. Benim iyiliğim için. Lütfen... Her şeyi bana bırak. Senin başının derde girmesini istemiyorum, diye ya-karırcasına konuştu Joe.

Nasıl önleyecekmişsin başımızın derde girmesini? Satın aldığın o koca tabancayla mı? dedi genç kadın kendini tutamayarak.

Bunu biliyor muydun? Nasıl öğrendin?

Nasıl olduğuna boş ver. Biliyorum! Genç kadın artık ağzından çıkanları duymuyor gibiydi. Ama sen Bergen'in de bir tabancası olduğunu biliyor muydun? Söyle bakalım, diye haykırdı.

Annie, sevgili Annie, dedi genç adam onu ağzının kıyı-cığından öperken. Bilmiyordum. Ama bu beni şaşırtmadı. Ne olur endişelenme. Her şey yolunda. Yapacağın en iyi şey, bana gerekli zamanı tanımak!

Genç kadın dosdoğru gözlerinin içine baktı. Bir an, ağlayarak başını onun omzuna dayayacağından korktu. Elimde değil Joe. Çok endişeliyim, dedi sonra da.

Erkeğin gülüşü yüreğini hoplattı. Aldırma canım, dedi. Şimdilik kafamı meşgul eden en önemli sorun makinelerin teklemesi.

Genç kadın cebinde mendilini ararken, göz yaşlarının akmaması için yakarıyordu. Bundan eminim, dedi kırık sesiyle.

Hey, ağlama ne olursun. Elini uzatıp genç kadının yanaklarına süzülen yaşları kuruladı. Bir kadının kırıklığını gidermeye çahşmayalı öyle uzun zaman oldu ki... dedi genç adam.

Annie kendini toparlamıştı, Sana gereksinim duyulan yere git Joe, dedi. Ben de bakayım, belki Murphy'ye yardım edebilirim.

Erkek ağzı ve gözleri gergin bir an onu süzdü.

Haydi git, diye üsteledi genç kadın. Gülmeye zorladı kendisini. Git de burnumu sileyim. Hem, senin için bu kadar endişelenmemden ötürü bana kızma olur mu?

Annie onun güverteden makine dairesine inişini izledi. Bir kaç saniye içinde gözden kaybolmuştu Joe. Genç kadın, yapayalnız kaldığını hissetti. Korkuyordu...

Sonra nasıl olduğunu anlayamadan, kendisini Murphy' nin yanında buluverdi. Yaşlı adam tüm aletlerini yanına almış çalışıyordu.

Selam Annie, dedi Murphy. İyi ki geldin. Joe arızayı bulamadığım için bana çatıp duruyordu. Moral fermen çok iyi gelecek doğrusu.

Biliyorum, dedi kısaca genç kadın.

Sana da mı iş buyurdu?

Doğrusunu istersen hayır, dedi Annie, Joe'nun sözlerini düşünerek.

Biraz önce buradaydı. Hışım gibi geldi ve gitti. Sanki birisi ona çok önemli sırlar vermiş gibi düşünceliydi, dedi yaşh denizci.

Ah Murphy, bir bilsen... .

Adam doğrulup ona baktı, Neyi bilsem? '

Bu tekne Joe'nun tek aşkı. Beni düşündüğü bile yok. Yüzünün kıpkırmızı kesildiğini biliyordu.

Yaa, herhalde öyledir, diye yanıtladı yaşh adam. Genç kadın onun gülmemeye çalıştığını çok iyi biliyordu.

Gus Bergen'e güvenir misin? diye sordu olağan çıkmasına çalıştığı sesiyle.

Sorusunu izleyen uzun suskunluğun içinde, genç kadın yüreğinin vuruşlarını dinledi. Gus iyi adamdır, diye yanıtladı öteki, En azından işini iyi bilir. Belki de bu işin en usta-sidir.

Ona güvenebilir misin? diye üsteledi Annie.

Murphy, elindekileri bırakıp gözlerini ona dikti ve Kafanızda ne var küçük hanım? diye sordu.

Annie duraksadı. İçinden gelen bir ses, 'Joe kendisini korumak için bir şey yapmıyorsa, bunu sen yapmalısın' diyordu. Bergen'i Ruslarla konuşurken dinledim, diye başladı söze. Şimdiye kadar benim de Rusça konuştuğumu öğren-mişsindir. Ele geçirmek, balık ve paradan söz ediyorlardı. Konuşma kesildikten sonra Bergen, Linkley'ye ve Chambers'a, her şeyin yoluna girmesi için çözülmesi gereken bir sorun olduğundan söz etti... Ansızın kesti sözlerini yaşlı denizcinin de Joe gibi kendisine inanmayacağından korkuyordu.

Neyin yoluna girmesi için? diye sordu adam.

Bilmiyorum, diye yanıtladı Annie. Bilmemenin sıkıntısını yaşayarak.

Eminim, diye yanıtladı Murphy, Ondan neden hoşlanmadığını çok iyi anlıyorum. Gus'tan senin tipin olmadığı için hoşlanmıyorsun. Seni suçlayamam. Bu herif senin gibi bir kadın için çok kaba. Tıpkı Chambers ve Linkley gibi. Bir kere ağızları bozuk. Ama Gus mekanik sorunlara çözüm

arıyor. Buna inan. Balık avını kaçırmadan önce sorunları çözümlemek istediğinden eminim. Buna ne diyeceksin Annie?

Genç kadın başını olumsuzlukla salladı. Böyle olduğunu sanmıyorum. Joe'ya da söyledim. Ama o bana, beni ilgilendirmeyen konulara burnumu sokmamam gerektiğini söylemekle yetindi. Korkuyorum Murphy! Çok korkuyorum, dedi yavaş bir sesle.

Murphy'nin yüzünde genç kadımn anlayamadığı bir gülümseme belirdi, Joe'nun dediğini yap kızım, dedi yaşlı denizci. Korkmana gerek yok. En iyisini bilir o. Üstelik paniğe de kapılmaz. Ben de kapılmam. Senin de kapılmaman gerek küçük hanım. Anlıyor musun? dedi. Sonra genç kadını inceledi bir süre. Yeniden aletlerine eğilmeden önce de sordu, Şimdi kendini daha rahat hissetmiyor musun?

Ne diyebilirdi ki?..

Kendilerini çekecek römorkla buluşmaları da istedikleri gibi olamadı. Sabahın erken saatlerinde bastıran sis, iki teknenin birbirlerini bulmalarım zorlaştırmıştı. Neden sonra, henüz tam dağılmamış sisin arasından Ketchikan Limanı'na girdiklerinde hepsi derin birer soluk aldılar.

Genç kadın bir umutla kolyesini bulmak için çabalıyordu. Ama her şeyden önce girip duşunu yaptı. Sonra üzerine gri flanel bir pantolonla, yumuşak yünden beyaz bir kazak geçirdi. Kendini temiz ve zinde hissediyordu. Ne var ki Bergen'in kamarasını arayacak gücü bulamadı kendinde.

Hırsla saçlarını çözüp pırıl pırıl oluncaya kadar sert sert fırçalamaya koyuldu. Kendi kamarasında yaptığı araştırma, hiçbir sonuç vermemişti. Kapımn vurulduğunu işitti, Girin, diye seslendi başını hafifçe çevirerek.

Selam, diye içeri girdi Joe. Sesi derinden ve boğuktu.

Genç kadın başım çevirmeden önce, Selam Joe, dedi çabucak ve gene saçlarına döndü. Umarım ki makineyi kısa zamanda onarırlar. Gene de bir kazaya uğramadan limana getirildiğimiz için şükretmeliyiz. Değil mi? diye ekledi. Kalbi öylesine hızlı çarpıyordu ki bir an erkeğin duyacağından korktu.

Joe da giysilerini değiştirmişti. Koyu mavi tişörtünün üzerinde mercan kırmızısı V yaka bir kazak vardı. Bunun denizci mavisi pantolonuyla son derece uyumlu olduğunu düşündü Annie elinde olmaksızın. Bir çok erkeğin özenerek yaratmaya çalıştıkları hava, Joe da doğal olarak vardı. İster istemez gülümsedi.

Eşyalarını çantasına doldurup kapattı. 'Sabırlı ol,' dedi içinden. Sinirleri gerilmişti, 'Er ya da geç, buraya neden geldiğini söyleyecektir.'

Bir iki kadeh içmek için gelir misin benimle? dedi'Joe tavrını değiştirmeden.

Annie şaşkın şaşkın baktı ona, Joe'nun kahveden başka bir şey içtiğini anımsamıyordu. Yalnızca poker oynadıkları gece bir şişe bira içmişti.

Genç adam açıklamak zorunluluğu hissetmişçesine, Belki çok yorgunsundur. Ama ben de eve gidemeyeceğimi hissettim. Belki benimle... diye söze başladı.

Çok memnun olurum, diye aceleyle kesti Annie. Ben de eve gitsem bile gözüme uyku girmeyeceğini biliyorum.

Erkeğin derin bir soluk aldığını duydu. Belliydi ki, reddetmesinden korkmuştu. İçi sevinçle doldu bir anda. Harika, dedi Joe, İşleri tamamlar tamamlamaz gideriz. Kuzey'de bildiğim çok güzel bir bar var. Modern cazdan hoşlanır mısın?

Annie hafifçe başını sallayarak evetledi. Bütün istediği, Joe ile birlikte tekneden indiklerinin diğerleri tarafından görül-memesiydi.

Aradan yarım saat bile geçmeden, ikisi karşılıklı oturuyorlardı. Orkestranın çaldığı müzik, loşlaştırılmış barda çınlıyor ve kulaklarım dolduruyordu.

Şerefe, dedi Joe konyak kadehini kaldırırken.

Annie de şarap kadehine uzandı. Şerefine Joe. Gelecek seferde daha şanslı olmamız dileğiyle, dedi kadehi dudaklarına götürürken.

Genç adam kadehinin yarısını bir dikişte boşalttı. Nasıl derler, bir musibet bin nasihattan iyi olurmuş. Gelecek seferde de zarara uğramamak için motoru tepeden tırnağa elden geçirteceğıim, dedi tedirgin bir sesle.

Neden kendisine tümüyle açılacak kadar güvenemiyordu? Annie dudaklarını ısırdı. Bir şans daha verecekti. Onun her şeyi kendiliğinden anlatması için bir tek şans daha verecekti. Eğer anlatmazsa, o zaman teknede neler olup bittiğini soracak ve mikrofilmin esrarını çözecekti. Eldiveni de tabii...

Gözlerini kadehinin arkasına gizleyip işe nasıl başlaması gerektiğine karar vermeye çalıştı. Joe hâlâ suskunluğunu bozmuş değildi. Gözlerini, genç kadımn kayıtsızlıkla masanın üzerine koyduğu şoför ehliyetine dikmiş duruyordu. Genç kadın, kapıdaki garsonun kendisinden kimlik istemesi karşısında Joe'nun nasıl güldüğünü anımsayıp kızardı. Yaşından çok genç gösteriyorsa bu onun suçu muydu? Elini uzatıp ehliyetini almak istedi.

O kadar aceleci olma ahbap, dedi Joe, kartı parmaklarının arasından çekip alırken.

Barranovv, Anastasya. Kartın üzerinde Annie'nin gerçek adı yazılıydı ve genç adam bunu fark etmişti bile. Dikkatle resmi inceledi. Sonra yazılı bölümleri okudu. Başını kaldırdığında gözleri birleşiverdi.

Joe, ben...

Selam kaptan.... Annie, diyen Chambers'ın sesini duydular.

Selam Ken, diye yamtladı Joe. Tam sırasında gelmişti bu adam da. Genç kadın sinirlerinin gerginleştiğini hissetti, w

Bir dansa ne dersin Annie, dedi gemici yılışık tavrını bozmadan. Sizleri burada görebileceğimi hiç ummazdım, diye ekledi genç kadının elini

tutarken, Sakıncası yok değil mi kaptan? Sonra Joe’nun omzuna dostça bir şaplak indirdi.

Annie, ehliyetinin eline tutuşturulduğunu gördü. Bunu yitirmeden bir yere koysan iyi olur, dedi Joe yumuşak bir sesle. Sonra başını Chambers’a döndürüp, Kusura kalma ama Annie bu dansı bana söz vermişti, dedi en olağan sesiyle.

Joe’nun eli, bileğinden tutmadan önce, bir saniye kadar Chambers’in öfkeden kıpkırmızı olmuş yüzünü görebildi genç kadın. Sonra dans pistine çıktılar. Erkek, onu kendine çekti. Biliyordu. Ehliyeti okumuştu ve Annie’nin kendisine doğruyu söylemediğini biliyordu artık.

Ellerini onun vücuduna dolamış olan Joe, hiçbir şey söy-lemeksizin, yukardan aşağı onu süzdü. Bir saniye, ardından da İkincisi akıp gitti. Genç adam hâlâ suskundu. Göz göze geldiler. Öylesine sarılmıştı ki genç kadına, tek insan gibiydiler. Joe’nun dudakları kilitlenmişti sanki. Genç kadın onun bir şey söylemesini beklercesine gözlerine bakıyordu. Erkeğin düzenli soluklarını göğsünün üzerinde hissetti. Dudaklarını ıslattı. Korkuyordu. Genç adamın son derece kızgın olduğundan ve kendisini cezalandırmak için konuşmadığından emindi. Belki de neler söyleyeceğini düşünüyordu kafasının içinde. Bir an, ikisinin de çırılçıplak oldukları hissine kapıh-verdi. Çırılçıplaktılar ve sevişiyorlardı...

Müzik ansızın kesiliverdi. Joe, yeni bir parça başlayıncaya kadar genç kadının vücudunu kendininkine yapışık tuttu. Sonra dudaklarını neredeyse kulağına yapıştırarak, Bir Rus adı değil miydi o? diye fısıldadı.

Annie geri çekilmek istediyse de erkeğin kollarının oluşturduğu çemberden sıyrılamadı. Sana anlatmayı ne zamandır düşünüyordum. Anlatmam gerektiğinin farkındayım, dedi yavaşça.

Elbette. Seni beni izlemen için mi yolladılar?

‘Aman Tanrım. Neler düşünüyor?’ diye geçirdi içinden dehşetle. Hiç Joe’ya karşı bir şey yapabilir miydi? Yoksa erkek, kötü bir işe mi bulaşmıştı? Ona nasıl yanıt vereceğini bilemiyordu.

Annie, dedi genç adam kulağını hafifçe öperek, Neden adın konusunda yalan söyledin?

Hayır. Joe tertemizdi. Öyle olmalıydı. Ruslarla ilgili bir şeyler olduğu besbelliydi ama Joe bunun dışındaydı. Bergen işin içindeydi. Bu durumda Joe, tam anlamıyla bir kurban durumunda oluyordu. Söylemek istediği de bu olmalıydı.

Yanıtını bekliyorum, dedi erkek. Dudakları genç kadının kulağını okşuyordu. Genç kadının başı arkaya eğildi. Erkeğin dudakları onun yanaklarından boynuna doğru kayıyordu. Gözleniyoruz. Onun için hoşlanmasan bile doğal davran, dye fısıldadı genç adam.

Buna ne dersin? diye onun saçlarına doladı incecik parmaklarım ve dudaklarım delice öpmeye başladı Annie. Artık Ken Chambers, yardakçılarına oldukça geniş bir rapor verebilirdi ikisi hakkında.

Joe dans etmeyi bıraktı.

Annie, Annie, diye fısıldayarak genç kadının dudaklarına uzandı. Ama öteki başını geri çekmişti bile.

Adım Anastasya Barranow'dur. Sana söylediğim gibi Sit-ka'lıyım. Ailem, eski Rus göçmenidir. Rus dilini oldukça rahat konuşurum, dedi bir solukta ve ekledi. Dans et, böyle durup konuşurken dikkatleri üzerimize çekiyoruz.

Onun uyarısı üzerine genç adam yeniden sarıldı. Anlat, mayı sürdür, dedi dudaklarının arasından.

Ailem beni başka bir Rus kökenli gençle evlendirmeyi planlıyordu. Max Desky ashnda iyi bir delikanlıdır. Öteden beri ailelerimiz birbirleriyle içli dışlıdır. Ama Max'la ben birbirimize âşık değildik. Eğer Sitka'da kalacak olsaydım, birbirimizden nefret edecek duruma gelebilirdik. Buraya, ailemden ve çevrelerinden uzaklaşmak istediğim için geldim. Yaşamı, kendim tatmak istiyordum. Ketchikan da adımı kullanmamamın nedeni, beni arayacak olurlarsa, ailemin kolaylıkla bulabileceğinden korkmam yüzündendi. Çünkü benim balıkçılık yaptığımı akıllarına getirebilirlerdi. Bunu asla kabul etmeyecekleri de kesindi. Genç kadın anlattıkça rahatlıyordu.

Neden senin yaşamını yönlendirmeye kalktılar ki? Evet' on sekizinde gibi gösteriyorsun ama, başının çaresine bakacak kadar da yaşlısın, diye fısıldadı Joe.

Haklıydı. Ama genç adamın, kendisininki türünden ailelerdeki bağları anlayabileceğini hiç sanmıyordu. Anlatmaya çalışmanın bir yararı olmayacağını da biliyordu üstelik.

Ayaklarının ucunda yükselerek erkeği öpmekle yetindi. Gerçek bu Joe. Ben anlattığım insanım. Ya sen? dedi gözlerinin içine bakarak.

Uzun bir süre erkek gözlerini onun gözlerinden çekmedi.

Sana inanıyorum Anastasya Barranow, dedi sonunda. Ne kadar güzel bir ad. Tıpkı senin gibi. Dudakları birleşti ve genç kadımnkiler, erkeğin hafif baskısıyla aralanıverdi.

Dansları çok yavaş ve soluk kesici ritmdeydi. Annie, cinselliğin vücudunu o güne kadar hiç hissetmediği biçimiyle sardığını hissetti. Erkeğe güveniyordu.

Benimle evime gelir misin bu gece?

Dakikalardan beri erkeğin bunu soracağım biliyordu ön sezisiyle. Çoktan kabul etmişti üstelik. Biraz geriledi ve gülen istekli gözleriyle erkeğe bakmaya koyuldu. Çok geçmeden Joe'nun gergin yüzünün yumuşadığım gördü. Erkeği rahatlatmayı başarmıştı.

Bir tek bakışıyla kendisini çılgına çevirebiliyordu bu kadın. Onu kucakladığında yandığım hissediyordu. Birlikte olurlarsa, kendisini

mahvedeceğini de seziyordu. Joe önünde duran kadına baktı ve ciğerlerini derin bir solukla doldurdu.

Bardan çıkıp eve gelinceye kadar hemen hiç konuşmamış-lardı. El ele, ırmağın kıyısında yürümüşlerdi yalnızca. Sonra gene el ele, genç adamın ikinci kattaki dairesine çıkan tahta basamakları tırmanmışlardı.

Şimdi genç kadın, yatağının önünde durmuş ona bakıyordu. Genç adam, gözlerini yumup açarsa, onun yok olacağından korktu. Sanki düş görüyor gibiydi.

Evet ahbap, dedi genç kadın, Senin yanında kendimi çok mutlu hissediyorum.

Ben de öyle Annie. Gerçekten bir şeyler duyduğu bir kadınla yatmayalı öylesine uzun zaman olmuştu ki! Seninle sevişmek istiyorum, dedi boğuk bir sesle.

Genç kadının gözleri pırıl pınldı. Ben de bunu istiyorum. Parmaklarını erkeğin göğsünde gezdirdi. Genç adam onun titrediğini hemen hissetti.

Yumuşak hareketlerle saçlarını okşadı. Başını avuçlarının arasına alıp, yumuşak bir hareketle öptü. Dudakları genç kadının şakaklarından yanaklarına doğru dolaşmaya başladı. Bu kadın, kendisi için ikinci kez doğuş demekti. Yıllardan sonra, yitirmiş olduğu yaşama sevincini yeniden kazanma şansıydı Annie.

Annie, diye fısıldadı genç kadının ağzına doğru, Sana dokunduğum zaman... sana dokunduğum zaman neler hissettiğimi anlatacak sözcük bulamıyorum. Ama yüreğim bunu biliyor.

Genç kadın ona iyice sokuldu. Biliyorum. Ben de aynı durumdayım, dedi gözleri erkeğinkilerle buluşurken. Bana karşı sabırlı ol olur mu? Henüz her şeyin yolunda olduğundan emin değilim, diye fısıldadı sonra da.

Önce anlayamadı Joe. Anlayınca da katılaşmamak için büyük bir çaba harcadı. Kadın değildi. Yirmi sekiz yaşındaydı ama hiç de sandığı gibi deneyimli bir kadın değildi. Üstelik, masumiyetini açıklarken özür diliyor gibiydi... İçinde bir sevinç uyandı. Bir yandan da onunla sevişmesinin genç kadın için ne demek olacağını düşünerek sorumluluk duyuyordu.

Annie ondan bir adım kadar uzaklaşarak kazağını çıkarttı ve yere attı. Gözlerinin içine bakarak saçlarını çözüp omuzlarına bıraktı. Küçücük sutyeninin altındaki göğüsleri ufak fakat dipdiriydi.

Sıra sende, dedi Annie gülümsemeye çalışarak.

Onu beklediğinden de mutlu edecek şekilde davranması gerektiğini düşündü erkek. Annie ona sokuldu ve kazağını yukarı çekmeye başladı. Joe, kollarım kaldırıp çıkartmasına yardımcı oldu. Sonra yatağın kenarına oturdu. Şimdi gözleri onun göğüslerinin hizasındaydı. Sutyeninin tam ortasında küçücük bir gül vardı. Uzanıp gülün üzerinden geç kadının tenini öptü. Elleri, incecik belini kavradı. Çok güzelsin, diye fısıldadı. Sonra dudaklarını, Annie’nin dikleşmiş göğüs uçlarında gezdirmeye başladı.

‘Yavaş’ diye geçirdi içinden Joe. Yavaş olması ve sabırlı davranması gerektiğini biliyordu. Öyle olacaktı. Gömleğinin düğmelerini çözmeye başladı. Annie önünde diz çöküp onun göğsünü ve karnını öpmeye koyuldu. Dudakları kadife yumuşacığındaydı.

Genç erkeğin soluğu inilti gibiydi. Yaptığı doğru muydu acaba? Gözlerini yumdu. Annie. Benim kızılderili olmam senin için bir sorun değil mi? Bunu duymak istiyorum. Aynı anda Annie’nin yanaklarını yanağına sürttüğünü hissetti,

Gözlerini açtığında, Annie sutyenini yere bırakıyordu. Sen bir insansın Joe. Üstelik birlikte olmak ve kendimi vermek istediğim erkeksin, dedi.

Erkek içinde bir fırtınanın başladığını hissetti. Dudaklarını onun göğüslerinde dolaştırdı. Diliyle göğüs uçlarım okşadı. Annie’nin vücudu titriyor ve erkeğin içindeki arzuyu körüklüyordu.

Dudakları birleştiğinde, dünyayı unutacak durumdaydı.

Yatağa uzandılar. Genç erkek, onun yeşil gözlerinde birbiri ardınca şaşkınlığı, uyanan arzuların zevke dönüşünü, isteği ve doruğa ulaşmayı izledi.

Tam anlamıyla hazır oluncaya kadar sabırla sevdi onu.

Joe! dedi Annie sonunda. Vücudu gerilip gerilip boşalıyordu.

Bir an, dudaklarıyla yüzüne dökülmüş saçlarını öptü Joe. Sonra yüzünden çekti onları. Artık ikisi de hazırdılar.

Bir an sonra tek vücut olmuşlardı. Joe, genç kadının küçük çığlığını duyduğunda, çoktan onun bütün sıcaklığını hissedecek kadar ilerlemişti. Bir an kasıldı vücudu.

Seni incittim mi? dedi boğuk bir fısıltıyla. Seni incittim değil mi?

Böyle incinmeye razıyım, diye fısıldadı genç kadın vücudunu hareketlendirirken.

Dünyayı unuttular.

Neden sonra, genç kadın başını onun göğsünden kaldırdı ve gözlerinin içine baka baka, Joe, dedi. Yeniden sevişmek istiyorum.

Bırak da kendime geleyim, diye güldü erkek. Biliyor musun?

Neyi?

Sana âşık olduğumu...

Bölüm On Bir

Jambonlu omlet Annie’ye hiç bu kadar lezzetli gelmemişti. Bir erkek olarak bir sürü becerin var. Sırf yetenek olduğunu bile söyleyebilirim, dedi gülerek. Murphy senin böy-lesine iyi bir aşçı olduğunu bilse, işinden atılma korkusunu aklından çıkartamaz doğrusu.

Joe, kahvesini yudumlarken gözlerini onun yüzünde gezdirdi. Bunları bana yaptıran sensin. Senin için her şeyin en iyisini yapmak isterim, dedi.

Genç kadın bakışlarını ona çevirdi. Bu erkek, onu aynı anda hem gülmek, hem de ağlamak isteğine boğuyor ve milyonlarca duyguyu aynı anda hissetmesine yol açıyordu.

Hey. Joe onu çenesinden tutup yüzünü kendisine çevirdi. Ansızın kederlendin. Yanlış bir şey mi söyledim? Hayır. Boğazına tıkanan yumruk konuşmasını zorlaştırıyordu.

Öyleyse ne oldu?

Annie başını salladı. Bir şey yok. Benim budalalığım yalnızca. Çok kısa sürede o kadar fazla şey oldu ki... Benim için de öyle, dedi gülerek Joe. Daha bir kaç hafta önce, inatçı bir ufaklıkla tanıştığımı ammsıyorum da... Beni, kendisini işe almazsam mahkemeye vermekle tehdit etmişti. Nereden bilebilirdim ki ona âşık olacağım. Âşık olacağım ve aklımda ona dokunmaktan başka hiçbir şey kalmayacak. Genç kadın ekmeğini bırakıp iki eliyle yüzünü kapattı. Ağlamayı hiç beceremezdi!

Dirseklerinin altında mutfak masasının sarsıldığını ve Joe'nun iskemlesinin çekildiğini aynı anda hissetti. Bir an sonra erkeğin elleri, yumuşacık bir temasla bileklerini tutuyordu. Genç kadın başını onun boynuna gömdü. Gözyaşlarına engel olamıyordu artık. Benimle bu şekilde birlikte olduğun için pişman mısın? diye sordu erkek fısıltı gibi bir sesle.

Hayır aptal! Gözyaşlarıyla ıslanmış yüzünü kaldırıp onun gözlerine baktı. Mutluluktan ağladığımı anlayamadın mı? Bir kadın en mutlu anında ağlayabilecek kadar aptaldır işte... Seni seviyorum. Seni çok seviyorum Joe. Hepsi bu, dedi bir solukta.

Genç adam onu ayağa kaldırdı, Uykun var mı? diyerek.

Annie güldü. Daha yeni kalktık yataktan. Üstelik saat öğleyi buldu. İşinle ilgilenmen gerektiği konusunda bir fikrin yok mu? dedi.

Böyle bir anda nasıl bu kadar katı olabilirsin? diye homurdandı Joe.

Kolaylıkla değil elbette, diye yanıtladı Annie gülmesini kesmeden. Sonra başını arkaya attı. Erkeğin dudakları dudaklarını kapatmış, elleri ise kazağının altından çıplak göğüslerini okşamaya başlamıştı. O anda zamanın sonsuza değin durup kalmasından başka bir şey istemiyordu genç kadın.

Ne yazık ki kapının ısrarlı çalmışı, onları bulutlardan yere indiriverdi. Joe başını kaldırıp, Hangi lanet olası bu acaba? diye homurdandı.

Kim olduğunu bilemem ama, kapıyı Azrail gibi çalıyor. Yakıp girmeden açsan.iyi olacak sanırım.

Bir küfür çıktı Joe'nun ağzından sonra özür dilemek istercesine genç kadını alnından öpüp kapıya seğirtti.

Annie kazağını ve saçlarını düzeltti eliyle. Ortalığı toparlayıp Maud'un evine gitse iyi olacaktı. Joe'dan ayrılmayı düşündüğü anda içi karardı. Ama burada kalamazdı. Birbirlerini tam anlamıyla öğreninceye kadar bu şekilde yaşamaları gerekiyordu.

Önce oturma odasından gelen erkek seslerini duydu. Sonra gelenin Murphy olduğunu anladı. Sonra Joe onu mutfağa getirip kahve verdi.

Annie gülümsemeye çabalayarak, Selam Murphy, dedi. Seni gördüğüme... gördüğüme sevindim. Utançtan yüzünün kızardığını hissediyordu oysa.

Bize iyi haberleri var, dedi Joe. Yüzü gerginliğini yitirmişti. Oldukça rahat görünüyordu.

Selam ufaklık, dedi Murphy. Hiçbir şeyin farkında de- ğilmişçesine sürdürdü sonra da. Joe'ya Kartal'ın onarıldığını söylüyordum. İyi ki fazla sürmedi Joe, yoksa gelecek seferi bize zehir ederdin.

Makinenin onarımı fazla sürmedi ha? diye söze girdi Annie. Gözleri Joe'daydı. Pekiyi limandakiler sorunun ne olduğunu anladılar mı bari?

Tam bilmiyorum ama, bizim korktuğumuz kadar ciddi bir arızası yokmuş. Bir hafta kadar önce, bir başka teknede de aynı türden bir bozukluk olmuş. Ama biz şanslıyız. Çünkü onu hâlâ onaramamışlar. Biz ise yarın denize açılabileceğiz. Ne dersin Joe? dedi Murphy. Sonra kahvenin sıcaklığına aldırmaksızın derin bir yudum içti.

Oldu, diye başını salladı Joe. Annie'nin yanına gelip bir kolunu onun omzuna doladı. Sana kahvaltı hazırlamamı ister misin Murphy? Annie ile ben yeni bitirmiştik, dedi kayıtsız bir tavırla.

Annie inanamıyormuş gibi başını salladı. Neler söylüyordu bu adam.

Size afiyet olsun, dedi Murphy. Hâlâ bir şeyin farkında değilmiş gibiydi. İki kişi birlikte olunca kahvaltı da, her şey de zevkli olur. Yalnız hayatın çekilemeyeceğini hep söylemişimdir zaten.

Genç kadın ani bir kararla elini, omzundaki Joe'nun elinin üzerine koydu. Çok iyi haberler, dedi. Sağ ol Murphy. Böylelikle yalnızca bir buçuk gün yitirmiş olacağız. Odadaki gerilimin uçup gittiğini hissetti o anda. Kahvaltı teklifine teşekkürler, dedi yaşlı denizci, Ama gidip tekneyi kontrol etsem daha iyi olur. Belki bu akşam bile demir alabiliriz.

Sonra bir an durup mendilini çıkarttı ve burnunu sildikten sonra, Dün gece istediğini elde ettin mi bari? diye soruverdi.

Annie kanının donduğunu hissetti. Joe da şaşkındı. Ne demek istiyorsun sen? diye sordu.

Kartal'da canım. Ben gecenin on birine kadar teknede kaldım. Senin köprüden indiğini ve karaya çıktığım gördüm. Seslendim ama duymadın...

Ben... Joe duraksadı. Annie'ye bakamıyordu. Ben dün gece tekneye hiç gelmedim. Bana benzeyen birini mi gördün? dedi sonunda.

Birini gördüğümden eminim. Sen olduğunu düşündüğümden üzerinde durmadım. Ama olmadığım söylediğine göre demek sen değilmişsin, dedi Murphy. Senin boyunda bir adamdı. Neyse boş ver. Gözlerim eskisi kadar keskin değil artık.

Ben, dedi Joe, Gördüğünün kim olduğunu tahmin edebiliyorum.

Genç kadın, Joe'nun dün gece o saatlerde hiç bir yere gidemeyecek kadar meşgul olduğunu düşündü. Gözlerini tavana kaldırıp derin bir soluk aldı.

Murphy kahvesinin son yudumunu da içip, Artık yollan-sak iyi olacak. Birazdan Gus'ı arayacağım. O diğer ikisini toparlar nasıl olsa, dedi.

Annie, önceki günden beri-içinden çıkmış olan rahatsızlığı yeniden hissetti. Teknenin denize açılmasıyla birlikte, gözetleme ve gözetlenme yeniden başlayacaktı.

Daha kahve alamaz mısın? diye soruyordu Joe yaşh denizciye.

Hayır. Muşamba parkasının fermuarını zorlukla çekti. Sarah bizleri bekliyor. Ona ikinizi de getireceğim konusunda söz verdim. Öğlen yemeğine beklediğini söyledi, dedi.

Joe doğruca kapıya yöneldi. Kabanlarını aldı ve Annie' nin giymesine yardım etti. Bir kaç dakika sonra üçü de kapıdan çıkıyorlardı.

Gece boğazdan yoğun bir sis gelmişti. Şimdi pek izi kalmamakla birlikte, havada yoğun bir nem vardı.

Annie, Murphy'nin Joe'nunkinden birkaç blok ötedeki bir apartmanda oturduğunu anlayınca çok şaşırdı. Yaşh denizci yol boyunca konuştu durdu. Genç kadın onu dinlerken rahatladığını hissediyordu. Joe, Murphy'nin başının üzerinden ona bakıp gülümsedi. Şimdi iyice rahatlamıştı Annie.

Sarah onların geldiklerini uzaktan anlamış gibi kapıda karşıladı. Hoş geldiniz, dedi kollarını açarak, Tam zamanında geldiniz. İçeri girsenize.

Evin sımsıcak oturma odasına girdikleri anda, Annie, Sa-rah'ın kara gözlerinin kendisini tepeden tırnağa incelemeye koyulduğunu hissetti. Bu kız açlıktan ölecek, diye haykırdı kadın şirin bir tavırla, Sana teknede yemek mi vermiyorlar, yoksa sen benim ihtiyarın yemeklerini mi yiyemiyorsun? Öyleyse hiç şaşmam doğrusu...

Ama daha yeni kahvaltıdan kalktım. Üstelik de iki kişilik yedim. Öyle değil mi Joe?

Genç adam pencereden dışarıya dalmış gibiydi.

Joe? diye yineledi Annie.

Sanki onu yeni duyuyormuş gibi başını kaldırıp ona baktı. Sarah ne diyorsa doğrudur, diye yanıtladı sonra da.

Elbette, diye başını salladı kır saçlı ufak tefek kadın. Ben her zaman, her şeyin en doğrusunu bilirim. Üstelik Murphy'nin yemeklerini de... Genç bir kızı, yemekten soğutacak kadar kötü şeyler pişirdiğinden eminim.

Ama ben, gerçekten... Annie'nin itirazlarını dinlemedi bile Sarah Murphy. Annie'yi kolundan tuttuğu gibi mutfağa sürüklerken, erkeklere döndü, Siz ikiniz birbirinizle konuşursunuz nasıl olsa, dedi.

Joe alaylı alaylı bakarak, Elbette, dedi. Sonra Annie' ye dönerek, Sarah'ın yemeklerinden biraz yersen formun bozulmaz herhalde, diye ekledi.

Anlaşıldı, diye karşılık verdi genç kadın, Aslında Alaska'nın en iyi yemeklerini yemek isteyen sensin. Beni bahane olarak kullanıyorsun.

Sarah bana nasıl olsa bütün pişirdiklerini yedirir, dedi Joe. Sonra başını Murphy'ye çevirerek, Takımı toparlamaya başlasak iyi olacak. Gus hâlâ Harrisler'in yerinde mi kalıyor? dedi.
Yaşlı denizci yarı aralık gözleriyle onu süzerek, Evet. Chambers'la aynı bloktalar. Linkley ve ailesi... Çalan telefon, sözlerini kesti. Adam ahizeyi kaldırdı. Karşı taraftan gelen telaşlı erkek sesini Annie bile duyabiliyordu. Yavaş ol. Yavaş ol. Tane tane söyle ki anlayabileyim, dedi yaşh denizci.
Neler oluyor? dedi Joe, Murphy'nin kolunu tutarak yavaşça.
Tamam anladım, dedi öteki kesmeden, Tekne hâlâ limanda mı? Peki, ben kendisine söylerim...
Telefonu kapatıp döndü. Annie onun hiç de rahat olmadığını gördü. Doğrusu kendisi de pek rahat sayılmazdı.
Murphy yutkundu.
Neler oluyor Murphy? Joe'nun sesi de telaşlanmış gibiydi.
Lanet olsun Joe. Kartal yanıyormuş... dedi ölgün bir sesle yaşlı denizci.
Ben de limana gitmeliyim, dedi Annie, Sarah'a bakarak.
Sârah, pencereden başını çevirmeden, Orada senin yapabileceğin hiçbir şey olamaz kızım, diye yanıtladı.
Aynı anda da itfaiyenin sirenlerini duydular. Annie de pencerenin yanma koştu. İki kadın da dışarıya bakıp neler olduğunu anlamaya çalışıyorlardı.
Sarah, ya yakıt tankları patlarsa? diye dehşetle mırıldandı genç kadın.
Sakin ol, diye onu koltuğa itti Sarah. Sonra dolaplardan birini açıp bir şişe viskiyle iki bardak çıkarttı. Erkekler yatışmak için bu ilacı deniyorlar. Bizim ne eksiğimiz var ki? dedi. Tıpkı kocasında olduğu gibi, bu kadıncağızda da insanı rahatlatan bir şeyler vardı.
Gene de Ben içmem, dedi Annie. Bir şey içecek ya da yiyecek olsa, midesinin altüst olacağını düşünüyordu.
İçeceksin, dedi kadın emredercesine. Bir yandan da bardaklardan birine viski dolduruyordu. Dolu bardağı genç kadının burnuna uzatıp, İç, diye fısıldadı.
Annie, onun söylediğini yaptı. Ansızın içine bir sıcakhk yayıldı. Sanki daha iyi düşünebiliyordu. Erkeklerin ilaç seçmekte çok usta olduklarını dşünebilecek kadar rahatlamıştı birden.
Telefonla başka itfaiyelere de haber versek.
Hayır. Joe ile Murphy her an burayı arayabilirler. Üstelik, hem kara hem de deniz itfaiyesi, yangını söndürebilecek güçtedir. Oturup beklemekten başka bir şey yapamayız.
Haklısın. Elbette haklısın da, oturup beklemeyi kendime yediremiyorum bir türlü.
Annie bardağı sehpanın üzerine bırakıp yerinden kalktı. İşe yaramayan biri olmayı çocukluğundan beri yediremezdi kendisine. Sonra odayı titizlikle

inceledi. Zevkle yerleştirilmiş biblolara, küçük vazolara ve duvardaki tabaklara baktı.
Bütün bunları kaç yılda topladınız? diye sordu sonra da merakla.Çok uzun zaman almış olmalı herhalde?
Gerçekten de uzun yıllarımızı aldı, diye yanıtladı Sarah.
Genç kadın başını bir rafta duran küçük bebeklere çevirdi. Ansızın kanının çekildiğini ve dudaklarının kuruduğunu hissetti. Rafta, çeşitli ulusal giysiler içindeki bebeklerin yanında, tıpkı rehinci dükkânında ve sonra da Bergen'in kamarasında gördüklerinden, küçük ve değerli kutulardan bir tane vardı. Dudaklarını ıslatmaya çabalayarak, Bunu nereden buldunuz? dedi. Sesinin normal çıkması için büyük çaba harcamıştı.
Onu mu? Bilmem geçenlerde Murphy bir yerlerden bulup getirmiş. Beğendin mi?
Çok ilginç... diye kekeledi Annie.
Al öyleyse, dedi Sarah. Eminim ki Murphy de bunu sana verdiğimi duyunca çok sevinecektir.
Dudaklarının arasından Sarah'a teşekkür etmekle birlikte, kutuyu yerine bıraktı. Joe için endişe etme zamanı gelmişti gene. Yalnız başına onun tehlikeye atılmasına asla izin vermeyecekti.
Sirenler yeniden duyuldu ve sustu. Tanrım, ne olur sağ salim dönsünler eve, dedi Sarah.
Aynı anda da kapı çalındı. Genç kadın Sarah'a Dualarının bu kadar çabuk kabul edileceğini sanmıyordum, dedi ve kapıya koştu.
Murphy karşısındaydı.
Yalnızdı.
Annie boğazının kuruduğunu hissetti. Joe nerede? diye atıldı adamın üzerine. Yangın kontrol altına alındı mı?
Murphy tepeden tırnağa sırılsıklamdı. Yavaşça içeri girerken ifadesiz bir sesle, Yangın söndürüldü, diye mırıldandı.
Çok fazla zarara yol açmış mı? dedi Annie. Sesini kendi bile tanıyamıyordu. Kalbinin göğsünü delip dışarı fırlayacağından emindi.
Korkunç bir zararımız var. Her şey bitti, dedi yaşlı denizci inlercesine.
İlerleyip koltuklardan birine yığıldı.
Sarah, Murphy, diyerek kocasının yanına koştu. Annie viski şişesini aradı gözleriyle. Nedendir bilmiyordu ama, biraz sonra buna ihtiyaçları olacağını söylüyordu önsezileri.
Joe bunu nasıl karşıladı? diye sordu çekine çekine.
Murphy birdenbire on yıl daha yaşlanıverdi sanki. Gözlerini genç kadına kaldırdı, derin bir soluk aldı.
Nerede Joe? Bana ihtiyacı vardır. Yanına koşmak istiyorum, diye haykırdı genç kadın. Sonra, yaşlı denizcinin dudaklarının kıpırdadığını gördü.
Joe öldü!

Bölüm On İki

Joe öldü? Saatlerdir beyninin içinde yankılanan bu sözleri yineledikten sonra iki eliyle karnına bastırdı genç kadın. Kapıdan dışarı fırlarken, Maud’un tuvaletinde kimsenin olmaması için dua ediyordu.

Tanrım, diye inledi. Haberi öğrendiğinden beri içinde ne var ne yoksa üçüncü kez çıkartıyordu.

Murphy onu yatıştırmak için çırpınmıştı. Sarah da elbette. Ama eninde sonunda onların da kendi dertleri vardı. Tekne yandığına göre, yaşlı denizcinin başı dertte demekti.

İtfaiyeciler, Joe’nun tanınmaz duruma gelmiş olan yamk cesedini teknenin kalıntıları arasından çıkartmalarının üzerinden on sekiz saat geçmişti.

Midesinden yeni bir sancı yükseldi. Bu acı ne zaman sona erecekti? Joe; yaşamında sevdiği ve kendini verdiği ilk erkeği, sonsuza kadar çekilip gitmişti yaşamından. Neden kendisinin de onunla birlikte yanıp ölmediğini sordu genç kadın kendi kendine.

Joe’yu bir anda göremeyecek, ona dokunamayacaktı. Onun dudaklarını ve okşayışlarım da bir daha asla hissedemeyece-ğini biliyordu. Onun yerini hiçbir erkek alamazdı.

Kendisini yatağa bırakıverdi. Ölmek istiyordu.

Neden sonra aşağıdan bazı sesler duydu. Ön kapı açılıp kapandı. Maud’un, Yukarıda Murphy, dediğini işitti. Dünden beri odasmdan çıkmadı. Kahvaltıya da inmedi, diye yakındı yaşlı kadın.

Onunla konuşmalıyım, dediğini duydu. Yaşlı denizcinin sesi çok kararlıydı. Sonra merdivenlerde ayak sesleri duyuldu. Murphy kendi kendine söylenircesine, Çok önemli, diyordu.

Annie umarsızca uzanıp kilidi çevirdi ve kapı açıldı.

Annie, Murphy ona yaklaşmcaya kadar bir-iki adım attı. Tanrı aşkına kızım. Kendini bitiriyorsun. Ölü gibisin. Keşke seni bu kadar uzun süre bir başına bırakmasaydım. Ama sen böyle istiyordun.

İyiyim ben, dedi Annie. Sonra odanın ortasına doğru yürüdü. Tırnaklarıyla avuçlarının içini parçalarcasına sıkıyordu.

Sana haberlerim var. Büyük haberler, diye söze girdi Murphy, Bunu okumadığına eminim, diye ekledi cebinden bir gazete çıkartırken. Gazetenin katlarını açtı.

Al da bak.

Annie gazeteye uzandı.

Hayır orada değil. Bu tarafta, diyerek gazeteyi elinden çekiştirdi öteki. Sonra genç kadım koltuklardan birine oturttu. Otursan daha iyi olacağından eminim, dedi.

Murphy neler oluyor söyler misin bana?

Yaşlı denizcinin konuşmasına fırsat vermeden ekledi sonra da.

Neler oluyor? Ne yazıyor? Kartal'ı mı... Benimle mi ilgili? Yoksa Joe'yu mu yazıyor? Joe...

Bütün vücudu titremeye başladı.

Murphy kollarını kavuşturup ona baktı. Sonra başını kaşıyarak, Bir anlamda, dedi.

Annie'nin beyni durmuş gibiydi. Olduğu yerden kalkıp kapıyı kapattı sonra yaşlı denizcinin karşısına dikildi. Tamam, dedi kararlı bir sesle, Şimdi anlat bakalım.

Buna uzun uzun, dikkatle bak bakalım, dedi öteki. Genç kadını kolundan tutup yatağının kenarına oturttu. Kendisi de yanma yerleşti. Buna inanabilir misin? Gözleri parıldıyordu.

Genç kadın gazeteyi kıvırdı. Balıkçıyı öldüren yangın değil, kurşundu, yazıyordu haberin başlığında.

Kurşun mu? diye haykırdı. Joe kurşunlanarak mı öldürülmüş? Kafası karmakarışık fakat hızla çalışıyordu. Aklına tabanca geldi. Bergen'in kamarasında bulduğu tabanca. Joe'nun ve Bergen'in tabancaları. Bergen'in nerede olduğunu düşündü bir an. Onarım için limana döndüklerinden beri ondan söz etmemişlerdi.

Resme iyi bak Annie, dedi Murphy onu düşüncelerinden sıyırarak. Parmağım gazeteye bastırdı. Bu Joe olamaz.

Annie kaskatı kesildi. Sanki birisi üzerine abanmış kendisini boğuyor gibiydi. Soluk almak için ciğerlerini zorladı. Gerçekten de resimde gördüğü adam Joe değildi. Bergen'le güvertede kavga eden adamın ta kendisiydi bu. Gerçekten de koyu renk saçları ve uzun boyuyla Joe'yu anımsatıyordu. Ama, Tom Stein'di adı.

Bu... Bu... Bu değil, diye kekelemeye başladı.

Evet bu Stein. O serseri. Murphy onun omzuna dokundu. Onu bilmezsin. Tanrıya şükür. Bir zamanlar Joe'nun yanında çakşırdı. Bergen, seninle anlaşmadan hemen önce se-petlemişti onu. Bildiğimiz kadarıyla hayli sabıkası varmış. Kime sorduysak, onun işe yaramazın teki olduğunu söylemişlerdi bize, diye kısaca açıkladı.

Bu adam vurulmuş, dedi Annie. Olup bitenleri tam anlamıyla kavrayabilmiş değildi. Başını Murphy'ye çevirdi. Tekne de yandı. Gözlerini kıstı. Tom Stein, Kartal'daki yerini aldığı adam. Son gördüğünde Bergen'i tehdit eden adam...

Murphy arkasına, duvara doğru yaslandı. Ne halt ediyordu acaba Kartal'ın kaptan köşkünde, dedi kendi kendine konuşurcasına. Hepimiz onun Oregon'a döndüğünü sanıyorduk. Oradan geldiğini söylemişti. Elbette doğruyu söylemişse, diye ekledi sonra da.

Annie'nin beynini saran sis dağılır gibiydi. İçinden gelen bir ses, Murphy'ye Stein'i daha önce görmüş olduğunu söylememesini söylüyordu.

Hiç yoksa biraz daha öğreninceye kadar. Eğer ceset Stein'inse, Joe nerede? dedi.

işte bütün sorun da bu ya Annie, diye yanıtladı öteki içini çekerek. Hiç kimse bilmiyor bunu. Buraya gelmeden önce olup bitenleri bir bir düşündüm yeniden. Polisler de onu arıyorlar. Sanırım ki onun sorumlu olduğunu düşünüyorlar... Sesi yavaşladı ve sustu.

Annie dinlemek bile istemiyordu. Gazete ellerinin arasından kayıp yere düştü. Joe yaşıyor! diye bütün kentin duyabileceği bir sesle haykırdı.

Belki yaşıyordur, dedi Murphy. Dudaklarını ısırarak sustu.

Annie sanki bir karabasandan uyanmış gibiydi.

Dinle beni Annie, dedi öteki, Kulağını aç da öyle dinle. Seni üzmek istemiyorum. Ama Stein, Kartal yanmadan önce vurulmuş. Kuşkusuz ki kendi kendisini vurmamıştır. Bunu yapacak adamlardan değildi. Ölümü bir kaza da değil. Gazetenin yazdığına göre birisi beynine sıkmış kurşunu. Kullandığı tabanca da polisler için yapılmış olanlardan... Hani televizyondaki polisiye filmlerde gördüklerinden. Kocaman bir tabancadır. Stein'i kimin vurduğunu bilmiyorlar. Ama Joe'nun ortada olmaması, bütün kuşkuların onun üzerinde toplanması için yeter de artar bile.

Bir polis tabancası. Genç kadının beyninde yankılandı bu sözler. Sanmıyorum ki... Joe katil değildi. Olamazdı. Genç kadın biliyordu bunu.

Murphy onun düşüncelerini okurcasına başını salladı. Elbette. Joe böyle bir şey yapmazdı. Yere eğilip yeniden gazeteyi aldı. Yeniden haberi okudu. Buna bakılacak olursa, polis onu sorguya çekmek için arıyor. Kartal gibi bir geminin sigorta bedeli çok yüksektir, dedi mınldanırcasma. Bir an duraksadıktan sonra ekledi, Dinle bak. Liman işçilerinden biri, yangından önce teknede birini gördüğünü söylemiş. Bir gece önce. Demek ki onu gören yalnızca ben değilmişim. Bir süre parkasının fermuarını indirip çıkarttı. Belki bütün haberi kendin okusan daha iyi olur.

Annie uzanıp gazeteyi onun ellerinden alırken, Haklısın, dedi, Bir de ben okusam iyi olacak.

Bir süre sonra yerinden sesizce kalkıp pencerenin yanına gitti. Her şey ortadaydı. Bütün parçalan yerli yerlerine oturtabiliyordu artık. Hem de tam yerlerine... Yangımn sigortayı almak için çıkartıldığına inanmıyordu, önemi de yoktu zaten. Hatta, Stein in öldürülmesinin bile, genç kadının anladıklarının yanında bir önemi kalmıyordu. Gazetede yazanlar, önceki gece bir Rus yetkilisinin, Amerikalı bir gazeteciye yaptığı açıklamayı anlatıyordu. Elbette ki Murphy bu habere göz atmamıştı, yeterince.

Rus yetkilisi, olayın düzmece olduğunu söylüyor ve Sov-yetler Birliği'ndeki bir C1A ajanının aylardan beri, ABD'de-ki büyük havacılık şirketlerinden birinin sırlarının Ruslara sızdırıldığını rapor ettiğini bildiriyordu. Bilgiler, büyük bir olasılıkla, Alaska Körfezi'ndeki ortak balık avlan sırasında, mikrofilmlerle Ruslara iletilmişti.

Annie başım ıslak cama dayadı. Serinlik iyi gelecekti kendisine. Yetkililere bilmekten memnunluk duyacakları bir sürü şey anlatabilecek durumdaydı kendisi. Habere göre mikrofilmdeki bilgiler arasında, şirketin geliştirdiği füze sistemlerine ilişkin olanlar da bulunuyordu. Böylelikle, karşı taraf, yeni silahlar geliştirebilecekti. 'İhanet,' diye geçirdi içinden. Ansızın midesinin yeniden döndüğünü hissetti. Joe'dan, ülkesinin varlığına ihanet etmiş olabileceğini düşünerek kuşkulanıyorlardı.

Buna dayanamazdı. Her şey kendi gözlerinin önünde olup bitmişti. Bütün bilgiler, kendi gözlerinin önünde, önce küçük yeşil torbada, soma da balığın ağzında Ruslara iletilmişti. Üstelik hiçbir şey yapamamıştı kendisi. Kuşkuları ve korkularıyla uğraşmaktan başka bir şey yapamamıştı.

Joe değildi, dedi Murphy'ye dönerek. Sana rahatlıkla söyleyebilirim ki, Joe değildi.

Murphy yutkundu. Gazeteyi alıp bir kez daha göz attı. Daha önceden okumuş olduğunu anladı Annie. Yaşh adam gazeteyi üçe katlayarak yatağın üzerine koydu.

Genç kadın, erkeğin o gece kendisiyle birlikte yattığını ve yanından asla ayrılmadığını biliyordu.

Biliyorsun, dedi Murphy yutkunarak, Kartal bu mevsim çok iyi iş yaptı sayılmaz. Hele yangından önceki motor onarımı tuz biber ekti. Joe'nun ödemek zorunda olduğu bir sürü fatura vardı...

Annie ona baktı. Murphy, dedi, Eğer Joe böyle bir pisliğe bulaşmış olsaydı, faturalara aldırış bile etmeyeceği kadar parası olurdu. Anlamıyor musun?

Elbette. Ahmak herif, diye eliyle alnına vurdu Murphy. Neler oldu bana böyle? Neredeyse bütün bu saçmalıklara inanacaktım.

Murphy, hepimiz ne yapacağımızı şaşırdık. Ben de aynı durumdayım. Ama artık toparlanıp bir şeyler yapmak zorundayız, diye atıldı genç kadın.

Biliyorum. Ama ne yapabiliriz ki?

Bir süre sessizlik içinde oturdular yan yana. Sonunda Murphy gırtlağım temizledi. Joe böyle ortadan kaybolmaz, dedi. Not ya da haber bırakmadan yok olmaz. Başı dertte olsa bile bize bildirirdi.

Katma bakmaya ne dersin? Belki orada bir şey bulabiliriz. Bir ipucu? Annie, samanhkta iğne aradığının farkındaydı. Ama yapabileceği başka bir şey de gelmiyordu aklına. Teknede olup bitenleri birbiri ardınca geçiriyordu kafa' sından. Sorduğu soruları, Joe'nun onu yatıştırmaya çabalayışını, Bergen'in gerginliğini. Her şeyi.

Murphy onu beklercesine ayağa kalkmıştı. Genç kadın camın yanına gidip pencereyi araladı. Dışardan gelen soğuk havayı içine çekti. Joe yangında ölmemişti. Nerede olursa olsun, hâlâ sağ olabilirdi. Ama tehlikede olduğu kesindi.

Bende Joe'nun ev anahtarları var, diyen sesini duydu Murphy'nin.

Öyleyse daha ne bekiyoruz? Annie, eline geçirdiği ilk kalın ceketi sırtına alarak kapıya yöneldi. Haydi gidelim, dedi arkasına bile bakmaksızın.

Joe'nun evinde odalar sessizlik içindeydi. Polis arama yapmış olmalıydı ama çok dikkatli davranmışlardı. Her şey yerli yerinde gibiydi. Mutfakta Murphyler'e gitmeden önce yedikleri kahvaltının masası olduğu gibi duruyordu. Duvarlardaki resimlere, genç adamın dergi koleksiyonlarına dokun-mamışlardı. Son derece usta işi bir aramaydı bu. Ne Annie, ne de yaşlı denizci, polisin ne gibi bir kanıt aradığı konusunda en ufak bir fikre sahip değillerdi.

Genç kadın bu bomboş evde bile erkeğinin varlığını yaşayabiliyordu.

Buraya gel Annie, diye seslendi Murphy. Her şeyi gözden geçirmeliyiz. Sonra uzanıp yatak odasının kapısını açtı.

Annie elinde olmadan izledi onu. Bu odada yaşamı boyunca unutamayacağı anlar geçirmişti daha iki gece önce. Ben nereden başlayayım? diye sordu.

Sen banyoya bak. Ben de giyinme bölümüne bir göz atayım. Bakalım dolaplarda bir şey var mı? Sonra bir dolabın kapağını açarken, Belki de polisler aradıklarını bulmuşlardır. Biz ise ne aradığımızı bile bilemiyoruz, diye mırıldandı.

Tuvalette Annie, genç adamın yıkanmak için ayırdığı giysilerini buldu. Erkeğinin kokusu, kirlilerin arasından bile etkiliyordu onu.

Sonra raflardan birinin üzerinde bir kart kutusu gördü. Uzanıp baktı. Aslında Joe'nun özel yaşamına bu kadar girmeyi hiç istemiyordu. Elbette o da burada olup, özel yaşamini kendisiyle paylaşmak istese her şey farklı olurdu. Dönüp Murphy'ye bir göz attı. Dizlerinin üzerine çökmüş bazı kâğıtları inceliyordu. Bu iş genç kadına ne kadar ağır geliyorsa, yaşlı denizciye de o kadar ağır geliyor olmalıydı. Eğer kart kutusuna kendisi bakmazsa, bu işi Murphy'nin yapacağını düşünerek uzandı, kutuyu aşağıya indirdi.

Kutunun üzeri tozla kaplıydı ve bazı parmak izleri görülüyordu. Kuşkusuz ki polis bunlara bakmış olmalıydı. Ama gene de genç kadının içinden gelen ve kendisini hiç aldatmayan bir ses, bu kutuyu uzun zamandır kimsenin ellemediğini söylüyordu. Yere oturup bağdaş kurdu. Sonra korkarcasına araladı kutunun kapağını. Kutuda, kartlar yerine bir sürü resim ve gazetelerden kesilmiş küpürler verdi.

Genç kadın ilk resmi eline alır almaz, ağzından küçük bir çığlık kaçtı. Bu Joe ile Aila'nın evlilik resimleriydi. Düğünde çekilmişlerdi. İkisi de ne kadar genç gözüküyorlardı. Joe, kısacık saçlarıyla tam bir delikanlıydı. Aila, sağlıklı, uzun boylu ve mağrur bir genç kızdı. İkisinin de gözlerindeki mutluluk, yılların ötesinden geçip, genç kadımn yüreğini burktu.

Yavaşça resmi yerine bıraktı. Resimlerin arasında bükülü duran bir kâğıda ilişti gözü. Gene korkarcasına eline alıp açtı. Bu bir resmi belgeydi. Gene bir çığlık çıktı ağzından. Ai-la'nin ölüm raporuydu bu. Yanında da, Aila'nın

ölümüyle sonuçlanan kazanın haberi vardı. Teknesi devrilince, Clarence Boğazı'nda boğularak ölmüştü genç kadın ve o sıralarda henüz yirmi beş yaşındaydı.

Bir şey bulabildin mi Annie?

Ne? Murphy'nin sorusu aklını başına getirmişti. Joe' nun geçmişini incelemek için gelmemişlerdi buraya. Amaçları, onun geleceğini kurtarmaktı. Holün yanındaki odaya bakmadık. Bir de oraya bakalım mı? dedi resimlerle kâğıtları yerine yerleştirirken.

Ama ayağa kalkamadı, çok özel bir şey bulmuştu. Erkeğinin bunu kimseyle paylaşmak istemeyeceğini düşündü. Aila için yazdığı bir yazıydı bu Joe'nun. Genç kadın gözleri yaşlarla dolu okudu. Artık Aila'yı canlı olarak görebiliyordu karşısında. Joe'nun yaşamını paylaşan kadındı gözlerinin önündeki. Yazıya baktı. Genç adamın, kendisini Kartal'a istemeyişinin nedeni açıktı. Yaşamının en değerli varlığını almıştı deniz ondan. Yeni bir deneye girmemek istemekte de haklıydı erkeği, yeniden yitirmekten korkuyordu o kadar. Annie, küçük kâğıdı, sanki Joe'nun kendisini sararmışçasına göğsüne bastırdı.

Sonra özenle yerleştirdi kutuya. Murphy çoktan küçük odayı araştırmaya dalmış olmalıydı. Diğer resimlere dalgın dalgın baktı. Bütün resimlerde ya Aila vardı ya da kızılderili kanından geldikleri açıkça belli olan insanlar. Joe'nun ailesi, kabilesiydi bunlar.

Üzüntüyle yutkundu. Joe'nun yaşamı buydu işte. Kendi yaşamı değildi. Belki asla olamayacaktı. Aila'nın yerini nasıl doldurabilirdi? O okuduğu yazıdan sonra nasıl umabilir-di böyle bir şeyi? Erkeğin kalbinde Aila'ya ayrılmış yeri asla alamazdı. Almak da istemiyordu zaten.

Tanrı aşkına koş buraya Ânnie, diye haykıran sesini duydu Murphy'nin. Bir anda kutuyu rafın üzerine yerleştirerek odadan dışarı fırladı.

Ne oldu? Ne buldun?

Annie, Murphy'nin elinde tuttuğu yeşil torbayı görür görmez aydı. Yaşlı adam torbayı açıp ters çevirerek salladı. Çok geçmeden torbanın içinden uçuşan kâğıtlar yere saçılmaya başladı. Bunlar, üzerlerinde bol sıfırlı rakamlar bulunan paralardı. Havada uçuştular, sonra hepsi yerde hareketsiz kaldı.

Murphy gözlerini dikmiş Annie'ye bakıyordu. Genç kadın eğilip paraların bir kısmım yerden aldı. Bir süre sustu ve başını kaldırıp yaşlı denizciye, Bunlar işten kazandığı paralar olmalı, dedi. Başka bir şey olabileceklerini düşünmüyorsun ya?

Bu kadar para kazanmadık ki son seferlerde, diye yanıtladı beriki. Üstelik, Ruslar, para olarak ödeme yapmazlar deniz ortasındaki alışverişlerde. Şunlara bak Annie, Joe bütün hayatında bu kadar binliği bir arada görmemiştir. Genç kadının kafası çalışmaya başladı. Babockhka! İhanet! Neden polisler

bulamadılar bunu öyleyse? Göze çarpmayacak bir şey değil ki? diye karşı çıktı.
Murphy çaresizlikle ellerini iki yana açıp, Bilemiyorum, dedi, Gözümün önünde duruyordu. Arayıp da bulamamaya olanak yok.
İçi buz gibi oldu Annie'nin. Elinde tuttuğu paralardan iğ-renivermişti bir anda. Gerçekten de Joe'nun balıkçılıktan bu kadar para kazanabilmesi olanaksızdı, ihanet kavramı içini titretiyordu. Joe gerçekten böyle bir şey yapmış olabilir miydi? Onun hakkındaki bütün düşünceleri yanlış mıydı? Olamazdı bu. Ona güvenmiş, onu sevmişti. Bir kadın duygularında bu kadar yanılamazdı.
Bak burada bir şey daha var, dedi paraları saymayı bırakan yaşlı denizci. Senin boynundakine ne kadar da benziyor. Parmaklarının arasında, Annie'nin yitirdiğini sandığı ve Bergen'in bulmasından korktuğu gümüş uğuru duruyordu.
Ya, dedi. Benimkine ne kadar da benziyor, Nasü olup da gülümseyebildiğine kendisi de şaşırmıştı.
Murphy şaşırmış gibiydi. Buna hiçbir anlam veremiyorum, dedi elindekini evirip çevirirken.
Ben de anlayamadım, versene bana, diye elini uzattı, kanı damarlarında hızla dolaşmaya başlamıştı. Gümüş Bir'i eline aldığında kendininki olduğunu anlayıverdi. Murphy'nin bakmadığı bir anı kolladı sonra kolyeyi sezdirmeden cebine kaydırdı. Nasıl olup da kayıp uğurunun bu torbaya girmiş olabileceğini düşünüyordu. O anda, bu işe ne kadar batmış olduğunu anlayıverdi.
Burada bizi Joe'ya götürecek bir şey yok. Gidelim artık, dedi genç kadın. Eğer polis yeniden gelecek olursa bizden de kuşkulanmaya başlayabilir.
Annie, Maud'un evine doğru yürürken kafasını toparlamaya çalıştı. Joe'nun apartmanından çıktıklarında Murphy onu bırakmıştı. Genç kadın bundan çok memnundu. Çünkü tek başına kalıp düşünmek istiyordu. Bir an içinden gelen bir dürtüyle alabildiğine kaçmak ve neresi olursa olsun, kimsenin kendisini bulamayacağı bir yerlere saklanmak isteğiyle yandı. Erkeği onu sevdiğini söylemiş, onun erkeği olmuş, sonra da kendisini almadan, haber bile vermeden yok olup gitmişti.
Çevresine görmez gözlerle bakarak yürürken, ansızın yanındaki çocuğu fark etti. Gazete satıyordu.
'Yeni baskılar olmalı,' diye geçirdi aklından Annie çocu-139
ğa parasını verirken. Sonra gazeteyi açıp Stein'in öldürülmesine ilişkin haberleri aramaya koyuldu. Bir an olduğu yerde çakıldı ve yüksek sesle bir çığlık attı.
Bir an için zaman duruverdi çevresinde. Sonra her şey olağanüstü hızlandı. Annie olduğu yerden kımıldayamıyordu. Gelip geçenler çarpsa da aldırdığı yoktu. Büyülenmiş gibi gözlerini gazeteden alamadan bakıyordu.

Gazetenin birinci sayfasında sürmanşetten iri puntolarla atılmış bir başlık vardı: Polis Casusluk Ve Cinayeti Araştırıyor. Alaska Körfezi'nde Ruslarla Ortak Çalışan Teknenin Esrarı. Bu yazı, genç kadının öteki gazetede okuduklarından daha ayrıntılıydı ve kuşkulanılanların başında Joe'nun adı vardı. Annie yüreğinin daraldığım hissetti. Gözlerini satırlarda dolaştırdı. Şimdiden bazıları tutuklanmıştı bile. Bir sürü tekneye el koymuştu polis. Ama Joe Rawlins, Rusların Alaska' daki en önemli casusları olmalıydı!

Annie bayılmak isteğini hissetti. Bütün bunların korkunç bir karabasan olduğunu söylemeli ve uyandırmalıydı biri.

Çok iyi biliyordu ki Bergen, Chambers ve Linkley'di asıl hainler. Ülkelerine ihanet edenler onlardı. Nasıl yapmışlarsa, suçu Joe'ya yıkmaya başarmışlardı ama. Bu arada Kartal'da çalışmış olanların tümü tehlikedeydi... elbette kendisi de!

Soruşturmayı FBI yürüttüğüne göre, onlara koşup durumu anlatması gerekmiyor muydu? Belki de anık çok geçti. Hem sevdiği adama karşı tanıklık edebilir miydi hiç?

Birden dikleşti. Joe Ravvlins'i bulmak zorundaydı çünkü ikisinin yaşamları da onu bulabilmesine bağlıydı.

Bölüm On Üç

Harrie Caddesi, Maud Decker'ın yerinden bir adımlık uzaklıktaydı. Ama yaklaştıkça ayakları geri geri gidiyordu Annie'nin.

Gus Bergen'in tam adresini bile bilmiyordu. Elindeki tek ipucu, Joe'nun caddenin ismine bir kere değinmiş olmasıydı. Telefon rehberinden herhangi bir şey çıkaramamış, Murphy'ye sormaktan da çekinmişti.

Yalnız, kendi odasına nereye ve hangi amaçla gittiğini açıklayan bir mesaj bırakmıştı. Bu belki yerinde bir önlem belki de bir riskti. Her ne kadar Murphy hakkında içi tam da rahat değilse de, ondan başka güvenebileceği birisi de yoktu.

Harris Caddesi'yle Schoenbar Sokağı'nın köşesinde, birden yere çakılmış gibi durdu. Neye kalkışıyordu? Her kapıyı çalıp, en nazik haliyle, Gus Bergen burada mı oturuyor acaba? diye mi soracaktı? Peki, hadi adamı buldu diyelim, ya ondan sonrası? Herhalde Bergen suçunu itiraf edip onun ayaklarına kapanmayacaktı.

Belki de en iyisi bütün bunlardan vazgeçip uzun bir yürüyüş yapmaktı. Ketchikan Deresi de öyle tatlı şırıldıyordu ki. İstese Deer Dağına bile uzanabilir ya da balık tutmaya gidebilirdi. Hatta...

Joe neredeydi?

Onun suçlu mu yoksa masum mu olup olmadığından emin oluncaya kadar, durup dinlenmek yoktu.

Yetkililerin ya da basının gözünde, Bergen temize çıkabilirdi, ama Annie hislerinin onu yanıltmadığından emindi. Ste-in'ın vücudundaki mermi Joe'nun silahından çıkmış olsa da genç kadın tetiği çekenin o olmadığını

biliyordu. Stein'ı tehdit eden adamın Bergen olduğunu duymuştu. Linkley ve Chambers'a, eğer Stein ayak altında dolaşmaya devam ederse, tüm planlarım bozabileceğini söylemişti Bergen. Bütün bu dolapların arkasındaki o gizli el Bergen'e ait olmalıydı. Zaten Joe kimseyi öldüremezdi. Aslına bakılırsa, olaydan bir önceki gece, Kartal'ı terk ettikleri andan itibaren onun yanındaydı genç kadın. Ama bu kadarcık bilgiyle polise gitmenin hiçbir yararı yoktu. Kesin kanıt gerekiyordu. Onsuz polise gidemezdi.

Posta kutularından bir şeyler çıkarabileceğini ummuştu, ama bu umudu da boşa çıktı. Apartmanların posta kutularında isim yazmıyordu. Üç kez zili çalıp Bergen adında birinin yaşayıp yaşamadığını sordu. Aldığı her olumsuz yanıtta anlatılamaz bir ferahlık duyuyordu.

Caddenin hemen hemen en ucuna gelmişti. O taraftaki son apartmana bakacaktı artık. Bu çift kapılı, diğerlerinden farklı görünümlü bir binaydı. Kapıların sol tarafında ziller sıralanmıştı. Her zilin yanında, üzeri plastikle kaplanmış küçük dikdörtgenlerde, oturanların isimleri yer alıyordu. 'Bergen-

Dudaklarını ıslattı Annie. Başka bir Bergen olabilir miydi? Öteki isimlere bir göz atınca, aradığı adamı bulduğunu anladı. 213 no'lu zilin yamnda Chambers'm ismi vardı. Midesindeki düğümlenmelere boş verip zile bastı. Saniyeler geçti. Duvardaki ses yükselticiden hiçbir çıtırdı yükselmedi.

Artık duramam!' diye düşündü. Tekrar bastı zile ve bekledi. Adam evde yoktu anlaşılan.

Arkadan gelen ayak sesiyle hızla döndü.

Birisini mi arıyordunuz? İki elinde de birer bavul olan, sarışın, uzun boylu bir erkek belirmişti kapıda. Bavullardan birini yere bırakarak cebinden bir anahtar çıkaran adam konuşmaya devam etti. Size fazla yardımcı olamayacağım, çünkü daha yeni taşındım. O yüzden kimseyi tanımıyorum. Ama eğer isterseniz, sizin için bir mesaj bırakabilirim. Kafası saat gibi çalışmaya başlamıştı genç kadının. Tanrım, diye gülmeye başladı. Çok kötü günümdeyim. Yine anahtarımı unutmuşum. Yan dairedeki komşumu uyandırmaya çalışıyordum. Mrs. Eames, eğer onun zilini bir kez daha çalacak olursam, atmakla tehdit etti beni. Apartman yöneticisi Mrs. Eames'in ismini, zillerin en üstünde görmüştü iyi ki.

Şanslıymışsınız, dedi sarışın adam dostça bir tavırla. Ben Ed Lommer'im.

Merhaba Ed. Ben de Anastasia Barranov. Adamın arkasından içeri daldı. Teşekkürler.

Ben yukarı katta oturuyorum. Ya sen?

Benimki bu katta, dedi Annie. Herhalde yine görüşürüz. Büyük bir ihtimalle de kapının önünde.

Birbirlerinden ayrıldılar. Genç kadın Ed Lommer'ın ayak seslerini dinleyerek sola doğru yürüdü. Elinde olmadan sırıtıyordu. Gerçi ismini ağzından kaçırması iyi olmamıştı ama, bu da pek önemli değildi. Yalnız, tabii daha dikkatli ve çabuk davranması gerekiyordu.

Sol taraftaki koridorda aradığı numarayı bulamayınca ters tarafa gitmeye başladı ve 102 numaraya rastlayıncaya kadar da yürüdü.

Sağa sola bakındıktan sonra, yavaşça çaldı kapıyı. Hiçbir şey olmadı. Yeniden denedi. Yine bir cevap çıkmadı.

Heyecandan içi bir tuhaf olmaya başlamıştı. Acaba kapıyı açmayı bir denese miydi? Onun ailesinde, böyle şeyler çok ayıp sayılır ve kötü karşılanırdı. Ama şimdi her şey farklıydı. Bunu yapması gerekiyordu... Joe için!

Peki ama kilitli bir kapıyı nasıl açacaktı? Ceplerini karıştırdı. Bir tel parçası, bir toplu iğne ya da deliğe sokabileceği bir şeyler aradı, ama cüzdanından başka bir şey bulamadı.

Tam o sırada kredi kartlarını anımsadı. Bir keresinde, bir dergide, kilitli bir kapının bir kredi kartıyla nasıl açılabileceği üstüne bir yazı okumuştu.

Annie'nin kredi kartı yoktu, ama ehliyeti vardı. O da aym işi görürdü.

Etrafı kolaçan ettikten sonra, ehliyetini kapının aralığından içeri sokarak, kilidin dilini bastırdı. Bu arada kapının tokmağını da yavaşça çevirdi ve itti. Kapı sessizce açılırken, o ana kadar tuttuğu soluğunu da bıraktı.

Soluk almaya bile çekinerek içeri girdi ve doğruca büyük odaya yürüdü. Uzunca bir süre sessizce, ortalığı dinledi. Dudakları kupkuru olmuştu.

Burası bir apartman dairesi değildi. İçinde bir insanın yaşamını sürdürmesi için en gerekli eşyaların bulunduğu, büyük, düzensiz bir odaydı yalnızca. Her şey, her taraf pislik içindeydi. Bergen'e de bu yaraşırdı zaten.

Ansızın buz gibi bir dehşet duygusuna kapıldı. Önce ne yapması gerektiğine karar veremiyordu. Gözlerini kapayarak düşünmeye zorladı kendini. Filmlerde, insanlar silahları tuvaletteki sifonların içine saklardı.

Odanın dışarı açılan tek kapısını açıp ilerleyince, kendini küçücük bir banyoda buldu. Burada bir yarım küvet, bir tuvalet ve bir de lavabo vardı. Suyunu boşalttıktan sonra, elini tuvaletin sifonunun içine sokarak araştırmaya başladı.

Kolay gelsin!

Bergen'in sesi, Annie'nin kulaklarında bir kırbaç gibi şakladı. Bir an damarlarındaki bütün kanın çekildiğini sandı genç kadın. Sonra yavaş yavaş geri döndü.

Bergen, dar çıkışı hemen hemen tümüyle doldurmuştu. Arkasından, Chambers'in bembeyaz olmuş yüzü görünüyordu.

Sessiz ve sakin olması gerekiyordu Annie'nin. Şimdi bayılmanın ya da çığlık atmanın sırası değildi. Çok dikkatli olmalı ve bir mucize olması için dua etmeliydi.

Dışarı, diyen Bergen bir hareket yapınca, genç kadının gözleri onun elindeki nesneye takıldı. Bir tabanca! Joe'nun tabancası! Rehincide, polisler için yapılmış bu tür bir tabancayı tanımasına yetecek kadar kalmıştı.

Demek Joe gerçekten ölmüştü. Hiçbir yerde bulunamadığına ve tabancası da Bergen’de olduğuna göre, ölmüş olmalıydı. Yılan bakışlı bu adam da kendisini gözünü kırpmadan öldüreceğe benziyordu.

Dışarı, diye tekrarladı Bergen. Çabuk ol. Kımılda biraz.

Annie, onun elindeki silahın hafifçe titrediğini fark etmişti. Titriyordu Bergen. Demek o da sinirliydi. Kapıdan çıkarken, dar aralıkta Bergen’in vücuduna sürünmek zorunda kaldı. Duyuları şiddetle isyan etti buna.

Merhaba küçük Annie Barron, diye gıcırtı gibi sesiyle konuştu Chambers yüz yüze geldiklerinde. İyi etmiş de uğramışsın. Artık birbirimizi daha iyi tanımanın zamanı geldi.

Yüreği ağzına gelmişti Annie’nin, ama ne kadar korktuğunu belli etmemesi gerekiyordu. Saldırgan ve pervasız bir ' tavır takınmaktan başka çaresi yoktu. Neler olup bitiyor burada? diye hışımla Bergen'e döndü. Neredeydin?

Birkaç saniye geçti. Sonunda Bergen silahı yine onun üstüne doğrulttu. Niye bu kadar sinirlisin? Oysa senin için tasalanacak bir şey olmaması gerekir. Bu yüzden mi böyle terledin? Ama Bergen’in kendi yüzü de terden pırıl pırıldı.

Seni lanet olasıca budala, diye kükreyerek blöfüne devam etti Annie. Her şeyi berbat ettin. Şimdi bizimkiler hesap soracaklar. Yaptıklarından sonra, hâlâ bir şeyleri kurtarmak istiyorsan, acele etmeliyiz.

Bergen’in ağzı bir karış açılmıştı.

Ne söylüyor Gus? diye aptal bir ifadeyle sordu Ken. Ne demek oluyor bu?

Kapa çeneni Ken, diye tersledi Bergen onu. Sonra Annie’nin süveterini yakasından kavrayarak, genç kadım yukarı doğru çekti. Ne söylemeye çalışıyorsun?

Eğer bütün bu badireden sağ salim çıkmak istiyorsan dostum, ellerine hâkim olmanı tavsiye ederim. Bergen’in gözlerindeki tereddüt pırıltısını fark edince, daha da ileri gitti. Halkım, yani senin işverenlerin, sabırsızlanıyor. Seni bulamayacağımız hiçbir yer yok bu dünyada. Şimdi, çabuk sorularıma cevap ver.

Bergen’in parmakları gevşedi ve genç kadını geri itti. An-nie’yi düşmekten Chambers’m güçlü kolları kurtardı. Genç kadın omuzlarım silkerek onlardan uzaklaştı ve her iki adamı da görebileceği bir yere gitti. Tabancanın namlusu donuk donuk ışıldıyordu.

Kartal’ı yakmak çok aptalca bir şeydi Bergen, diye devam ederken, sesinin gücü, Annie’yi çok memnun etmişti. Arada esen havadaki küçücük bir değişiklik, ona biraz avantaj kazandığım söylemişti. Stein’i öldürmek daha da aptalcay-dı. Hükümetim felaketin önünü almaya çalıştı, ama geç kalmıştı. Gazeteler, dünyanın her yerinde, boy boy bu olaydan söz etti. Bizi rezil

edenlere tahammülümüz yoktur. Tanrım, diye fısıldadı Chambers. Onlarla berabermiş.

Ruslarla.

Artık tabanca, açıkça titriyordu. Bergen sol eliyle kabzayı tutan bileğini kavradı. Bunu yalnızca kendisi söylüyor. Annie, onun yüzündeki kasılmaları yakından görecek kadar yaklaştı Bergen'e ve parmaklarının ucuyla adamın cep kapağını tuttu. Silah hâlâ aralanndaydı ve Annie, onun kazara ya da kasten patlamaması için dua ediyordu. Buraya bak yoldaş Bergen. Yüzüme, gözlerime. Dikkatli bak. Sonra da başka yüzleri hatırla. Damarlarımda dolaşan, Gregarian'ın güvertesinde gördüğün sarı saçlı, mavi gözlü sulak yer insanlarınınkine benzemez. Benim damarlarımda vahşi Moğol kanı dolaşıyor, haberin olsun. Ayrıca sana genetik üstüne bir ders verecek kadar sabırlı da değilim. Onun için çabuk ol. Kararını ver. Hâlâ vakit var bunun için.

Dinle onu Gus, diye yalvardı Chambers. Doğru söylüyor . Onun bizden farklı bir yanı olduğunu anlamıştım zaten.

Tanrı aşkına Ken, çeneni kapatır mısın? diye parlayan Bergen, silahı göğüs cebine soktuktan sonra, Annie'ye döndü. Neden baştan kim olduğunu söylemedin bize?

Bir kahkaha attı genç kadın. Neden söyleyecekmişim? Ha, neden? Elleriyle geç bunları der gibi bir hareket yaptı. Bir hain olduğunu aylar öncesinden biliyorduk. Alaska'dan sızan bilgi sayesinde, bir CIA ajanı aramıza sızmış ve Amerikalılara alarm vermişti. Onun işini burada, kendi yöntemlerimizle bitirmek için hazırlandık. Böylece, hiç iz bırakmayacağımız gibi, Amerikalılar beni casuslukla suçlayacak olurlarsa, aptal durumuna düşüceklerdi. Ama sen o küçük cinayetin ve yangının sayesinde, bunu imkânsız hale getirdin. Şimdi artık tam bir işbirliği ve açık yanıtlar istiyorum. En baştan başlayalım.

Ben asla çift taraflı çalışmadım, diye söze başlayan Bergen'in çenesi titriyordu. Stein bana şantaj yapmaya kalkıştı. Beni izledi. İlkinde onu atlattığımı sandım. Ama Kartal'ı yakmadan bir önceki gece güvertedeydi. Dok işçisinin gördüğü o olmalı. Sonra, ertesi gün gemiye gittiğimde, yine oradaydı. Rawlins'in kamarasına giderek onu bekleyeceğini ve bütün bildiklerini anlatacağını söyledi.

Joe'nun adı geçince, sarsılmamak için güç tuttu kendini Anine. Peki, ya sonra?

Rawlins'in yastığının altında bir tabanca olduğunu biliyordum. Onu kullanarak, suçu Rawlins'in üstüne atabilirdim. Stein a fark ettirmeden tabancayı aldım ve köprüye çıkmamızı teklif ettim. Çünkü onu Rawlins'in kamarasında öldürmek, çok aptalca olacaktı. Makine dairesine gitmeyi de kabul etmezdi. En iyisi köprüydü.

O ana kadar iyi idare etmişti Annie, ama bundan sonrası için en küçük bir fikri bile yoktu. Kollarım kavuşturarak Devam et, diye söylendi.

Eliyle alnını sıvazladı Bergen. Gerisini biliyorsun. Bir de senden duymak istiyorum.

Rawlins gemiye gelmek için yanlış am seçmeseydi, her şey çok daha farklı olabilirdi. Ortadan kaybolup her şey yatışın-caya kadar bekleyebilirdim. Ama geldi ve olan oldu. Joe'yla ilgili soru sormamak için kendini güç tutuyordu Annie. Bu noktada da sana verilen emirlere göre mi davrandın?

Evet, evet. Kolay olmadı, ama hallettim. Liman reisinin odasında birinin kendisiyle konuşmak istediğini söyledim. Bir kamyonete bindirdikten sonra da bayılttım. Ama onu öldürmedik. Patronlarının cinayet istemediklerini biliyorum. Ste-in'da kendimi kaybetmiştim, ama Rawlins yaşıyor. Dili yavaş yavaş çözülmeye, yüzü kızarmaya başlamıştı. Eğer kartlarımızı açık oynarsak, onu gafil avlayabiliriz. Zaten suçlu olduğunu düşünüyorlar. Onun dairesine biraz para sakladım. Şimdi silahı da götürüp saklayabilirim. Böylece bütün izler oraya gider ve parayla silahı bulduktan sonra da, artık ona kimse inanmaz.

Demek Joe yaşıyordu. Üstelik de masumdu. Bir an bundan başka hiçbir şey düşünemez oldu genç kadın. Yüzünde beliren memnuniyeti görmemeleri için kirpiklerini indirdi.

Düşünmeliydi. Çok iyi düşünmeli ve ona göre davranmalıydı. Yine başladığımız noktaya dönmüş bulunuyoruz. Gerçekten de her şeyi Rawlins'in üstüne yıkmaktan başka çare yok gibi. Bu işi de, hükümetimizi hiç karıştırmadan, sizin temizlememiz gerekiyor.

Haklı, diye atıldı Chambers. Tıpkı Annie'nin dediği gibi yapıp ortadan toz olmalıyız.

Onun söylediklerini hiç duymamış gibi yaptı genç kadın. Harekete geçmeden açıkhğa kavuşturmamız gereken birkaç şey daha var. Neden Joe'yu ve beni boğmak istedin?

O olayın seninle hiçbir ilgisi yoktu, diye aceleyle yanıtladı Bergen. Ama insan adamlarını seçerken her zaman yeterince şanslı olamıVor. Ken, orada biraz heyecanlı davrandı. Bana bir iyilik yaptığını sandı.

Nereden bileyim, diye sızlandı Chambers. Yavaşça küfrettikten sonra, konuşmaya devam etti. Üstelik, senin mikrofilmleri poşetle yolladığın gece, onu kamarasına kilitledim. Oh Tanrım.

Pekâlâ, pekâlâ, diye kestirip attı Annie. Ravvlins'in dairesine ben de gittim ve küçük sürprizinizi buldum, dedikten sonra, Bergen'e sert sert bakarak bekledi.

Şaşırmış görünüyordu adam. Oraya para saklamak iyi bir fikir değil miydi?

Ve benim mücevherlerimi?

Ben... şey... Aman Tanrım! Ama nasıl bilebilirdim ki? Ken seni Revvlins'le dans ederken görmüş. Bu yüzden senin kolyeni çalarak onun dairesine bıraktık. Böylece onu savunmaya kalkışmanı önlemiş olacağımızı düşündük.

Yeter, diye kestirip attı Annie. Sonuçta bir şey fark etmeyecekti. Kolyemi aldım, ama ancak yurduma dönünce tam anlamıyla güvenlikte olacağım. Fikrin fena değil. Halkım senin kafanın çalışmasından memnun olacak. Teşekkür ederim, diyen Bergen'in çok ferahladığı belliydi. Her şey o kadar kolay olmadı. Rawlins şüphelenmeye başlamıştı. Onun gölgesi olan Murphy de attığımız her adımı gözetliyordu. Sonra sen ilgilenmeye başladın.

Annie, yutkunmamak için güç tuttu kendini. Murphy de temize çıkmıştı.

Annie'nin düşünceleri, Gelecek mevsim için yeni bir gemi bulmamız gerektiğini biliyordum, diyen Bergen'in sesiyle kesildi.

Ne?

Yeni bir gemi. Artık Kartal'ı kullanamazdık. Ravvlins gerçeğe çok yaklaşmıştı. Sostoviç'e o kadar para vermek bir hataydı. Joe'yu şüphelendiren de bu oldu. Yalnızca mikrofilm işinde kalsaydık, şimdi emniyette olacaktık.

Dudaklarını bir an sımsıkı kapatarak başını salladı Annie Bırak bunları artık. Ne kadarını kurtarabilirsek o kadar iyi. Amerikalılara propagandalarında yardımcı olmaktan hoşlanmıyoruz. Önce onur gelir. Şimdi beni Rawlins'e götür. Neden? diye atıldı Bergen. Onu neden görmek istiyorsun. İyice bağladım.

Benim buradaki görevim, kimin bize sadık olduğunu bulup çıkarmak. Sen Ravvlins'in elinde olduğunu ve onu bizim yararımıza kullanabilmek için bir planın olduğunu söylüyorsun, ama doğru söylediğini gösteren hiçbir kanıt yok benim elimde.

Elimizde o! Sana söyledim bunu, diye ısrarlı bir ifadeyle yanıt verdi Bergen. Seni oraya götürmemiz yalnızca zaman kaybına yol açacak ve belki de her şeyi berbat edecek. Eğer bu arada kurtulmayı başarabilirse ya dağda ölecek ya da arkasına bile bakmadan kaçacaktır.

Onu yakaladığına inanmıyorum, diye şüpheyle gözlerini kıstı Annie. Eğer onu gözlerimle görmeyecek olursam, raporuma hayatta olduğunu ve bize zarar veremeyecek duruma getirildiğini yazamam.

Onunla tartışma Gus, diye yalvardı Chambers. Annie, bu adamın köpekleşmesinden tiksinmeye başlamıştı. Nerede o? diye gürledi.

Pekâlâ, diye omuzlarını silkti Bergen. Onu Tonguss Ulusal Parkında bir kulübeye hapsettik.

Haritada yerini göster bana.

Adam şaşılacak bir çabuklukla, rafın en tepesinden bir harita alarak açtı ve Joe'yu sakladıkları yeri gösterdi. Sık bir orman bölgesiydi burası. Şurada bir göl var. Yüzen uçağı bu göle indiriyorum.

Uçak havadan görülebiliyor mu?

Hayır, diye gururla cevap verdi Bergen. Onu kıyıdaki ağaçların altına gizliyorum.

Annie, onun bazı gizli aeromotik bilgileri de bu yöntemle satmakta olduğunu tahmin etti. Tam bir alçaktı bu adam. Güzel, diyerek kaşlarım çattı. Aslında uçağı havadan görmenin mümkün olmadığını öğrendiğinde, umutları sönmüştü.

O uçağı bize Tanrı gönderdi, diye yılıştı Chambers. Gus onu kullanmayı sanki anasının karnında öğrenmiş gibi. Uçağı havalandırırken hiç yanında değildim, ama gelecek sefere...

Gelecek sefer olmayacak, diye sözünü kesti Annie. Ve hemen buradan çıkıp gitmezsek, çok geç olacak!

Sonra Bergen'in haritası üzerine eğilip, eline bir kalem alarak, onun işaretlediği alanın etrafına bir daire çizdi. Kulübeye giderken izlenmen mümkün mü? diye sorarken, kalbi deli gibi atıyordu.

Asla, diye güvence verdi Bergen.

Demek Joe'yla birlikte bu iki adama ve bir de tabancaya karşı yalnız olacaktı. Çizmiş olduğu daireyi taradı. Bunun Murphy'ye bir ipucu olabileceğini düşünüyordu. Gitmeden önce öğrenmem gereken başka bir şeyler var mı? diye sordu. Joe'yu görmek için can atıyordu, ama yardımcı olabilecek herhangi bir şeyin ya da kimsenin varlığını öğrenmesi iyi olurdu.

Bergen, bu soru üzerine duraklamıştı.

Ona anlatsan iyi olacak Gus, diye mırıldandı Chambers. Linkley öttü, diye ifadesiz bir sesle söze başladı Bergen. Chambers ve benim hakkımda bir şey söylemedi, çünkü söylerse öleceğini biliyordu. Ama mikrofilmlerin verildiğini bildiğini itiraf etti. Ayrıca senin ve Rawlins'in bu işe karışmış olabileceğinizi söyledi.

Herhalde Murphy'yi de katmıştır, diye homurdandı An-nie.

O kadar ileri gitmemiştir, ama darda kalırsa onu da yapacaktı.

Peki sizin şu anda nerede olmanız gerekiyordu? Rawlins ve Kartal işiyle ilgimiz kalmadı artık, dedi Bergen ve Chambers'la birlikte gülmeye başladılar.

Gus'la birlikte uçakla biraz dolaşıp eğleneceğiz, diye sırıttı Chambers. Yaşlı kelebek uzun bir uçuşa çıkacak. Kelebek, Babochka. Durum bu kadar ciddi olmasaydı, Ân-nie kendini tutamayıp gülecekti. Şifrenin, antika kutular üstündeki amblemlerle hiç ilgisi yoktu. Şifre, Bergen'in uçağının adıydı yalnızca. Bilmecenin bütün parçaları, bir bir yerine oturuyordu. Bir tek şey dışında: Joe ve kendisi bu beladan sağ salim nasıl kurtulacaklardı?

Daha ne kadar sürecekti bu böyle? Kulübenin kirli camından dışarıyı görmeye çabalayan Joe'nun kafasındaki yumru şiddetle sancıyordu. El ve ayak bilekleri de ipleri çözmek için gösterdiği çaba sorunda yara olmuştu. İplerden kurtulması saatler sürmüştü.

Kendini toplaması için hareket etmesi gerekiyordu. Kulübenin içinde volta atmaya koyuldu. Bergen ve Chambers döndüklerinde kötü bir sürprizle karşılaşacaklardı.

Kimi kandırıyordu Tanrı aşkına? Onlar geri döndüklerinde hâlâ orada olursa, onu vuracakları kesindi. Neden hâlâ dönmediklerine de akh ermiyordu.

Yeniden kapıyla uğraşmaya koyuldu. Defalarca yüklendiği halde, kapıyı bir milim olsun oynatamamıştı yerinden. Pencereler ise onun koca gövdesinin sığamayacağı kadar ufaktı.

Annie! Annie şu anda neredeydi acaba? Ne düşünüyordu? Herhalde kendisinin onu kullandığım ve kandırdığım. Bir katil, bir alçak ve bir kundakçı olduğunu. Onu sevdiğini söyleyerek kendisini aldattığını.

Müthiş bir öfke bürüdü içini. Onu ne kadar sevdiğini söyleme şansından yoksundu artık. Artık çok geçti. Oysa birlikte olsalar, ne kadar çok şey paylaşabilirlerdi. Birbirlerine ne kadar ihtiyaçları vardı.

Lanet olsun, Bergen onu bu kadar kolay avlayamamalıy-dı. Ama Kartal'ın yandığını görünce, gafil avlanmıştı. Ve bu hatası yüzünden, şimdi Annie acı çekiyordu.

Ansızın bir uğultu duyduğunu fark etti. Hemen camı ovalayarak dışan baktı. Bulunduğu yerden göl ve Bergen'in uçağı park ettiği ağaçlık, rahatlıkla görünüyordu.

Uğultu giderek yaklaştı ve düzenli pat patlara dönüştü. Joe, şimdi inmek için bir yer arayan uçağın çizdiği direleri görebiliyordu. Sonunda uçak ustaca bir manevrayla suya indi. Güneş ışıkları şaha kalkan sularda renk renk yansıdı.

Joe, sakınarak pencereye yaklaşmış, yarı eğilmiş bir durumda, onları görebileceği anı bekliyordu. Ağaçların arasında Chambers'ın silueti belirdi birkaç saniye soma. Adam, zemini temizleyip açtıktan soma döndü ve kollarım bir şeye doğru uzattı.

Hareketlerinden Joe, onun yere inmesi için birisine yardım ettiğini anlamıştı. Ufak tefek biriydi bu. Bir kadındı.

Hayır! Hayır! Haykırarak duvarları yumrukluyordu Joe.

Annie'yi yakalamışlardı.

Bölüm On Dört

Onu nereye koydunuz? diye soran Annie, ellerini Cham-bers'ın ellerinden hemen kurtardı.

Ağaçların arasından beliren Bergen, Şuradaki kulübeye, diye sık bir ağaçlığı işaret etti. Ağaçlığın ötesindeki düzlükte ahşap bir kulübe göze çarpıyordu.

Bu çok derme çatma bir şey. Bir omuz vursa yıkılır. Onu iyice bağladınız, değil mi? Annie bir yandan bayırı tırmanıyor, bir yandan da sorup duruyordu. Joe oradaydı. Birkaç adım ötedeki kulübede. Koşup gitmemek için güç tutuyordu kendini.

İki adam da ona yetişmek için adımlarını sıklaştırıp soluyup duruyorlardı. Tabii bağladık, diye cevap verdi Bergen. Kapı da kilitli. Pencereler de çok küçük.

Güvenli kahkahası Annie’nin sinirlerini harap etmişti. Bu sırada yankılanan bir kuş sesi, ne kadar ıssız bir dağ başında bulunduklarını bir kez daha anımsattı genç kadına. Acaba Joe onu görünce ne diyecekti? Bergen, herhalde onun bir Sovyet ajanı olduğunu söyleyecekti. Ne yapıp edip, gerçeği Joe’ya anlatabilmeliydi. Zaman çok değerliydi. Çabuk olması gerekiyordu.

Bekle, anahtar Ken’de, diyen Bergen onu kolundan tutarak geri çekmişti.

Sonra tabancayı çıkararak, kapıya, bir insanın göğüs hizasına gelecek şekilde tuttu. Annie önce terden sırılsıklam olduğunu, sonra da buz kestiğini hissetti. Bergen’le Chambers’-ın arkasına geçerek onlardan biraz uzaklaştı.

Kilitli kapımn ardından boğuk bir haykırış duyuldu. Bergen, sen orospu çocuğunun birisin. Neden Annie’yi buraya getirdin? Onu götür buradan. Bu meseleye hiçbir alakası yok.

Demek pencereden bizi gözledin, öyle mi Rawlins? Bekle de sürprizimizi gör öyleyse. Küçük arkadaşın seni görmek istiyordu.

Annie tüm nefretini içine attı. Bergen’i bir yumrukta yere devirip parçalamak istiyordu. Ama bunun yerine, kilidi açmaya çalışan Çhambers’ı seyretmek zorunda kaldı. ‘Lütfen Tanrım, Joe’nun anlamasına yardım et!’

Kendine gel Bergen, Annie’yi geri götür. Yoksa... Bir an durakladıktan sonra devam etti Joe. Eğer ona bir şey yapacak olursan, seni öldürürüm.

Bergen, genç kadına bakıp göz kırptıktan sora, korkunç bir ifade takınarak bağırdı. Kes sesini aptal. Kız arkadaşın iyi. Ruslar için ufak bir iş daha yapıyor. Hepsi bu.

Bir sessizlik oldu. Chambers hâlâ doğru anahtarı bulmaya çalışıyordu.

Annie, bir şeyler söylemek zorunda olduğunu hissediyordu. Sakin ol Joe, diye seslendi. Her şey yoluna girecek. Annie, neler oluyor, diye boğuk bir sesle sordu genç adam içerden.

Lanet olsun! Avazı çıktığınca haykırmak istiyordu genç kadın. Şu aptal anahtarı bul artık Chambers. Siz iki budala hiçbir işi doğru dürüst yapamayacak mısınız? Yoldaşlar bundan hiç hoşlanmayacaklar. Buradaki işimiz çoktan bitmeliydi. Çok oluyorsunuz artık.

Sakin ol Annie, diye onu yatıştırmaya çalıştı Bergen. Kilit paslanmış. Sonra öne doğru eğilip baktı. İşte, oluyor.

Kilit döndü ve kapı Chambers’ın tekmesiyle açıldı. Karanlıkların arasından köşedeki sandalyede oturan Joe’ nun iri yarı silueti belirdi. Gözleri Annie’ye takılıp kalmıştı. Annie, adamların arkasında olduğu için parmağını dudaklarına götürüp susması için işaret edebildi. Sonra eliyle boynunda bir kesme hareketi yaparak onları bekleyen tehlikenin büyüklüğünü anlatmaya çalıştı. Genç adam kaşlarını çalarak, başını hafifçe iki yana salladı.

Şuna bak, diye gürledi Chambers ansızın. İplerini çözmüş. Joe'ya doğru yürüdü.

Dur Ken, diye engel oldu Bergen. Olduğun yerde kal. Gerileyen Chambers, tilki suratında bütün kiniyle gözlerini Joe'ya dikmiş bakıyordu.

Chambers. Seni salak. Bir düğümü bile doğru dürüst atmayı beceremezsin değil mi? Neyse, diye silahının emniyetini açtı. Bu silahı Kartal'da bırakman nasıl işimize yaradı bilemezsin Raıvlins, diye sırıttı.

Joe'nun gözleri önce tabancasına, sonra da Annie'ye takılmıştı. Sonra yavaşça geriledi. Buradan asla kurtulamayacaksın Bergen. Orman muhafızları Ketchikan'da bekliyor-dur.

Evet bekliyorlardır, diyerek Joe'ya nişan aldı Bergen. Ama bizi değil, kızılderili! Istesen de istemesen de bu işe bulaştın. Senin beynini şu anda dağıtmak için neler vermezdim. Ne yazık ki buradan sağ çıkabilmek için lazımsın bize. Annie ağzım kapalı tutabilmek için büyük bir mücadele veriyordu. Bergen, Joe'dan bu denli nefret ediyordu demek.

Joe'nun çenesi seyirmeye başlamıştı. Sandığımdan da aptalmışsın. Planın.ne olursa olsun sökmeyecek. Haydi beni vur da, her şey bitsin. Nasıl olsa birini öldürdün.

Evet, Stein'i öldürdüm, ama senin tabancanla, diyerek Joe'nun yanına gelen Bergen, namluyu genç adamın ensesine dayamıştı.

Gözlerini kapamıştı Joe. Annie'nin burada işi yok, diye fısıldadı. Bırak onu.

Kulağını iyice aç da dinle Rawlins, diye bağıran Bergen, Annie'ye dönerek Haydi sen anlat, dedi.

Önce sen geri çekil bakalım Bergen, diye söze başlayan Annie, gözlerini adamın tetikteki elinden alamıyordu. Tek bir hatası Joe'yu ölüme yollayabilirdi. Kontrolü eline almalıydı. Geri çekilin, diye bağırdı.

Bergen kımıldamamıştı bile. Geri çekil. Hemen, diye haykırdı ona Annie. Zaten tüm planı altüst ettin. Bundan sonra sana hiçbir şans tanımıyorum. İkinize de hiçbir şans tanımıyorum.

Bergen'in şakaklarındaki damarlar atmaya başlamıştı. Geri çekildi ama silahı indirmedi.

Ne planı Annie, diye ona döndü Joe. Kaşları çatılmıştı.

Seni kim olduğum konusunda aldattım, diye yalan söyledi Annie. Joe'nun gözlerinin buz mavisinin birer cam parçasına döndüğünü görünce, o camların yüreğine battığım sandı. İstediği bu değildi. Gözleriyle 'anla beni' demek ister gibi yalvarıyordu. 'Ben sana yardım için buradayım.'

Bergen, genç kadım dirseğinden tutarak yana çekti. O da bizden Rawlins. Ruslar için çalışıyor. Hep de öyleydi. Seni nasıl faka bastırdı ama, değil mi?

Yalan söylüyorsun, diyen Joe, genç kadına doğru bir adım attıktan sonra durmuştu.

Tüm cesaretini toplayarak devam etti Annie. Gerçek bu. Sen de zaten benden hep şüphelenmiştin. Haklıydın. Joe' nun yüzündeki yenilgi ifadesini okuyunca, tüm benliğinin paramparça olduğnu hissetti. Ruslar için çalışıyordum. Büyük bir operasyonun parçasıydım. Bize ihanet edenler olup olmadığını anlamak için gönderildim.

Anlayamıyorum Annie. Neden?

Omuzlarını silkti Annie. O önemli değil.

Annie, diye yalvaran bir tonla yerinden kalkmak ister gibi hareket yaptı Joe.

Kımıldama, diyen Bergen silahı ona doğrultmuştu bile. Gözlerini kapadı Joe.

Annie'nin yüreği ağzına gelmişti. Bir Şeyler yapmalıydı. Bergen, o pozisyonda bekliyordu. Genç kadın Joe'ya koşup kollarına atılmak, onun hırpalanmış başını kucağında dinlendirmek için delice bir istek duyuyordu. Ama o anda, bir şeyler yapıp silahı ele geçirmesi gerekiyordu.

Bergen, görmek istediğim her şeyi gördüm. Artık buradan sıvışalım. Ravvlins'i de yanımıza alır, sonra onu ormanın kıyısına yakın bir yere bırakırız. Böylesi daha emniyetli olur. Otoriter görünmeye çalışmaktan yorulmuştu. Bergen'e biraz daha yaklaştı. Eğer Joe elini yeterince çabuk tutarsa, Chambers'ı haklayabilirdi.

Joe'nun gözleri yaralı bir hayvamnkilere benziyordu. Sanki Annie, bıçağını en beklemediği anda yüreğine sokmuş ve çevirmişti.

Bu sırada Bergen, Annie'nin teklifini hoş karşıladığını belirtir tarzda konuşmaya başladı. Senin istediğin gibi olsun. Nasıl olsa Yukon'a kadar gidecek benzinimiz var.

Evet, dedi Annie tatlı bir sesle ve Bergen'in omzunu okşadı. Adamın, teması altında önce gerilip sonra gevşediğini hissetti. Tabii öyle yapacağız Gus. Biz iyi bir ekibiz, ancak güzel şeyler yaparız.

Adam ona baktı, dudakları geniş bir sırıtışla aralandı. Evet, diye yalandı. Biz en büyüğüz.

Annie gülümsemeye çalışarak eğildi ve Bergen'in göğsüne yaslandı. Ama yaslandığı yerden de, Joe'yu ve Chambers'ın nerede olduğunu gözlüyordu. Chambers'ın tam da istediği yerde olduğunu görünce harekete geçme zamanının geldiğine karar verdi.

Deli gibi haykırmaya başladı. Joe! dikkat! Bu arada Bergen'in tabancalı eline vurarak silahın düşmesini sağladı.

Seni küçük fahişe, diyerek silahın ardından hamle etti Bergen.

Silahı al Joe. Silahı al, diye haykırdı genç kadın ve aynı anda Chambers'm tepesinde bittiğini fark etti. Adam kolunu yakalayıp bükmeye başlamıştı.

Annie duyduğu acıdan iki kat olmuştu. Yine de bir fırsatını bulup dişlerini Chambers'm bacağına geçirdi. Bu sırada Joe ve Bergen alt alta üst üste boğuşuyorlardı.

Joe, kolunu Bergen’in boynuna geçirmiş sıkıyordu. Chambers ise genç kadının göğsüne çökmüş hırpalıyordu. Annie Kımüdayamıyorum Joe. Silahı al, diye bağırdı.

Sonra da Chambers’in bacakları arasına okkalı bir diz yerleştirdi. Adam acıdan iki büklüm olunca, Annie de elleri ve ayakları üstünde sürünerek silaha doğru ilerlemeye başladı.

Tam elini uzatıp alacağı sırada, ayak bileğinin birisi tarafından yakalandığını ve çekildiğini hissetti.

Müthiş bir mücadele başladı aralarında. Sonunda genç kadın kalçasında müthiş bir acı hissetmesine rağmen, serbest olan ayağıyla Chambers’ın yüzüne şiddetli bir tekme atmayı başardı.. Adamın burnu korkunç bir çatırtıyla kırılarak kanamaya başladı. Serbest kalan Annie, yerde sürünerek silahın yanma gitti ve soğuk çeliği kavradı.

Kımıldamayın. Ateş ederim.

Bir an için herkes dondu kaldı. Uç erkek de hayretle kafalarını kaldırdılar ve Annie’ye baktılar. Sonra Joe, Bergen’i boğmakta olan kolunu yavaş yavaş gevşetti ve adam sessizce yere kaydı.

Yine de yerden elini uzatıp, konuşmaya başlamıştı. Annie, aptal olma. Ver bana silahı.

Kımıldama. Ateş ederim. Sağlam ayağına ağırlık vererek doğruldu. Chambers, Bergen’in yahına git, diye emretti.

Sonra sinirli bir tavırla Joe’ya bakarak konuşmaya başladı. Sana demin yalan söyledim. Ruslarla filan çalışmıyordum. Seni bulmak için yalan söyledim. Kurumuş dudaklarını ıslatmaya çalıştı. Bana inan Joe. Lütfen.

Bu da ne demek? diye kızgınlıkla soludu Bergen. Çıldırmış bu kadın. Ona inanma Joe. Her ikimize de yalan söyledi. Yine Annie’ye doğru bir hamle yapmaya kalkıştı.

Patlama odayı doldurdu. Kurşun Bergen.;in başının biraz üstünden geçerek kulübenin duvarına saplandı ve koca bir delik açtı.

Eğer bir daha hareket edersen, yeniden ateş edeceğim ve bu sefer duvara nişan almayacağımdan emin olabilirsin.

Annie. Annie dinle beni. Sana inanıyorum. Joe’nun sakin sesi Annie’nin kulaklarına erişince, bir an ne yapacağını bilemedi genç kadın.

Bana inanıyor musun? diye tekrarladı. Anlamamış gibiydi söyleneni.

Bir an için şüphelenmedim değil. Ama bu kısa sürdü. Beni aldatmayacağını biliyordum. Gözlerinde okunan sevgi ve hayranlık yanında tüm sözleri yaya kalırdı aslında.

Annie’nin silahı tutan eli gevşedi. Ve genç kadın ansızın kendini tüm enerjisi boşaltılmış bir kalıba benzetti. Silahı güçlükle Joe’ya uzatabildi.

Joe, tabancayı alarak Bergen ve Chambers’e doğrulttu. Bunu aldığım sırada, kullanmak zorunda kalmamak için dua ediyordum, diye söylendi. Sonra Annie’ye bakarak İyi misin? diye sordu.

Genç kadın duyduğu acıdan konuşamıyordu. O yüzden başını sallayarak yanıt verebildi.

Onun halini gören Joe, silahı ötekilerden ayırmadan, Hiç de iyi görünmüyorsun. Neren yaralandı? diye sordu.

Yalnızca bileğim. Önemli bir şey değil. Ya senin burnun nasıl?

Birazcık kanıyor, hepsi o kadar. Zaten yerine oturtulması ilk kez olmayacak. Yürüyebilir misin?

Evet. Buradan bir an önce kurtulmak için sürünmeye bile razıyım. Sonra biraz duraklayarak devam etti. Bir şey daha var Joe. Belki de en iyisi bu konuyu unutmam olurdu, ama...

Söyle, diye onu teşvik etti Joe.

Mikrofilmden haberin var mıydı

Evet.

Derin bir soluk aldı Annie. Ne zaman anladın? ‘‘Neden soruyorsun? Joe’nun kaşları çatılmıştı. Kamaralardan birinde bir eldiven buldum ve senin olduğunu sandım.

‘‘Evet. Benimdi. Buradan nereye varmak istiyorsun? Olup bitenleri anlar anlamaz neden bu adamları polise yakalatmadın?

Gülmeye başladı Joe. Eğer sen oimasaydın, yakalatacak-tım. Ama, senin de onlardan olup olmadığından emin olmalıydım. Rusça bilmen ve yaptığım her hareketi izlemen çok şüphemi çekmişti. Senin yalnızca vücudumu gözetlediğini nereden bilebilirdim?

Sanırım bu iki güzeli evlerine götürme zamanımız geldi, diye gülümserken, kızardığını göstermemeye çalışıyordu Annie.

Bana yaslan, diyerek serbest eliyle kendine çekti onu Joe Haydi bakalım Bergen. Sen de Ken. Annie’yle canımız şehre doğru bir uçak yolculuğu çekiyor.

Bundan sonrası pek çabuk olup bitti. Sürekli homurdanan Bergen in kullandığı uçakla şehre doğru uçmaya başladılar Joe, dağı aşar aşmaz, Bergen’i zorlayarak geldiklerini telsizle orman muhafazaya bildirmesini sağlamıştı. Thomas Vadisi ndeki rıhtıma ineceklerdi. Polise haber vermelerini ve bir ilk yardım arabası hazır bulundurulmasını istedi.

inecekleri yere yaklaştıklarında, rıhtımın tekneler ve yüzen uçaklarla dolu olduğunu gördü. Demek Murphy onun Maud’daki notunu bulmuş ve gerekli önlemleri almıştı Ferahlayarak arkasına yaslandı.

Onca kalabalığın arasında, zorunlu bir iniş oldu, ama Bergen işini iyi biliyordu. Uçağı, yağdan kıl çeker gibi indirdi suya. Çevreden alkışlar yükseldi.

Dışarıda üniformalı ve silahlı polisler, çıkmalarını bekliyordu. Acaba Joe’nun masum olduğuna inanacaklar mıydı?

Kapı açıldığında, indirilip küçük bir bota konduğunu hissetti. Kalabalık uçağa doğru yaklaşmıştı. Joe'nun başını bir an gördükten sonra gözden kaybetti. Neler olup bitiyordu

Joe? diye haykırdı, ama onu işitmedi genç adam.

Denizden esen serin bir meltem, Annie'nin saçlarını okşuyordu. Sevdiği ve biraz önce hayatının geri kalanını paylaşmak üzere söz verdiği erkekle, kumsalda oturmak ne harika bir şeydi.

Joe'nun göğsüne yaslandı. Genç adam kollarım dolayarak, ^açianmn tepesine bir öpücük kondurdu.

Bir kez daha göster, diye yalvardı Annie.

Ama defalarca gördün zaten.

Son bir kez.

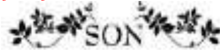
Peki, peki, diyerek cebinden, sigorta şirketinden gelen Joe'nun bütün zararlarım karşılayacaklarını bildiren mektubu çıkardı. Artık yeni bir tekneleri olacak ve denize onunla açılacaklardı.

.Annie, hatanedeyken, polis Joe'yu sorguya çekmiş ve marjın olduğuna inanmıştı. Şimdi ikisi de neredeyse ulusal kahramanlar haline gelmişlerdi. Kapılarını çalan gazetecilerden kurtulmak için uzun bir deniz yolculuğuna çıkmaları gerekiyordu. Bu, bütün olup bitenleri unutmaları, arkalarında bırakmaları için de gerekliydi.

Ayağa kalkan Annie, elini ufuk boyunca gezdirerek, Şuraya bak, dedi. Körfez şurada, önümüzde uzanıyor. Önümüzde yalnızca deniz var. Denizi çok sevdiğini biliyorum. Senin kanma işlemiş bu. Benim de. Senin en iyi ve en kötü zamanlarım paylaşmak istiyorum. Senin yanında olmayı her şeyden çok istiyorum.

Olacaksın, diyerek onu kendine çekti Joe. Haklısın sevgilim. Deniz benim kanıma işlemiş. Sesi bir fısıltıya dönüşmüştü. Ama şunu sakın unutma. Seni çok, çok daha fazla seviyorum. Bunu anlamam biraz uzun sürdü, ama anladım.

Parmak uçlarında yükselerek, kollarım sevdiği erkeğin boynuna dolayan Annie, Bunu bir daha aklından çıkarmana asla izin vermeyeceğim, diye mırıldandı.

Beyaz Dizi

Bütün isteği bir macera yaşamaktı Annie'nin.

Hiç bir kadının düşleyemeyeceği, birçok erkeğinse göze alamayacağı bir macera... Bunun için kalkıp, Alaska'da küçük bir balıkçı kasabası olan Ketchikan'a gelmiş ve Kartal adlı tekneye tayfa olarak alınmıştı. Ve duaları fazlasıyla kabul olundu genç kadının. Gemisinde bir kadının varlığına tahammül edemeyen yakışıklı kaptan Joe Rawlins'e kendini kanıtlamaya uğraşırken garip olayların ortasında kalıverdi. Kartal'dakiler açık denizde avladıkları balıkları Rus fabrika gemilerine satmaktan başka işler de çeviriyorlardı anlaşılan. Annie giderek bağlanmakta olduğu Joe'nun hangi taraftan olduğunu çözememişti henüz. Eğer kaptan bu işlerin dışındaysa, ikisini de büyük bir tehlike bekliyor olmalıydı. Çünkü casuslar ayakbağı olanlardan hoşlanmazlardı,hem de hiç!

Gelişim Yayınları

300 TL. (KDV dahil)